

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/238/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 15. maj 2002 om en støtteordning iværksat af Frankrig vedrørende differentiering af punktafgifterne på biobrændstoffer (meddelt under nummer K(2002) 1866) ⁽¹⁾ 1

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

Det Blandede EØS-udvalg

- ★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 1/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen 43
- ★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 2/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen 45
- ★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 3/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen 47
- ★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 4/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen 49

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på næste side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 5/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	51
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 6/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	53
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 7/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	55
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 8/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	57
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 9/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	59
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 10/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen	61
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 11/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag VI (social sikring) til EØS-aftalen	63
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 12/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag VI (social sikring) til EØS-aftalen	65
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 13/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XIII (transport) til EØS-aftalen	67
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 14/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen	69
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 15/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen	71
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 16/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen	73
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 17/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XXI (statistikker) til EØS-aftalen	76

★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 18/2003 af 31. januar 2003 om ændring af protokol 31 (om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder) til EØS-aftalen	78
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 19/2003 af 31. januar 2003 om ændring af protokol 31 (om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder) til EØS-aftalen	80
★ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 20/2003 af 31. januar 2003 om ændring af bilag XVII (intellektuel ejendomsret) til EØS-aftalen	82

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. maj 2002

om en støtteordning iværksat af Frankrig vedrørende differentiering af punktafgifterne på biobrændstoffer

(meddelt under nummer K(2002) 1866)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/238/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDUREN EFTER TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

(1) Efter et annullationssøgsmål indbragt af selskabet BP Chemicals Ltd annullerede De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ved dom afsagt den 27. september 2000 i sag T-184/97, BP Chemicals mod Kommissionen ⁽²⁾, delvis Kommissionens beslutning af 9. april 1997 ⁽³⁾ (»beslutningen«), hvorved Kommissionen havde erklæret en støtteordning for biobrændstoffer (methylestere af vegetabiliske olier og ethanolbenzin eller ETBE), som Frankrig havde anmeldt ved brev af 29. november 1996, for forenelig med fællesmarkedet.

(2) Ved brev af 28. april 1997 meddelte Kommissionen Frankrig sin beslutning om med henvisning til statsstøttere reglerne ikke at gøre indsigelse over for fritagelsen fra den interne afgift på olieprodukter, som Frankrig påtænkte at yde visse mængder af ETBE og methylestere.

(3) Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 20. juni 1997 indbragte BP Chemicals Ltd et annullations-søgsmål over for Kommissionens beslutning.

(4) Domstolen udtalte og bestemte ved sin dom af 27. september 2000 følgende:

»1) Søgsmålet til prøvelse af Kommissionens beslutning af 9. april 1997 (SG(97) D/3266) om fransk støtte til biobrændstoffer afvises, for så vidt det angår foranstaltninger vedrørende estere.

2) Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt den angår foranstaltninger vedrørende ETBE.«

(5) Dommen blev bekendtgjort for Kommissionen den 2. oktober 2000 ⁽⁴⁾.

(6) I henhold til traktatens artikel 233 er Kommissionen forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Rettens dom.

⁽¹⁾ EFT C 60 af 24.2.2001, s. 4.

⁽²⁾ Sml. 2000 II, s. 3145.

⁽³⁾ SG(97) D/3266.

⁽⁴⁾ Kommissionen har appelleret denne afgørelse.

- (7) Idet annulleringen af beslutningen af 9. april 1997 for så vidt angår ETBE ophævede godkendelsen efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), er den administrative procedure sat tilbage til den indledende undersøgelsesfase, som Kommissionen bør afslutte med en hensigtsmæssig beslutning.
- (8) Ved brev af 27. september 2000 meddelte Kommissionen sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for ordningens foranstaltninger vedrørende ETBE.
- (9) Ved brev indgået den 30. januar 2001 fremsatte Frankrig sine bemærkninger.
- (10) Efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af meddelelsen om indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽⁵⁾, fremsatte nitten tredjeparter, heriblandt British Petroleum Chemicals Ltd (BP Chemicals) og Det Forenede Kongerige (til støtte for BP Chemicals), deres bemærkninger inden udgangen af marts måned ⁽⁶⁾.
- (11) Disse bemærkninger blev videresendt til Frankrig i to breve af henholdsvis 18. og 30. april 2001 ⁽⁷⁾. Ved brev indgået den 11. juni 2001 fremsatte Frankrig sine kommentarer til bemærkningerne.
- (12) Sideløbende med ovennævnte procedure og som følge af Rettens delvise annullering af Kommissionens beslutning af 9. april 1997 anmodede de franske myndigheder i brev af 17. november 2000 i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽⁸⁾, senest ændret ved direktiv 94/74/EF ⁽⁹⁾, Kommissionen om bemyndigelse til at nedsætte den indenlandske forbrugsafgift på estere af vegetabilske olier og ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse.
- (13) Efter at Kommissionen havde udbedt sig yderligere oplysninger, fremlagde Frankrig i breve af 18. januar 2001 og 21. februar 2001 de nødvendige oplysninger til belysning af sagen.
- (14) Den 11. december 2001 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets beslutning ⁽¹⁰⁾ om i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at bemyndige Frankrig til fra den 1. november 1997 indtil den 31. december 2003 at udstede godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for blandinger, der anvendes som brændstof, dvs.: »benzin/ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse«, »dieselolie/methylestere af vegetabilske olier« samt blandingen »fyringsolie/methylestere af vegetabilske olier«.
- (15) Rådet bemyndigede ved beslutning 2002/266/EF ⁽¹¹⁾ af 25. marts 2002 Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer fra den 1. november 1997 til den 31. december 2003.

II. FØRSTEINSTANSRETTENS DOM

- (16) Kommissionen havde i den delvist annullerede beslutning:
- dels undersøgt og dernæst konstateret støtteordningens forenelighed i lyset af statsstøttere reglerne
 - dels erklæret, at den anmeldte ordning kunne betegnes som et pilotprojekt i henhold til artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF, hvilket satte Kommissionen i stand til at erklære den pågældende støtteordning forenelig med fællesmarkedet
 - besluttet ikke at gøre indsigelse over for den anmeldte støtte.
- (17) Rettens dom gør gældende, at Kommissionen med sin vedtagelse af den indbragte beslutning, for så vidt angår støtteforanstaltningerne for ETBE, havde overskredet sine beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, da støtteordningen ikke opfylder kravene i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF. Navnlig mener Retten, at Kommissionen ved at vurdere, at den pågældende støtteordning kunne betragtes som et pilotprojekt med henblik på teknologisk udvikling af mindre forurenende produkter, havde overtrådt artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF.

⁽⁵⁾ Se fodnote 1.

⁽⁶⁾ Ud over BP Chemicals og Det Forenede Kongerige har følgende tredjeparter fremsat bemærkninger (i kronologisk rækkefølge): AGPB Céréalières de France, Ethanol Union, Sofiproteol, Ethanol Holding, Union SDA, Agence de l'environnement et de la maîtrise de l'énergie, SAF Agriculteurs de France, Saint Louis Sucre, DRC, Syndicat National des Producteurs d'Alcool Agricole, Association pour le Développement des Carburants Agricoles, Sucrerie de Touri, Sucrerie Bourdon, Confédération Générale des Planteurs de Betteraves, Ouest-ETBE, Total Fina Elf og Nord-ETBE.

⁽⁷⁾ Kommissionen fremsendte i denne brevveksling oversættelser til fransk af bemærkningerne modtaget fra BP Chemicals og fra Det Forenede Kongerige.

⁽⁸⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12.

⁽⁹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46.

⁽¹⁰⁾ KOM(2001) 744 endelig.

⁽¹¹⁾ EFT L 92 af 9.4.2002, s. 22.

(18) Den af Frankrig påtænkte ordning i sin nuværende udformning går videre end pilotprojektstadiet som fortolket af Retten, og det synes således, at den anmeldte ordning ikke har karakter af pilotprojekt efter artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF.

(19) Retten præciserer i øvrigt i sin dom, at der ikke er noget i vejen for, at ordninger om afgiftslempelse, der har til formål at sikre, at biobrændstoffer får større udbredelse på markedet, kan besluttes af Rådet i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF:

»Endelig bemærkes, at der ikke ville være noget til hinder for, at ordninger med afgiftsfritagelse med henblik på at øge biobrændstoffers markedsandel, såsom ordningen i nærværende sag, iværksættes i overensstemmelse med Altener-programmet, dog under opfyldelse af kravene i direktiv 92/81/EØF, idet sådanne ordninger kan være genstand for en beslutning truffet af Rådet i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. Rådet har i øvrigt i medfør af denne bestemmelse godkendt adskillige af medlemsstaternes programmer til fremme af anvendelsen af brændstoffer, der er bedre for miljøet, hvilket fremgår af Kommissionens besvarelse af Rettens skriftlige spørgsmål og af de udtalelser, Kommissionens befuldmægtigede fremsatte under den mundtlige forhandling.«

III. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

(20) Med den i 1996 anmeldte ordning påtænkte Frankrig at indføre en lempelse af den franske interne afgift på olieprodukter (TIPP — *Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers*) for en række produkter, der udvindes af vegetabiliske råvarer, og som anvendes som tilsætning i brændstoffer og brændsel. Differentieringen af punkt-afgifter indføres for disse produkter uafhængigt af dyrkningsmetoder eller art for den vegetabiliske råvare, der medgår til fremstillingen. Målsætningen er, at der i motorbrændstoffer og fyringsolier indarbejdes en begrænset mængde biobrændstoffer.

(21) Ordningen omfatter ETBE, hvis alkoholbestanddel er af vegetabilisk oprindelse (men omfatter også methylestere af vegetabiliske olier).

(22) Omsætningen af de nævnte produkter nyder hel eller delvis fritagelse fra TIPP inden for et årligt rammebeløb for at opveje en del af de meromkostninger, der er forbundet med fremstillingen af disse produkter i forhold til fossile brændstoffer. Meromkostningerne vurderes i forhold til den gennemsnitlige kostpris for de biobrændstoffer, der afsættes i Frankrig.

(23) Der er fastsat en differentieret punktafgiftssats for ETBE (og for methylestere af vegetabiliske olier). Den specifikke sats for hver produkttype skyldes, at produkterne er forskellige med hensyn til profil, produktionsomkostninger og anvendelse. Satsen for hvert produkt fastsættes i den årlige finanslov, som vedtages af den franske nationalforsamling. Mængden af biobrændstoffer, der kan indgå i ordningen, afhænger således af hvor stort et beløb, der afsættes til afgiftslempelsen i budgettet.

(24) I tillægsbevillingerne til den franske finanslov for 1997 ⁽¹²⁾ havde Frankrig i artikel 25 budgetteret en delvis fritagelse fra TIPP svarende til dels 230 FRF/hl for vegetabiliske olieestere iblandet fyringsolie og dieselolie, dels 329,50 FRF/hl for ethylalkoholindholdet (især ETBE) hidrørende fra afgrøder og indarbejdet i motorbrændstoffer og benzin. Denne afgiftsfritagelse tildeles produktionsenheder, der er godkendt af de franske myndigheder efter en indkaldelse af ansøgninger offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(25) TIPP-satsen opjusteres i forhold til de produktivitetsgevinster, der opnås med produkterne, og i forhold til udviklingen i forskrifterne om tilsætning af biobrændstoffer i brændstoffer og brændsel.

(26) Denne fritagelse for TIPP indrømmes produktionsenheder (anlæg) for biobrændstoffer, der er godkendt af de franske myndigheder efter en indkaldelse af ansøgninger offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Med godkendelsen kan de pågældende enheder i Frankrig markedsføre en bestemt mængde biobrændstoffer, der vil blive fritaget for afgift i henhold til den årlige finanslov.

(27) De kriterier, der skal være opfyldt, for at kunne anmode om godkendelse er følgende: produktionsenheden skal:

— ikke have nogen sociale eller skattemæssige udeståender med det land, hvor enheden er etableret

— være i overensstemmelse med miljøforskrifterne i det land, hvor enheden er etableret

⁽¹²⁾ Lov nr. 97-1239 af 29. december 1997, offentliggjort i det franske lovtidende (*Journal officiel de la République française* (JORF)) af 29. og 30. december 1997, s. 19101.

- afgive en rapport med en teknisk beskrivelse af bio-brændstofanlæggene og dokumentation for produktionskapacitet til fremstilling af et brændstof, der opfylder de tekniske specifikationer i indkaldelsen. Der udtages prøver til bevis for denne kapacitet
 - afgive en detaljeret rapport om enhedens virksomhed gennem de seneste tre regnskabsår, som redegør for produktionen af biobrændstoffer, for andre af enhedens kemiske aktiviteter og for enhedens virksomhed i forhold til det overordnede industrianlæg, som det eventuelt måtte være en del af
 - redegøre for de investeringer, der er foretaget med særlig henblik på fremstillingen af biobrændstoffer (tekniske beskrivelser og finansieringsomkostninger)
 - forpligte sig til at markedsføre biobrændstofferne på det franske område i overensstemmelse med de gældende regler
 - forpligte sig til hvert halve år at udarbejde en rapport om produktionsvilkårene, kvalitetskontroller og resultaterne heraf, samt til i salgskontrakterne vedrørende biobrændstofferne at angive, at køberne forpligter sig til at foretage en teknisk opfølgning på omsætningen og anvendelsen af biobrændstoffer afsat i Frankrig
 - angive mængde og type (ETBE eller methylestere af vegetabiliske olier), som der ansøges godkendelse for.
- dokumentere en forøgelse af produktionskapaciteten som følge af nye investeringer foretaget med særlig henblik på produktion af biobrændstoffer. Her gælder så det største produktionsår blandt de tre seneste år
- for nye enheder, der specifikt er opført hertil og befinder sig i opstartsfasen, gælder anlæggenes tekniske produktionskapacitet. Dette kriterium angår investeringer foretaget inden for de seneste tre år
 - en enhed, der er omdannet til fremstilling af biobrændstoffer uden nyinvestering, men som hidtil ikke har haft nogen produktion, kan i en »prøveperiode« få en godkendelse til højst 5 000 tons årligt. Denne mængde tildeles ved den første indkaldelse af ansøgninger (ved gyldig ansøgning), men når der iværksættes en anden indkaldelse af ansøgninger, kan den pågældende produktionsenhed ansøge om yderligere mængder, hvis den i det/de foregående regnskabsår har afsat de godkendte mængder i Frankrig
 - virksomheder, der står over for at foretage nye investeringer med henblik på fremstilling af biobrændstoffer, kan ansøge om en godkendelse til den planlagte tekniske kapacitet, hvis de på tidspunktet for ansøgningen om godkendelse har forpligtet sig uigenkaldeligt i forbindelse med projektet. Godkendelsen bliver først endegyldig, når den planlagte enhed er opført og aktiviteten er påbegyndt. I henhold til de franske myndigheder svarer dette krav om uigenkaldelighed og forvaltningen af samme til de tilsvarende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse ⁽¹⁴⁾.

(28) De mængder, som en enhed kan ansøge om godkendelse for, fastlægges efter følgende kriterier:

- for allerede aktive enheder, der regelmæssigt har afsat biobrændstoffer, fastsættes mængden efter anlæggenes produktionskapacitet til effektiv og regelmæssig fremstilling af biobrændstoffer ⁽¹³⁾, bortset fra tilfælde, hvor enhederne allerede er aktive og tidligere har fået tildelt en godkendelse i en medlemsstat, men ikke udnytter den godkendte produktionsmængde fuldt ud. I så fald kan de ikke ansøge om godkendelse til en højere mængde end deres egentlige tidligere produktion, medmindre de kan

(29) Ved den årlige forlængelse af godkendelserne skal de godkendte virksomheder fremlægge bevis for:

- at de har adgang til tilstrækkelige forsyninger af vegetabilisk materiale i forhold til godkendelsen, og at de i det foregående år producerede mængder faktisk er udvundet udelukkende af vegetabiliske råvarer

⁽¹³⁾ Dette kriterium angår de produktionsenheder, der har regelmæssig aktivitet, uanset om de har fået tildelt en godkendelse i en medlemsstat.

⁽¹⁴⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Det hedder i denne forordnings artikel 2, at »der oprettes en reserve på op til 110 000 tons for at omfatte produktionen i Tyskland i produktionsåret 1996/97, forudsat at en sådan produktion hidrører fra investeringer, der er uigenkaldeligt foretaget inden 31. januar 1994«. I tråd med den fremgangsmåde, som Kommissionen har anvendt inden for rammerne af forordningen, vil Frankrig ligeledes undersøge uigenkaldeligheden af det fremlagte projekt.

— at de i Frankrig har omsat en mængde biobrændstof i overensstemmelse med de franske specifikationer svarende til den i godkendelsen angivne mængde.

(30) I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁵⁾ er der offentliggjort en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger med henblik på godkendelse af produktionsenheder for en mængde på højst 350 000 tons estere og 270 000 tons ETBE. Ved skrivelse af 18. februar 1998 meddelte de franske myndigheder Kommissionen indholdet og resultaterne af indkaldelsen af ansøgninger. Der blev indgivet fire ansøgninger om godkendelse for en samlet mængde på 227 600 tons årligt for så vidt angår ETBE.

(31) De nationale lovbestemmelser ⁽¹⁶⁾, som trådte i kraft den 1. november 1997 på grundlag af Kommissionens beslutning af 9. april 1997, kan kort beskrives som følger:

Antal godkendte enheder i forhold til antal ansøgninger, der af evalueringskommissionen blev betragtet som gyldige	Tre godkendte anlæg
Fordelen i beløb pr. godkendt enhed afhænger af den godkendte mængde	329,5 FRF/hl eller 1 950,5 FRF/t
Forventet årlig budgetudgift	Foreslået mængde på 270 000 t ETBE ved 1. indkaldelse af ansøgninger i 1997, dvs. et loft på 527 mio. FRF Faktisk tildelte godkendelser: 219 000 t, maksimal årlig udgift på 427 mio. FRF. I 2001 (planlægges) en ny indkaldelse af ansøgninger for yderligere kapaciteter på 155 000 t/år
Faktisk anvendt punkt-afgiftssats	ETBE indarbejdet i blyfri superbenzin med op til 15 %: 335,20 FRF/hl

(32) Den gældende undtagelsesbestemmelse er ikke tidsbegrænset. Godkendelserne gives udelukkende for perioder på tre eller ni år at regne fra godkendelsens udstedelse (dekret nr. 98-309 af 22. april 1997, artikel 3).

(33) Afgiftsfritagelsen for de godkendte mængder af biobrændstoffer omfatter biobrændstoffer, der opfylder de tekniske specifikationer i de gældende bestemmelser, og som fremstilles i de af de franske myndigheder godkendte produktionsenheder inden for de godkendte mængder. Det er kun ETBE ⁽¹⁷⁾, der kan fritages for afgift, og den skal blandes i brændstoffet og/eller brændslet på afgiftsoplæg beliggende i Fællesskabet.

(34) Ingen produktion kan gives i underleverance. Enhedens produktion skal kontrolleres af den kompetente myndighed, der i samvær med de franske myndigheder er udpeget i den stat, hvor produktionen finder sted, og for al produktion til det franske marked skal denne myndighed udstede en produktionsattest, der obligatorisk skal ledsage biobrændstofferne og fremvises for det toldkontor, som det afgiftsoplæg, hvor blandingen udføres, henhører under.

(35) Fritagelssatsen angives på fritagelsesattesten. Med denne attest kan der til nedsat afgiftssats omsættes den samme mængde brændstof eller brændsel som den mængde biobrændstof, der er angivet.

(36) De godkendte enheder må ikke til fremstillingen af biobrændstoffer modtage støtte, der er uforenelig med traktatens artikel 87, herunder produktionsstøtte.

(37) De godkendelser, som de udvalgte enheder får udstedt, har en gyldighed på ni år eller tre år. Hvilken type godkendelse, der udstedes, afhænger dels af omfanget af de materielle investeringer, der er foretaget med henblik på fremstillingen af biobrændstoffer og deres afskrivningsgrad i forhold til anlæggets produktionskapacitet for biobrændstoffer, dels af størrelsen af biobrændstofproduktionen i forhold til anlæggets samlede aktivitet i den kemiske sektor.

(38) For at måle de foretagne investeringer anvendes det forhold mellem »faste aktiver netto ⁽¹⁸⁾ og produktionskapacitet», der gælder for anlægget til fremstilling af biobrændstoffer. De franske myndigheder skelner her mel-

⁽¹⁵⁾ EFT C 350 af 19.11.1997, s. 26.

⁽¹⁶⁾ Bestemmelserne er baseret på artikel 25 i den berigtigede finanslov fra 1997, på dekret nr. 98-309 af 22. april 1998 om betingelserne for at kunne deltage i indkaldelser af ansøgninger om omsætning af biobrændstoffer i Frankrig, der involverer lempelse af TIPP, samt bekendtgørelse af 22. april 1998 om nedsættelse af en kommission til gennemgang af ansøgninger om godkendelse af biobrændstofproduktionsenheder.

⁽¹⁷⁾ Hertil kommer faktisk også estere af vegetabiliske olier, som dog ikke behandles i denne beslutning.

⁽¹⁸⁾ Lineær afskrivning over 10 år.

lem til kategorier af enheder ⁽¹⁹⁾, enheder med forholdstal, der overstiger 2 000 FRF/t for ETBE (og 700 FRF/t for estere), og enheder med forholdstal på omkring 400 FRF/t. For værdier over 2 000 FRF/t for ETBE (og over 700 FRF/t for estere) udstedes der en godkendelse for ni år. Under denne værdi udstedes godkendelser for tre år.

(39) For at måle størrelsen af biobrændstofaktiviteten tages andelen af biobrændstofaktiviteten i forhold til anlæggets kemiske aktiviteter (biobrændstoffer + kemiske produkter) i betragtning.

(40) En produktionsenhed kan kun få udstedt en enkelt type godkendelse. De samlede tekniske karakteristika (faste aktiver netto og størrelsen af biobrændstofaktiviteten i forhold til anlæggets samlede aktivitet) på tidspunktet for ansøgningen gør det muligt at afgøre hvilken type godkendelse, der kan udstedes.

(41) Ved udløbet af godkendelsens gyldighedsperiode kan de franske myndigheder enten reducere mængden af biobrændstoffer under ordningen eller iværksætte en ny indkaldelse af ansøgninger for den frigjorte mængde. Hvis en producent ikke kan levere de mængder, der er udstedt godkendelse for, bliver godkendelsen trukket tilbage.

(42) Udvalgelsen af projekter foretages af Landbrugs-, Fiskeri- og Fødevareministeriet samt Økonomi- og Finansministeriet efter udtalelse fra en kommission nedsat til formålet af den franske ministerpræsident. Antal udvalgte virksomheder og de godkendte mængder, de tildeles, afgøres af ministerierne under hensyntagen til ovennævnte kriterier og de disponible budgetrammer til afgiftsfritagelser.

(43) Hvis budgetrammerne til afgiftsfritagelser ikke er tilstrækkelige til at dække samtlige mængder i et udvalgt projekt, tildeles godkendelserne ligeligt (mængder) mellem de gyldige ansøgninger.

(44) Hvis en virksomhed mener sig forfordelt, kan der klages til de pågældende ministerier.

(45) Ansøgningerne om godkendelse skal indgives inden en bestemt dato, og de franske myndigheder forbeholder sig ret til ikke at behandle ansøgninger, der indkommer efter fristen, eller som er ufuldstændige ved fristens udløb. Ansøgningerne udformes på fransk, og officiel dokumentation på et andet sprog skal ledsages af en oversættelse til fransk.

(46) Alle ansøgere får besked om resultatet af behandlingen af deres ansøgning inden en frist, der fastlægges i forhold til ansøgningsfristen.

(47) For så vidt angår afgiftsordningen skal det bemærkes, at når biobrændstoffer ankommer til olieanlæg under toldkontrol (oplagrings- eller produktionsafgiftsoplag), hvor de indarbejdes i olieprodukter, udleveres der til den pågældende producent et fritagelsesbevis på et beløb, der svarer til den modtagne mængde ganget fritagelses-satsen. Disse beviser overføres herefter til angivelserne om overgang til forbrug for olieprodukter.

(48) Når blandingen foretages i en anden medlemsstat end Frankrig, er det anført i produktets ledsagedokument, hvilket biobrændstof det pågældende olieprodukt indeholder. Når punktafgiften opkræves i Frankrig, udleveres der et fritagelsesbevis for et beløb svarende til den mængde biobrændstof, der er indeholdt i olieproduktet ganget med fritagelsessatsen.

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

1. Generelt

(49) 19 tredjeparter, heriblandt British Petroleum Chemicals Ltd (BP Chemicals) og Det Forenede Kongerige (til støtte for BP Chemicals), har fremsat bemærkninger ⁽²⁰⁾.

2. Bemærkninger fra BP Chemicals

2.1. Indledning

(50) I sin redegørelse forklarer BP Chemicals, hvorfor bestemmelserne i den franske statsstøtteordning for bio-

⁽¹⁹⁾ I mangel af data for et større antal produktionsenheder kan de franske myndigheder kun redegøre for de forhold, der gør sig gældende for de godkendte virksomheder i Frankrig.

⁽²⁰⁾ Se fodnote 6. BP Chemicals gentog argumenterne fra bemærkningerne fremsat på et møde, der fandt sted hos Kommissionen i Bruxelles den 29. januar 2002.

brændstoffer efter virksomhedens opfattelse fordrer konkurrencen på det traditionelle marked for ethanol. Indledningsvis henviser BP Chemicals til en sætning i slutningen af den begrundelse, der ledsager forslaget til forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter:

»endelig kan EF's alkoholindustri på de traditionelle afsætningsmarkeder forvente øget konkurrence fra alkohol, der produceres som led i programmer for produktion af biobrændstoffer i stor målestok, og for hvilken der gives skattelemper som en yderligere tilskyndelse« ⁽²¹⁾.

(51) BP Chemicals foreslår endvidere foranstaltninger, som den mener kan korrigere denne konkurrencefordrejning. BP Chemicals redegør i denne henseende for en række elementer i den spanske ordning for fremme af produktion af bioethanol, som efter virksomhedens mening på nuværende tidspunkt fungerer således, at konkurrencefordrejningerne minimeres. BP Chemicals gør opmærksom på, at den ikke er imod produktion og frivillig anvendelse af biobrændstoffer.

(52) Virksomheden understreger i denne henseende, at den ikke ser nogen problemer for så vidt angår biodiesel.

(53) BP Chemicals er ikke overbevist om, at den franske ordning ikke er diskriminerende, idet ordningen indeholder forskellige kriterier for at blive godkendt for nye virksomheder i forhold til virksomheder, der allerede deltog under den tidligere ordning.

(54) De centrale punkter i BP Chemicals' bemærkninger i forbindelse med denne undersøgelse er følgende:

— ønsket om ikke at se konkurrencefordrejninger på det traditionelle ethanolmarked

— ethanolproducenter, der har kontrakter under den franske ordning for fremme af bioethanol, fremstiller også ethanol til det traditionelle marked. Statsstøtteordningen til fordel for franske ethanolbrændstoffer resulterer i en forbedring af disse producenters økonomiske situation og en styrkelse af deres konkurrenceevne på det traditionelle marked

— BP Chemicals' frygt for konkurrencefordrejninger på markedet for ethanol grunder således i det forhold, at ethanol under de gældende omstændigheder kan fremstilles i en og samme produktionsenhed såvel til brændstofmarkedet som til det traditionelle marked, hvilket på flere niveauer muliggør »tilskudsoverførsel« (krydssubsidiering) til fordel for konkurrencestillingen for det produkt, der afsættes på det traditionelle marked

— BP Chemicals mener, at denne konkurrencefordrejning i al væsentlighed kan fjernes, hvis ethanolbrændstoffet fremstilles på andre produktionsanlæg end dem, der forsyner det traditionelle marked for ethanol

— BP Chemicals foreslår derfor, at der i den pågældende ordning indføres bestemmelser, der sikrer en fysisk adskillelse af produktionsanlæggene for bioethanol og produktionsanlæggene for ethanol, der ikke fremstilles med henblik på brændstofmarkedet

— egentlig stiller BP Chemicals sig positiv over for en godkendelse af statsstøtteordningen, men på betingelse af, at produktionsenhederne for ethanolbrændstof ikke kan benyttes til fremstilling af ethanol til det traditionelle marked

— det er blevet meddelt, at den franske regering vil udvide ordningen i fremtiden. Det vil så blive let at tildele yderligere produktion af ethanolbrændstof til anlæg, der nu producerer såvel til brændstofmarkedet som til det traditionelle marked. Det vil muliggøre en fuldstændig specialisering af anlæggene, så de udelukkende producerer brændstof

— i lyset af ovenstående kan BP Chemicals ikke se, hvorfor en adskillelse af de to former for produktion skulle være vanskelig eller kostbar at gennemføre i nær fremtid. Navnlig vil det være let at få betingelsen opfyldt for ethvert nyopført destilleri i fremtiden

— endelig mener BP Chemicals, at denne betingelse bør indføres i de øvrige medlemsstaters ordninger til fremme af ethanolbrændstof

— for at blive godkendt bør den undersøgte støtteordning indeholde en specifik betingelse

⁽²¹⁾ KOM(2001) 101.

- denne betingelse består i, at ethanolbrændstof skal fremstilles på et industrianlæg, der obligatorisk skal være adskilt fra andre industrianlæg, der fremstiller ethanol til det traditionelle marked
- indførelse af en sådan garanti vil fuldstændigt fjerne BP Chemicals' frygt vedrørende den franske ordning, og det vil fremme frivillig anvendelse af bioethanol i Fællesskabet.

- (55) BP Chemicals har endvidere fremlagt meget detaljerede argumenter, der taler imod den franske ordning om afgiftsfritagelse for biobrændstoffer.

2.2. BP Chemicals' bemærkninger vedrørende markedet for ethanol

- (56) BP Chemicals anfører, at ethanol også betegnes »ethylalkohol« og ofte endda også bare »alkohol«, hvilket er sprogligt ukorrekt. Når ethanol fremstilles af landbrugsvarer gennem gæring, betegnes den oftest »landbrugsalkohol«, og når den fremstilles med henblik på markedet for brændstoffer, betegnes den almindeligvis som »bioethanol«. Ethanol fremstillet ved syntesekemiske processer betegnes almindeligvis som »syntetisk alkohol«. BP Chemicals insisterer på det forhold, at alle disse produkter svarer til samme kemiske stof og — såfremt de gennemgår en korrekt rensningsproces — teknisk set er ækvivalente.

- (57) I henhold til BP Chemicals består ethanolmarkedet i Fællesskabet af tre grundsegmenter:

- Industrisektoren udgør det største segment for øjeblikket. Det dækker en bred vifte af anvendelser i form af opløsningsmidler og anvendelser som kemisk grundprodukt. Anvendelser i form af opløsningsmidler omfatter fremstilling af blæk, kosmetik og aerosoler, visse former for maling, rengøringsmidler, bilpudsemidler (f.eks. til forruden) og farmaceutiske opløsningsmidler til rensningsprocesser.

- Det andet segment svarer for øjeblikket til den såkaldte »drikkevarersektor«, som omfatter alkohol,

der anvendes som ingrediens i alkoholholdige drikkevarer (så som vodka, pastis og gin) og som råvare i fremstillingen af eddike. Traditionelt anvendes der landbrugsalkohol i dette segment. Fællesskabsforskrifterne om alkoholholdige drikkevarer tillader anvendelse af syntetisk alkohol til drikkevarer med et alkoholindhold på 15 % vol eller derunder, selv om der i »drikkevarersegmentet« som følge af sædvane eller sentimentale årsager kun anvendes landbrugsalkohol.

- Det tredje segment er for øjeblikket ethanolbrændstofsegmentet. Selv om landbrugsalkohol og syntetisk alkohol begge kan anvendes som brændstof, er omkostningerne ved produktion af ethanol — uanset anvendt metode — høj i forhold til traditionelle brændstoffer. Ethanol kan derfor kun udgøre en besparende komponent i benzin, hvis den får en eller anden form for støtte. Da statsstøtte kun gives til landbrugsalkohol under forskellige programmer til fremme af biobrændstoffer, er det en logisk økonomisk følge, at brændstofsegmentet faktisk er forbeholdt landbrugsalkohol.

- (58) I henhold til BP Chemicals konkurrerer syntetisk ethanol med landbrugsethanol i den traditionelle industrisektor, men må ikke konkurrere med landbrugsethanol på resten af ethanolmarkedet. På nuværende tidspunkt tegner syntetisk ethanol sig for forsyningerne til ca. to tredjedele af industrisektoren, og landbrugsethanol tegner sig for resten.

- (59) I henhold til BP Chemicals betyder dette, at enhver forbedring af konkurrencestillingen for producenter af landbrugsalkohol får virkning for industrimarkedet. BP Chemicals påskønner således, at Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, anerkendte nødvendigheden af at vurdere, hvorvidt en stigning i produktionen af biobrændstoffer vil skabe konkurrencefordrejninger i forhold til syntetisk ethanol på det traditionelle marked.

- (60) BP Chemicals mener, at det forhold, at enkelte af de mange producenter af landbrugsalkohol er omfattet af statsstøtteordningen, også vil skabe konkurrencefordrejninger mellem producenter af den støttede landbrugs-ethanol og de andre producenter, og at det vil kunne mærkes på alle markedsniveauer.

- (61) BP Chemicals fremlægger tal som i den følgende tabel. Tabellen omfatter ikke alkohol fra vin i Fællesskabet.

ETHANOLMARKEDET I FÆLLESSKABET

Ethylalkoholmarkedet i EU i 1999

Udbud i EU	Mio. hl
Produktion i EU	14 245
Lagerbeholdning ved begyndelsen	3 156
Lagerbeholdning ved afslutningen	2 890
EU-producenternes nettosalg	14 511
Afgiftsfri import	832
Fortoldet import	243
Ethanolbrændstof	1 300
Udbud i alt	16 886

Efterspørgsel i EU	Mio. hl
Drikkevarer og eddike	4 327
Eksport af drikkevarer	470
Import af drikkevarer	650
Industri sektor	9 247
Industrieksport	573
Industriimport	425
Ethanolbrændstof	1 300
Salg i alt	16 992

Fordelt på produktionstype	Mio. hl
Syntetisk ethanol	6 800
Landbrugsethanol	9 400
Bioethanol	1 300
I alt	17 500

Fordelt på endelig sektor anvendelse	Mio. hl
Drikkevarer og eddike	5 447
Opløsningsmidler og kemiske grundprodukter	10 245
Brændstoffer	1 300
I alt	16 992

- (62) BP Chemicals mener, at hvis man vil vurdere den franske statsstøtteordnings virkning for det traditionelle ethanolmarked, er det vigtigt at erindre, at det drejer sig om et enhedsmarked inden for Fællesskabet, hvorfor enhver forbrejning af konkurrencen på det franske marked har virkning også uden for dette marked. Hvis en statsstøtteordning til fordel for bioethanol i en anden medlemsstat skaber konkurrenceforbrejninger på markedet, mener BP Chemicals også, at sådanne kommer oven i forbrejningerne forårsaget af den franske ordning. Endvidere tilføjer BP Chemicals, at det er vigtigt at tage de andre bioethanolprojekter i Fællesskabet i betragtning. BP Chemicals ønsker således at sikre sig, at Kommissionen er bekendt med de forskellige enheder til produktion af bioethanol, som allerede er aktive, samt planer om opførelse af nye anlæg i den nærmeste fremtid.

- (63) For Frankrigs vedkommende bemærker BP Chemicals, at den franske regering i 2000 godkendte opførelsen af to nye ETBE-enheder til fremstilling af yderligere 155 000 tons ETBE. Som alle de tre eksisterende enheder opføres de to nye enheder af Total Fina Elf.

- (64) I Spanien er en ethanolenhed allerede i drift. Opførelsen af en anden ethanolenhed er allerede påbegyndt. Det ser ud til, at ETBE-enhederne er omdannelser af tidligere MTBE-enheder under raffinaderierne Repsol og CEPSA.

- (65) For Sveriges vedkommende er der iværksat et projekt af forholdsvis beskeden omfang til fremme af bioethanol med henblik på brændstofforsyningen til Stockholms bybusser. For øjeblikket lanceres en ny ordning, hvor virksomheden Agroetanol skal forestå produktionen. Fabrikken, som allerede er opført, skal producere 0,5 mio. hl bioethanol i 2001.

- (66) Der er indtil videre ikke iværksat nogen produktion af bioethanol i Italien. En række italienske producenter har dog udarbejdet meget ambitiøse projekter til stordriftsproduktion. I henhold til BP Chemicals vil produktionen af ethanolbrændstof i Italien nå op på 1 900 000 hl/år i 2002 og 3 000 000 hl i 2003.

- (67) BP Chemicals har fremlagt følgende oversigtstal:

Medlemsstat	Samlet forventet produktion i hl/år	
	2001 til 2004	fra 2005 og fremefter
Finland	200 000	350 000
Frankrig	2 226 600	2 226 600

Medlemsstat	Samlet forventet produktion i hl/år	
	2001 til 2004	fra 2005 og fremefter
Italien	1 875 000	3 000 000
Nederlandene	300 000	300 000
Spanien	4 000 000	4 000 000
Sverige	500 000	500 000
I alt	9 101 600	10 376 600

- (68) BP Chemicals anfører, at disse estimater bør vurderes i lyset af Kommissionens egne mål for produktionsstigninger inden for biobrændstoffer. BP Chemicals erindrer om, at Altener-programmet nu forventer en produktion på 5 mio. tons flydende biobrændstoffer.

2.3. BP Chemicals' bemærkninger om fordelene og ulemperne ved bioethanol

- (69) BP Chemicals anfører, at det er umuligt at gøre miljømæssig status over en støtteordning, hvis man ikke har kendskab til elementer i fremstillingsprocessen for ethanol. Selv om den væsentligste miljømæssige begrundelse for bioethanol følger af en relativ reduktion af CO₂-emissionerne i forhold til fossile brændstoffer, mener BP Chemicals, at der er andre aspekter ved fremstillingen af bioethanol, som også bør tages i betragtning.

- (70) I henhold til BP Chemicals afhænger den globale »CO₂-balance« for en ordning til fremme af bioethanol eller ETBE fuldstændigt af »CO₂-balancen« for ethanolproduktionskæden. Og denne balance kan svinge betydeligt. Den er under stærk indflydelse af f.eks. anvendelsen af processens biprodukter. Når biprodukterne anvendes til dyrefoder i stedet for brændsel til fremstilling af ethanol, er balancen mindre gunstig. BP Chemicals antyder i sine bemærkninger, at modtagervirksomhederne under den franske støtteordning sælger samtlige biprodukter i stedet for at anvende dem til brændsel, hvilket gør ordningen knap så fordelagtig i CO₂-henseende, som den kunne være. Med hensyn til alle de forskelle, der kan være tale om i forbindelse med råvarerne, med dyrknings- og høstmetode for råvarerne, med affaldsbehandling og produktionssystem (gæringsanlæg eller snarere destilleringsanlæg), mener BP Chemicals, at det ikke nødvendigvis gælder, at biobrændstoffer medfører en nettoreduktion af CO₂-emissionerne i forhold til traditionelle brændstoffer.

- (71) BP Chemicals anfører, at fremstilling af bioethanol skaber andre emissioner end CO₂. Mange af sådanne emissioner har stor virkning, og der er stor sandsynlighed

for, at der skabes værre virkninger for miljøet end ved fremstilling af traditionelle brændstoffer. Som eksempel nævner BP Chemicals risikoen for øget vandforurening (navnlig kvælstofudledninger fra intensivt landbrug) og dinitrogenoxid-emissioner på grund af større brug af gødning og pesticider.

- (72) BP Chemicals mener, at dyrkning af de nødvendige jordarealer til storproduktion af flydende biobrændstoffer vil få betydelig virkning for biodiversiteten. F.eks. har man fundet ud af, at for at kompensere for de CO₂-emissioner, der følger af 10 % af benzinforsbruget i USA, skal der afsættes et areal, svarende til 48 % af landets nuværende opdyrkede areal til dyrkning af de afgrøder, der anvendes til fremstilling af biobrændstoffer.
- (73) BP Chemicals bemærker ligeledes, at flydende biobrændstoffer er en af de dyreste muligheder for at reducere emissionerne af drivhusgasser. Der findes andre løsninger, som er meget mere økonomiske, bl.a. energiskovdyrkning (produktion af elektricitet ved direkte anvendelse af landbrugsprodukter, f.eks. kinasiv, som vedvarende brændstofelement).
- (74) BP Chemicals udtaler imidlertid, at virksomhedens bemærkninger ikke har til formål at:

»afgøre, om bioethanol udgør en fordel for Det Europæiske Fællesskab. Formålet er heller ikke at fremsætte argumenter mod anvendelsen af hverken biobrændstoffer eller statsstøtte, der er nødvendig for at gøre fremstillingen af biobrændstoffer økonomisk rentabel. BP Chemicals ønsker bare, at statsstøtte til fremstilling af bioethanol underlægges foranstaltninger, der kan reducere konkurrencefordrejningerne på det traditionelle ethanolmarked til et minimum.« (punkt 4.6 i bemærkningerne).

- (75) BP Chemicals slutter sine bemærkninger om fordelene og ulemperne ved bioethanol ved at anmode Kommissionen om:

»at sammenligne to udgaver af den franske ordning, nemlig:

— ordningen som foreslået af den franske regering, og

— en ordning svarende til beskrivelsen ovenfor, hvor ethanolbrændstof obligatorisk fremstilles på et industri anlæg, der skal være adskilt fra andre industri anlæg, der fremstiller ethanol til det traditionelle marked« (punkt 4.7 i bemærkningerne).

2.4. BP Chemicals' bemærkninger vedrørende støtteintensiteten

- (76) BP Chemicals erkender, at såvel langsigtet som vedvarende statsstøtte til bioethanol er nødvendig, hvis produktionen skal være rentabel. Som eksempel nævnes den amerikanske afgiftsfritagelsesordning, som blev indført i begyndelsen af 80'erne og sidst blev forlænget i 1999 indtil 2007. BP Chemicals anfører, at støtteintensiteten i den amerikanske ordning for støtte til fremstilling af bioethanol kun er faldet med 4 % over en periode på næsten 30 år, men at det samlede tilskudsbeløb er steget voldsomt på grund af de stigende producerede mængder.
- (77) BP Chemicals erindrer om, at Kommissionen i punkt 57 i meddelelsen til den franske regering om indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, anfører, at det ikke kan undgås, at nogle støttemodtagere overkompenseres i forhold til andre, i og med at der i den franske fritagelsesordning anvendes en eneste sats for bioethanol. BP Chemicals konkluderer, at ordningen er udformet således, at den i stadigt højere grad styrker konkurrencestillingen for et mindre antal producenter.
- (78) BP Chemicals bemærker, at støttebeløbet under den franske ordning er meget højt, nemlig 50 EUR pr. hl. I henhold til BP Chemicals' beregninger er den egentlige TIPP-sats mindre end 10 EUR pr. hl, hvilket efter BP Chemicals' mening er langt under mindstesatsen for benzin fastsat i direktiv 92/81/EØF (287 EUR pr. 1 000 liter, dvs. 28,7 EUR pr. hl).
- (79) BP Chemicals mener, at for at vurdere, hvor meget støtteintensiteten kan styrke modtagervirksomhedernes konkurrencestilling, er det nødvendigt at have estimater over produktionsomkostningerne for bioethanol. BP Chemicals mener, at basisproduktionsomkostningerne for bioethanol fremstillet af sukkerrør er ca. 42 EUR pr. hl. I henhold til BP Chemicals er formålet med statsstøtten på 50 EUR pr. hl at sætte Total Fina Elf i stand til at købe ethanol i stedet for methanol og omdanne denne til ETBE i stedet for MTBE (som er det produkt, der fremkommer ved brug af methanol). BP Chemicals tilføjer, at forarbejdningsomkostningerne ved fremstilling af ETBE og MTBE er de samme.
- (80) Hvis omkostningerne anslås til 42 EUR pr. hl bioethanol, er BP Chemicals overrasket over støttebeløbet, som virksomheden anslår til 50 EUR pr. hl.

- (81) BP Chemicals tilføjer, at vejen også ligger fri, så der måske afsættes en million hl alkohol fra vin under de forskellige ordninger for fremme af bioethanol i Fællesskabet, hvilket også må tages med i den samlede analyse.
- (82) Endelig erindrer BP Chemicals om, at siden anmeldelsen af den franske ordning har Kommissionen indført EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽²²⁾. BP Chemicals anfører, at virksomheden, selv om den ikke har været i stand til at afgøre, om projekterne under den undersøgte statsstøtteordning vedrører investeringer til fremme af vedvarende energi, mener, at hvis dette var tilfældet, muliggør punkt E.1.3.32 i rammebestemmelserne en støttesats på højst 40 % af de støtteberettigede omkostninger.
- udgifter til udstyr og andre faste produktionsomkostninger reduceres pr. produceret ton
 - mængden af biprodukter stiger, hvilket forbedrer konkurrenceevnen på markederne for disse biprodukter, så som markedet for dyrefoder
 - aftaler om forsyning af ethanolbrændstof giver sikre afsætningsmuligheder for store mængder til en attraktiv salgspris over en længere periode
 - dette gør det også muligt at fjerne flaskehalse i produktionen ved hjælp af en høj kapacitet, hvilket ikke ville være tilfældet uden den stordrift, som aftalerne om forsyning af ethanolbrændstof medfører

2.5. BP Chemicals' bemærkninger til det, virksomheden kalder »konkurrencefordrejende mekanismer«

- (83) BP Chemicals anfører, at virksomheden ikke er bange for fremstilling af ethanol, for at der kræves støtte til denne ethanol, og for at den støttede ethanol, i stedet for at blive afsat på markedet for biobrændstoffer, afsættes på det traditionelle marked (opløsningsmidler, drikkevarer og kemiske produkter). Dette ville i så fald være oplagt svig. BP Chemicals mener ikke, at dette synes tilfældet med den franske ordning »så vidt vi [BP Chemicals] ved« (punkt 6.1 i bemærkningerne).
- (84) BP Chemicals' bekymring hænger snarere sammen med, at ordningen giver en lang række betydelige konkurrencefordele til ethanolproducenter, der deltager i ordningen, hvilket kan have en fordrejende virkning på deres konkurrencemæssige stilling på det traditionelle marked for ethanol. BP Chemicals anfører, at dette klart fremgår af begrundelsen for forslaget til Rådets forordning (forelagt af Kommissionen) om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter. Kommissionen udtaler sig her tilstrækkeligt udtrykkeligt om øget konkurrence på det indre marked for ethanol:
- »Som følge af den nære gensidige påvirkning mellem alkohol af landbrugsoprindelse og alkohol af anden oprindelse, bør der ved anvendelsen af den foreslåede forordning tages hensyn til den samlede markedssituation i alkoholsektoren, og der bør derfor ikke indføres foranstaltninger, der indebærer forskellig behandling af de to typer alkohol på det indre marked« (punkt 10 i begrundelsen til forslaget).
- (85) BP Chemicals mener, at den franske statsstøtteordning giver de støttemodtagende producenter følgende konkurrencefordele:
- markedet for biobrændstoffer kræver ikke en særlig høj produktrenhed i forhold til mange af de traditionelle afsætningsmuligheder. For en producent, der både forsyner brændstofmarkedet og det traditionelle marked, betyder dette, at brændstofmarkedet giver en sikkerhed for afsætning af en vare, som ikke måtte opfylde de tekniske specifikationer for andre traditionelle anvendelser end brændstof. Dermed spares udgifter til fornyet behandling af mangelfulde produktioner
 - muligheden for en endelig anvendelse, der ikke stiller store krav til kvaliteten (anvendelse som brændstof) sætter en producent i stand til mere effektivt at drive sine anlæg. Producenten kan bruge rensningsprocessen til fremstilling af udelukkende en vis kvote af højkvalitetsprodukter, og i øvrigt fremstille »brændstofs-kvalitet«
 - basisproduktionen af ethanolbrændstof gør det muligt at dække anlæggets faste omkostninger. Det betyder, at man kun skal gøre sig overvejelser om dækning af de marginale omkostninger for andre produkter end brændstof. Der er således tale om overførsel af tilskud til de faste omkostninger.
- (86) BP Chemicals konkluderer, at når disse fordele koncentrerer på et produktionsanlæg, der også fremstiller ethanol til markedet for opløsningsmidler/kemiske produkter eller drikkevarer, sætter de virksomheden i stand til i væsentlig grad at forbedre omkostningsstrukturen for ethanol. I beløb anslår BP Chemicals fordelene ved marginalsalg af højkvalitetsvarer på det traditionelle marked til 45 EUR pr. ton (dvs. 3,5 EUR pr. hl).
- (87) BP Chemicals anfører, at den producerede mængde i høj grad påvirker den samlede rentabilitet. Et destilleri til 1

⁽²²⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

mio. hl/år, der bruger de mest moderne teknologiske styringsprocesser, kan typisk fungere med faste driftsomkostninger på 60 EUR pr. ton ethanol (svarende til 4,5 EUR pr. hl). Alle yderligere mængder kan fremstilles til færre omkostninger. Derimod vil et anlæg til en forholdsvis beskedne produktion på 100 000 hl ethanol om året til »drikkevaresegmentet« og det industrielle marked skulle bære faste driftsomkostninger på 150 EUR pr. ton ethanol (svarende til 11,5 EUR pr. hl).

- (88) BP Chemicals slutter sine bemærkninger med at anerkende, hvor svært det er at vurdere støttens faktiske virkninger for markedsprisen på grund af samtidigt pres fra andre sider på markedet for alkohol i Fællesskabet. Uden nærmere at præcisere hvilke »yderligere pres«, det drejer sig om, henviser BP Chemicals blot til begrundelsen for forslaget til Rådets forordning (forelagt af Kommissionen) om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter.

2.6. BP Chemicals' bemærkninger om mulighederne for at minimere konkurrencefordrejningerne

- (89) Den mest effektive måde at sikre sig, at konkurrencefordrejningerne reduceres til et minimum, er at stille krav om, at bioethanol til brændstofmarkedet udelukkende produceres på produktionsanlæg, der fuldstændigt er forbeholdt fremstilling af brændstof. BP Chemicals betegner det med begrebet »indhegning« (ringfencing) af produktionsanlæggene. Dette skulle indebære, at de industrianlæg, hvor der produceres ethanol under en ordning med statsstøtte til produktion af brændstoffer, på ingen måde kan forsyne industri- og drikkevaremarkederne. Den fysiske isolering af anlæggene til produktion af ethanolbrændstof for de virksomheder, der ønsker at indgå produktionsaftaler for ethanolbrændstof, vil fjerne eller i hvert fald reducere hovedparten af de illoyale fordele til et minimum.
- (90) BP Chemicals mener, at virksomheder med mere end et produktionsanlæg, fortsat vil kunne nyde visse fordele inden for forsyningsområdet. Visse producenter »vil kunne indføre byttesystemer, hvorved et anlæg kun fremstiller brændstof og et andet, der kun producerer til det traditionelle marked, kan bytte produkter og således bibeholde tilstedeværelsen på begge markeder (det være sig forskellige anlæg inden for en og samme virksomhed eller forskellige virksomheder med eventuelt kun et anlæg hver).« (punkt 7.4 i bemærkningerne). Et sådant system vil ikke få dyre konsekvenser for producenterne af følgende årsager:

- (91) I henhold til BP Chemicals vil den yderligere efterspørgsel efter ethanolbrændstof som følge af en udvidelse af den franske ordning kunne dækkes af de anlæg, der for øjeblikket forsyner såvel brændstofmarkedet som det traditionelle marked. Den yderligere efterspørgsel fra nye ETBE-enheder vil være tilstrækkelig stor til, at hele anlæggenes kapacitet kan gå til fremstilling af brændstof. På denne måde udsættes de pågældende anlæg ikke for noget produktionstab. BP Chemicals mener, at »konkurrencen« vil tage deres plads og levere de forsyninger, som de tidligere leverede til det traditionelle marked, medmindre producenterne indgår indbyrdes bytteaftaler — hvilket i så fald let vil kunne ske, så en producent, der tidligere havde salg på det traditionelle marked, fortsætter med det.

2.7. BP Chemicals' bemærkninger: konklusion

- (92) BP Chemicals afslutter sine bemærkninger med at anføre, at for at blive godkendt bør den undersøgte støtteordning indeholde en specifik betingelse. Denne betingelse består i, at ethanolbrændstof skal fremstilles på et industrianlæg, der obligatorisk skal være adskilt fra andre industrianlæg, der fremstiller ethanol til det traditionelle marked. På et møde, der fandt sted den 29. januar 2002 i Kommissionens lokaler i Bruxelles, gentog BP Chemicals argumenterne fra bemærkningerne og anmodede samtidigt om, at den endelige beslutning skulle indeholde betingelsen om, at ethanolbrændstof skal fremstilles på industrianlæg, der obligatorisk skal være adskilt fra andre industrianlæg, der fremstiller ethanol til det traditionelle marked. I fald en sådan adskillelse ikke skulle kunne lade sig gøre, og industrianlægget sideløbende skulle fremstille ethanolbrændstof og ethanol til det traditionelle marked, anmodede BP Chemicals om, at den endelige beslutning godkender støtteordningen på betingelse af, at der indføres kapacitetsbegrænsninger for at opveje de fordele, der er beskrevet i betragtning 85 i nærværende beslutning, navnlig stor driftsfordelene.

3. Bemærkninger fra andre interesserede parter

3.1. Bemærkninger fra Det Forenede Kongerige

- (93) Det Forenede Kongerige stiller sig positiv over for fremme af vedvarende energi, men fremsætter argumenter i tråd med BP Chemicals', nemlig:

»der er risiko for, at støtte til bioethanol i mineralolier skaber konkurrencefordrejninger på andre mar-

keder, f.eks. fremstillingen af ethanol til brug i opløsningsmidler og kemiske processer. Der kan gives to eksempler, nemlig konkurrencefordrejning gennem krydssubsidiering internt i de virksomheder, der fremstiller de to stoffer, eller anvendelse af den bioethanol, der er fremstillet med afgiftslempelse, på andre markeder.»

3.2. Bemærkninger fra Syndicat National des Producteurs d'Alcool Agricole (»SNPAA«)

(94) Syndicat National des Producteurs d'Alcool Agricole (»SNPAA«) repræsenterer interesserne for franske producenter af ethylalkohol på basis af roer og korn, hvoraf en del af produktionen omfatter ETBE med henblik på anvendelse i brændstof. SNPAA's bemærkninger kan kort skitseres som følger:

(95) Man er klar over de mange fordele, der er forbundet med fremstilling af biobrændstoffer, hvorfor alkoholproducenterne også gav sig i kast med dette, så snart de franske myndigheder udviste politisk vilje til at skabe forudsætningerne for en produktionsstart.

(96) Kommissionen har i længere tid fremhævet fordelene ved biobrændstoffer, f.eks. i begrundelsen for forslaget til direktiv om beskatning af biobrændstoffer fra 1992. Argumenterne indgår også i Altener-programmet. For mere nyligt er der nærmere redegjort for argumenterne og fastlagt målsætninger i hvidbogen om vedvarende energikilder og også i grønbogen om energiforsynings-sikkerhed.

(97) Frankrig er ikke det eneste land, der har iværksat et program til fremme af biobrændstoffer, flere andre medlemsstater har gjort det samme uden dog at vedtage identiske foranstaltninger, da der ikke er nogen fælles-skabsharmonisering.

(98) Kommissionen konkluderer således i sin meddelelse om gennemførelsen af Fællesskabets strategi- og handlingsplan for vedvarende energikilder af 16. februar 2001: at »på dette stadium er det dog endnu langt fra sikkert, at hvidbogens vejledende mål ... kan nås inden 2010«, og at »der stadig er behov for en ihærdig indsats ... både på EU-plan og i relation til medlemsstaternes nationale politikker«.

(99) For ethanols vedkommende har de franske destillerier forsøgt at fremme en direkte iblanding i benzinen, men de stødte på modstand fra olieselskaberne og bilfabrikanterne, som foretrækker ETBE.

(100) Ethanolproduktionen sker i eksisterende enheder, der råder over kapacitet, dvs. uden kapacitetsforøgelse og opførelse af nye anlæg.

(101) De to produktioner af traditionel alkohol og ethanol-brændstof køres sideløbende og afpasses efter markedets behov og uden at forstyrre det traditionelle alkoholmarked.

(102) For Frankrigs vedkommende kan det konstateres, at produktionen af landbrugsalkohol er forblevet nogenlunde stabil i forhold til før indførelsen af ethanolbrændstof, hvorimod produktionen af syntesealkohol er i en vis stigning.

(103) De franske alkoholproducenter og samtlige deres europæiske kolleger er stødt på forstyrrelser på det traditionelle marked som følge af en stor stigning i importen fra tredjelande. SNPAA's redegørelse herfor er som følger:

(104) Alkoholmarkedet i Fællesskabet forsynes for samtlige anvendelsers vedkommende bortset fra alkoholholdige drikke, der er forbeholdt landbrugsalkohol, af europæiske produktioner af landbrugs- og syntesealkohol og gennem import.

(105) Den store stigning i importen de seneste år har skabt alvorlige forstyrrelser for de europæiske producenter.

(106) Ifølge Eurostat, der råder over de eneste fuldstændige og pålidelige oplysninger for øjeblikket, har udviklingen været som følger:

(107) Import til Fællesskabet af alkohol fra tredjelande fritaget fra toldafgifter har for fællesskabsindustrien medført et markedstab på mere end 5 % ved en samlet anslået produktion i Fællesskabet af landbrugsalkohol (bortset fra alkohol fra vin) og syntesealkohol på 16 mio. hl. Antallet af eksporterende lande er endvidere steget fra seks i 1995 til seksten i 1999. Langt hovedparten af de destillerier, som i dag eksporterer til Fællesskabet under fritagelse fra toldafgifter, er opstået i løbet af de seneste ti år for at drage fordel af de gunstige toldbetingelser, som Fællesskabet tilbød deres lande. For AVS-landenes vedkommende er eksporten til Fællesskabet ikke begrænset af et kvotesystem i modsætning til andre produkter, der ligner alkohol, såsom sukker, melasse eller rom.

(108) For så vidt angår import til Fællesskabet af toldpålagt alkohol, skal det erindres, at efter nedsættelsen på 36 % besluttet i forbindelse med multilaterale kommercielle

forhandlinger, er de »normale« todsatser fra og med 2000 følgende: alkohol, ikke denatureret (KN-kode 2207 10): 19,2 EUR pr. hl; alkohol, denatureret (KN-kode 2207 20): 10,24 EUR pr. hl. Disse beløb nedsættes yderligere med 15 % for lande under den generelle toldpræferenceordning.

(109) Samlet udgjorde importen af ikke denatureret og denatureret alkohol med 254 341 hl i 1999 allerede mere end 1 % af markedet.

(110) Import til Fællesskabet af sammensatte præparater, der er konkurrenter til alkohol, deklareret under KN-kode 3814 00 90 for at forhindre at betale toldafgiften for alkohol under KN-kode 2207 20. På grund af denne klassificering omgås toldafgiften i vid udstrækning, hvorfor import, der ellers med den egentlige told på alkohol ikke ville være rentabel, bliver mulig. På trods af klassificeringen drejer det sig ikke desto mindre om produkter af fuldstændig samme beskaffenhed som alkohol (som i øvrigt er hovedbestanddelen). Importen udgjorde i 1999 1 417 760 hl, svarende til ca. 9 % af markedet for landbrugs- og syntesealkohol, og importen steg 200 % på en periode på fire år.

(111) Som følge af de samlede virkninger af internationale aftaler, der kraftigt har reduceret toldafgifterne eller endog afskaffet dem, nationale tilskudsprogrammer, som har ført til overskydende produktion, der sælges til marginalomkostningerne, tvivlsomme klassificeringer under KN-kode 3814 og misbrug heraf, og monetære devalueringer, som tilfældigt styrker »konkurrenceevnen« for visse lande, er importen sluttelig steget fra 824 235 hl i 1995 til 2 540 584 hl i 1999, svarende til 16 % af markedet for landbrugs- og syntesealkohol, der beløber sig til ca. 16 mio. hl årligt.

(112) Under pres fra denne import følte den europæiske alkoholindustri sig truet i så foruroligende omfang, at Kommissionen har foreslået at indføre forskrifter på området.

(113) I begrundelsen for forslaget til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter hedder det således, at »i de seneste fem år har sektoren stået over for en række problemer, som navnlig skyldes en øget konkurrence på det indre marked: — importen fra tredjelande er steget siden 1995 ..., — hertil kommer, at stadig større mængder indføres i form af blandinger af alkohol med denatureringsmidler...«.

(114) Det står således klart, at der er tale om markedsforstyrrelser, og at disse forstyrrelser ikke skyldes produktion

af ethanolbrændstof, som BP Chemicals hævder det. Til støtte for disse argumenter har SNPAA fremlagt følgende tabel:

PRODUKTION I FRANKRIG AF ETHYLALKOHOL MED LANDBRUGSOPRINDELSE (ROER OG KORN) ELLER SYNTETISK OPRINDELSE

(hl)

Høstår	Landbrugsalkohol		Syntesealkohol
	Bioethanol	Traditionel alkohol	
1990/91		3 704 140	1 073 487
1991/92	42 692	3 561 161	1 438 953
1992/93	346 359	3 756 911	1 383 422
1993/94	485 118	3 870 543	1 314 563
1994/95	477 726	3 791 219	1 574 130
1995/96	759 949	4 002 011	1 467 984
1996/97	1 050 052	4 012 140	1 374 973
1997/98	1 233 091	3 719 541	1 578 670
1998/99	1 144 000	3 724 901	1 569 545

(115) SNPAA anfører i øvrigt, at BP Chemicals har iværksat et investeringsprogram for at øge sin kapacitet til produktion af syntesealkohol, hvilket har været omtalt i pressen. Det ser ud til, at de pågældende enheder er stødt på startvanskeligheder, og de dermed forbundne markedsstab kan naturligvis ikke tilskrives produktionen af ethanolbrændstof.

(116) Med hensyn til støtten i form af afgiftsfritagelse for ETBE bør det præciseres, at den ikke ydes til ethanolproducenten, men til distributøren af benzin tilsat ETBE ved overgangen til forbrug.

(117) ETBE-værdien beregnes på grundlag af olierelaterede kriterier så som flygtighed eller oktanværdi, hvorfor prisen på ethanol blot følger heraf. Fritagelsesbeløbet omfatter også afskrivninger på større investeringer, som har været nødvendige for opførelsen af ETBE-enhederne.

(118) SNPAA gør endvidere opmærksom på, at fritagelsen ikke gælder hele den TIPP-afgift, der gælder benzin. Ethanol pålægges en TIPP-afgift på ca. 15 % af den afgift, der pålægges benzin, hvilket er mere, end hvad der blev

foreslået i »Scrivener-forslaget« om beskatning af bio-brændstoffer (10 %).

3.3. Bemærkninger fra Ethanol Union

(119) Ethanol Union har fremsat bemærkninger i sin egenskab af salgsselskab for ethanol fremstillet af aktionærkredsen bestående af destillerierne ⁽²³⁾ ved raffinaderiet ELF Antar France i Feyzin, som bruger ethanolen i fremstillingen af ETBE, der derefter indarbejdes i de brændstoffer, hvis distribution ELF Antar France forestår.

(120) Ethanol Union deler Kommissionens opfattelse, nemlig at EU i mange år har forsøgt at fremme vedvarende energi, ligesom der er udført talrige undersøgelser, udarbejdet henstillinger og vedtaget beslutninger.

(121) Med dette for øje har man i Frankrig valgt at indføre ethanolbrændstof på markedet gennem ETBE, som er det produkt, olieindustrien stærkt anbefaler.

(122) Den franske ordning er baseret på udstedelse af godkendelser til ETBE-enheder, og — som bemærket af Kommissionen — kriterierne for udvælgelsen af virksomheder indeholder ikke diskriminerende elementer, og udvælgelsen af virksomheder, der tildeles godkendelserne, foretages ikke efter et skøn.

(123) Med denne ordning begrænses og kontrolleres de mængder ETBE, der er omfattet af afgiftsfritagelsen, og afgiftsordningen for biobrændstoffer vil sandsynligvis blive udbygget i fremtiden, navnlig på baggrund af den forventede udvikling af aktiviteten.

(124) Endvidere kan det være nyttigt at vurdere spørgsmålet om en eventuel risiko for konkurrencefordrejninger til fordel for produktion af landbrugsethanol på bekostning af syntetisk ethanol i forhold til den tidligere situation, hvor en sammenligning mellem udviklingen af de producerede mængder fransk landbrugsethanol (bortset fra ethanolbrændstof) og udviklingen for syntetisk ethanol i løbet af de seneste år kan give værdifulde oplysninger.

(125) På et marked, hvor de samlede mængder er nogenlunde stabile, og hvis hypotesen om konkurrencefordrejninger

til fordel for landbrugsethanol er korrekt, ville konkurrencefordrejningen siden påbegyndelsen af fremstillingen af ethanolbrændstof have kommet til udtryk i større produktion af landbrugsethanol (bortset fra ethanolbrændstof) og i en reduktion (i hvert fald delvis som følge af markedernes placering) i de producerede mængder syntetisk ethanol.

(126) De tilgængelige produktionsstatistikker for Frankrig viser imidlertid, at produktionerne ikke har udviklet sig således mellem 1991 og 1999 ⁽²⁴⁾

(mio. hl)

	1991/92	1998/99	Udsving
Landbrugsethanol (bortset fra ethanolbrændstof)	3 561	3 725	+ 4,6 %
Ethanolbrændstof (skatteårene 1991 og 1999)	43	1 144	Ikke signifikant
Syntetisk ethanol	1 439	1 570	+ 9,1 %

(127) I løbet af denne periode kan det bemærkes, at produktionen af syntetisk ethanol er steget mere end produktionen af landbrugsethanol, og at risikoen for konkurrencefordrejninger på bekostning af syntetisk ethanol på ingen måde har kunnet påvises.

(128) Derimod bør det understreges, at der i den seneste tid har været kraftige forstyrrelser på markedet for ethanol (bortset fra ethanolbrændstof), ikke på grund af udviklingen for ethanolbrændstof af landbrugsoprindelse, men på grund af en massiv stigning i importen af ethanol og blanding produkter på basis af ethanol under favorable toldordninger for indførsel i Fællesskabet.

(129) Den samlede importerede mængde i Fællesskabet af ethanol og konkurrerende produkter er således tredoblet på fem år fra ca. 800 000 hl i 1995 til mere end 2 500 000 hl i 1999. Denne faktor har stærkt påvirket markedet for ethanol, og forstyrrelserne har i øvrigt ført til, at Kommissionen for nyligt vedtog et forslag til en fælles markedsordning for landbrugsalkohol.

(130) På baggrund af den ønskede udvikling inden for vedvarende energi bør det tages i betragtning, at den produk-

⁽²³⁾ Société Cristal Union, Sucrerie Corporative Agricole de Bourdon, Sucreries Distilleries des Hauts de France, Sucrerie de Toury, Société Vermandoise Industries, Société Saint-Louis Sucre, Société Agricole de la Vallée de Loing, Société Dislaub.

⁽²⁴⁾ Kilde: JORF og det franske Generaldirektorat for told og indirekte afgifter.

tion, der er under oprettelse på basis af korn og roer, berettiger en afgiftsmæssig støtte, og Ethanol Union støtter derfor på det kraftigste Frankrigs anmodning i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF.

3.4. Bemærkninger fra Ethanol Holding

- (131) Ethanol Holding har fremsat bemærkninger, da aktionærkredsen er producenter af ethanolbrændstof. Ethanol Holding er aktionær i selskabet OUEST-ETBE, der forestår driften af den ETBE-produktionsenhed, der er beliggende på raffinaderiet i Gonfreville-l'Orcher i Normandiet.
- (132) EU har konstant forsøgt at fremme udviklingen af vedvarende energi i mange år. Der er udarbejdet mange tekster i løbet af de seneste år med henblik på at fastlægge retningslinjer eller målsætninger for udviklingen af biobrændstoffer, nemlig forslaget til direktiv om beskatning af biobrændstoffer (1992), Altener-programmet til fremme af vedvarende energikilder, hvidbogen »Energi for fremtiden: vedvarende energikilder« (1997) og grønbogen »Mod en europæisk strategi for forsyningssikkerheden« (2000).
- (133) Flere medlemsstater, herunder Frankrig, har iværksat programmer til fremme af biobrændstoffer, men i fravær af harmoniserede regler på fællesskabsplan, er bestemmelserne i de enkelte medlemsstater meget forskellige.
- (134) For så vidt angår ethanolbrændstof, valgte Frankrig i 1992 at satse på ETBE. Dette valg stemmer overens med olieindustriens ønsker og medførte tunge investeringer i opførelse af nye enheder til produktion af ETBE (herunder anlægget OUEST-ETBE i Gonfreville l'Orcher). Der er i godkendelsernes gyldighedsperioder taget højde for afskrivningerne af disse investeringer.

For så vidt angår virkningerne af støtten på ethanolmarkedet deler Ethanol Holding Kommissionens opfattelse, nemlig at det på trods af visse påstande ikke har været påvist, at en stigning i produktionen af bioethanol vil føre til konkurrencefordrejninger i forhold til syntetisk ethanol. Udviklingen i den franske produktion af dels bioethanol dels synteseethanol siden indførelsen af ethanolbrændstof på markedet bekræfter dette faktum⁽²⁵⁾. De nævnte tal er de samme, som de tal, der er fremlagt af SNPAA (se betragtning 114).

(135) Det kan konstateres, at den franske produktion af synteseethanol mellem 1990 og 1999 i stedet for at lide under indførelsen af bioethanol derimod er steget forholdsvis mere end produktionen af landbrugsethanol.

(136) På baggrund af disse tal synes det ikke seriøst at hævde, at produktion af ethanolbrændstof skulle være årsag til nogen konkurrencefordrejninger overhovedet.

(137) Hele det europæiske ethanolmarked (landbrugs- og synteseethanol) har godt nok været udsat for forstyrrelser i de seneste år, men årsagerne hertil er snarere forbundet med den nylige udvikling i importen til Fællesskabet af alkohol og blandingsprodukter indeholdende alkohol end med produktionen af ethanolbrændstof.

(138) Importen af ethanol og konkurrerende blandingsprodukter er steget støt de seneste år og udgjorde i 1999 mere end 2 500 000 hl (dvs. en tredobling i forhold til 1995), svarende til ca. 16 % af det europæiske alkoholmarked.

(139) Udviklingen af vedvarende energikilder fordrer, at der kan ydes afgiftslempelser til den industri, der prøver at organisere sit bidrag hertil.

(140) Flere medlemsstater (Spanien, Italien, Nederlandene, Sverige, Det Forenede Kongerige, Tyskland og Østrig) prøver allerede eller har planer om at fremme initiativer, der følger de retningslinjer og målsætninger, der flere gange er fremsat på fællesskabsplan. Planlagte eller eksisterende ordninger bygger på forskellige afgiftslempelser til biobrændstoffer, således at beskatningen af sektoren som helhed kommer til at afhænge af den forventede udvikling af aktiviteterne.

3.5. Bemærkninger fra Union des Sucreries et Distilleries de l'Aisne (»Union SDA«)

(141) Union des Sucreries et Distilleries de l'Aisne (»Union SDA«) er gennem datterselskaberne Bio-Ethanol Nord Picardie (BENP) og Brie Champagne Ethanol (BCE) den største franske producent af ethanolbrændstof på basis af korn, men producerer ligeledes ethanolbrændstof på basis af roer. Sammenslutningen søger at fremme samtlige industrielle udviklinger, der kan skabe afsætningsmuligheder for landbrugsråvarer (roer og hvede) for de tilsluttede virksomheder.

⁽²⁵⁾ Kilde: JORF og det franske Generaldirektorat for told og indirekte afgifter.

- (142) Hvededestilleriet BCE i Provins blev således opført som et pilotprojekt allerede i 1989, dvs. lang tid før ELF-enheden i Feyzin gennemførte sit første salg i april 1993. Enheden BENP i Origny-Sainte-Benoîte blev opført i 1993 til fremstilling af ethanol på basis af hvede og til dehydrering af roealkohol fra koncernens eksisterende destillerier. Disse to enheder forsynes med hvede fra 20 000 landbrug i Nordfrankrig og i regionen Centre.
- (143) Union SDA deltog i investeringerne i Total-koncernens to ETBE-enheder i Dunkerque og i Gonfreville. Prisen på ethanol leveret til enhederne afhænger af den videre forarbejdning af ETBE og fastsættes på grundlag af markedspriserne på kvaliteterne Premium og Regular samt på butan. Prisen omfatter også afskrivninger på ETBE-enhederne.
- (144) Union SDA understreger også, at afgiftslempelsen for bioethanol ikke er fuldstændig, da bioethanol pålægges TIPP-benzinafgift på ca. 15 %, dvs. en højere sats end de 10 %, der var planlagt i Scriveners direktivforslag. Bioethanol beskattes i øvrigt meget mere end alternative brændstofd løsninger, så som naturgas til køretøjer, LPG eller elektricitet.
- (145) Union SDA erindrer om, at Kommissionen i grønbogen fra november 2000 i erkendelse af biobrændstoffernes afgørende bidrag til reduktionen af emissionerne af »drivhusgasser« og betydning for begrænsningen af Fællesskabets energiahængighed fastlagde ambitiøse kort- og mellemsigtede mål for biobrændstoffer.
- (146) Union SDA erindrer om, at Kommissionens holdning stemmer overens med det analyseresultat, som Union SDA selv var kommet frem til flere år forinden i dens undersøgelse af bioethanols fordele, hvilket beroliger Union SDA om fremtidens afsætningsmuligheder og berettiger de økonomiske risici, som Union SDA løb i forbindelse med investeringerne i produktionsenhederne for kornethanol.
- (147) Union SDA fremstiller også en del alkohol til de traditionelle anvendelser.
- (148) Union SDA henviser til de statistikker over fransk produktion af landbrugsethanol og synteseethanol, som det franske Generaldirektorat for told og indirekte afgifter har offentliggjort, med henblik på en sammenligning af produktionsudviklingen mellem 1990/91 til 1992/93 (de tre år før produktionen af bioethanol blev påbegyndt) og 1996/97 til 1998/99 (de tre år efter oliekoncernen Total påbegyndte produktionen i sine enheder).
- (149) Det kan konstateres, at produktionen af landbrugsalkohol (bortset fra bioethanol) steg fra 367 407 m³ til 381 886 m³, svarende til en stigning på 3,9 %, hvorimod produktionen af synteseethanol i samme periode steg fra 129 862 m³ til 150 772 m³, svarende til en stigning på 16,1 %.
- (150) Som de øvrige franske og europæiske alkoholproducenter blev Union SDA også påvirket af de alvorlige forstyrrelser på markedet for traditionel alkohol forårsaget af en stærkt stigende import fra tredjelande, som i 1999 nåede op på 16 % af markedet.
- (151) Den truende import var tilstrækkelig alvorlig til, at Kommissionen foreslog indført en fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter. Kommissionen skriver tydeligt i begrundelsen til sit forslag, at markedsforstyrrelserne skyldes importen — og altså ikke produktionen af bioethanol i Frankrig, som BP Chemicals antyder.
- (152) Det skulle således synes klart, at starten på ethanolproduktion i Frankrig ikke har fået producenterne af landbrugsalkohol til at øge deres produktion på bekostning af synteseethanol, og BP Chemicals har endda lige investeret i en forøgelse af kapaciteten på sine anlæg.
- (153) Når det europæiske marked har oplevet forstyrrelser de seneste år, skyldes det import fra tredjelande, hvilket foranledigede Kommissionen til at foreslå en fælles markedsordning.
- (154) BP Chemicals angriber bioethanolproduktionen i Frankrig, hvilket strider mod Kommissionens målsætninger.
- (155) Udviklingen af biobrændstofproduktionen i Fællesskabet fordrer et direktiv, der harmoniserer afgifterne, så der undgås fordrejninger mellem medlemsstaterne (tilfældet med Frankrig og Spanien f.eks.), og så der kan opstilles langsigtede rammer, da der ellers ikke vil blive tale om nogen betydelig udvikling af biobrændstoffer.
- 3.6. Bemærkninger fra Agence de l'environnement et de la maîtrise de l'énergie (»ADEME«)
- (156) Agence de l'environnement et de la maîtrise de l'énergie (»ADEME«) har fremsat bemærkninger til de energi- og miljørelaterede aspekter ved de franske forhold for anvendelsen af biologiske bestanddele og tilsætningsstoffer til formulering af brændstoffer i Frankrig.

- (157) ADEME gør gældende, at produktionen af biologiske komponenter og tilsætningsstoffer til formulering af brændstoffer har været i stærk udvikling i Frankrig mellem 1992 og 2000. Forbruget af ethanol er 27 gange højere i 2000 med 92 550 tons, og forbruget af vegetabiliske olieestere 448 gange højere i 2000 med 308 600 tons. Samlet fremstilles der i 2000 401 000 tons, hvilket udtrykt i mængde udgør 1 % af forbruget af benzin og dieselolie, og giver Frankrig en europæisk førsteplads med hensyn til produktion, fulgt af Tyskland, som kun producerer vegetabiliske olieestere, og Spanien, der kun producerer ethanol.
- (158) Stigningen har været ledsaget af en afgiftsordning indført af den franske regering, der — som i alle de øvrige berørte lande i Europa — begunstiger biokomponenter som i øvrigt også andre alternative brændstoffer (LPG, naturgas og aquazole) eller alternative energikilder som elektricitet. I 1994 blev de offentlige investeringer i forskning og udvikling for at forbedre sådanne brændstoffers konkurrenceevne forøget for igen at falde ved udgangen af perioden til fordel for andre anvendelser, der ikke er energirelaterede.
- (159) I Frankrig er transportsektoren for mere end 95 % vedkommende afhængig af kulbrinter, en ikke-vedvarende ressource, og forbruget har afgørende virkning på emissionerne af drivhusgasser. Transportstigningerne i de seneste år har ført til en prioritering af sektorens energiforbrug og de forurenende emissioner, især i byerne.
- (160) På europæisk plan fastsatte Kommissionen i sin grønbog af 29. november 2000 et mål for biobrændstofferne om at nå op på 7 % i 2010 og op på 20 % i 2020 for samtlige erstatningsbrændstoffers vedkommende.
- (161) De biologiske komponenters kvaliteter, både som aktive komponenter i brændstofferne og som tilsætningsstoffer, anerkendes bredt, og også for deres bidrag til reduktionen af visse forurenende emissioner og deres gunstige virkning for drivhuseffekten, og de anvendes ikke rene i Frankrig, idet de enten, som for esteres vedkommende, iblandes dieselolie med indtil 30 %, dvs. som egentlig komponent, og derefter anvendes i kontrollerede vognparker (busser, lastbiler, varevogne ...), eller, og det er oftest tilfældet, tilføres benzin og dieselolie i mindre mængder (enkelte procent) som tilsætningsstoffer til formuleringen eller som smøremidler.
- (162) Anvendelsen fordrer ikke nogen tilpasning af hverken køretøjer eller motorer, hvilket er en fordel i forhold til andre alternative brændstoffer.
- (163) Der er foretaget analyser af de to stoffers livscyklus, så der kan opnås sammenlignelige forhold på såvel energisom miljøplan.
- (164) Produkternes energibalace er betydelig, f.eks. i 2000: 337 000 toe/år erstattet, 220 000 toe/år besparet, netto 810 000 tons CO₂ undgået med produktionen og energianvendelsen af den del, der forbeholdes dette formål, uden medregning af kulstoffet i resten af planten, en energieffektivitet på 2 for estere mod 0,9 for diesel, en energieffektivitet på mellem 1,2 og 1,6 for ethanol mod 0,8 for benzin, produktion af meget proteinrige biprodukter, nemlig foderkager og mæsk, der anvendes som dyrefoder (raps- og solsikkefoderkager, hvedemæsk, roepulp) eller til kemiske formål (glycerol).
- (165) Den største tekniske fordel ved ethanol og derivatet ETBE er, at de forøger oktantal i benzin. En mængde på 5 % ethanol eller 10 % ETBE øger laboratorieværdien (RON) for eurosUPERbenzin med 1,2 point.
- (166) En anden tilsætningsfordel ved ethanol eller ETBE er at tilføre ilt, som muliggør en bedre forbrænding: 2 % ilt i mængde kan tilføres med 5,7 % ethanol eller med 12,7 % ETBE i mængde.
- (167) Med 15 % ETBE iblandet benzin har prøver foretaget af UTAC på mindre køretøjer bl.a. vist reduktion af forurenende emissioner, så som aromatiske kulbrinter, samt nedsættelse af virkningen på mulige fotokemiske reaktioner. ETBE's bidrag til drivhuseffekten er endda 19 % lavere end for MTBE, som er et olieprodukt.
- (168) Udviklingsmulighederne afhænger af de tekniske fordele, men også af anvendelsen af biomasseprodukter som vedvarende råvare. Olieselskaberne leder efter elementer, som kan igangsætte en fortynding af olieformlerne og også tilføre brændstofferne ikke-fossilt kulstof. I denne henseende kan synteseethanol, der fremkommer ved brug af fossilt kulstof, ikke sidestilles med ethanol, der fremkommer ved brug af vegetabiliske elementer, og på baggrund af såvel de energimæssige som de miljømæssige aspekter kan synteseethanol ikke have samme økonomiske værdi. I øvrigt kan vegetabilisk ethanol anvendes i brændselsceller og fremviser for øjeblikket den bedste energibalace til dette formål. Alle disse udviklinger hænger sammen med indskrænkningen af de fossile olie-reserver, men også med det stigende forbrug på verdensplan og dermed også prisen, der udviser periodiske kraftige stigninger, som ingen har kunnet kontrollere. Bekæmpelsen af drivhuseffekten har også medført søgning efter alternative energiløsninger. Energiudsigterne

på mellemlang sigt tvinger til forbrugstilbageholdenhed, reduktion af forurenende emissioner og udvikling af alternativ energi.

- (169) Den franske produktion af bioethanol på basis af hvede og roer var 83 370 tons i 1997 og 97 907 tons i 1998. Det tilsvarende dyrkningsareal kan fordeles nogenlunde lige mellem de to afgrøder. Det gennemsnitlige udbytte i ethanol er på 2 t/ha for hvede og på 5,3 t/ha for roer.

- (170) I henhold til øko-effektiviteten for 1996 udregnet med roe-ethanol spares der 0,66 ton CO₂ pr. ton ETBE i forhold til MTBE. Denne besparelse svarer til 1,404 ton CO₂ pr. ton roe-ethanol, der går til fremstilling af ETBE i forhold til MTBE. Besparelsen pr. hektar bliver 8,14 tons CO₂. Gevinsten for produktionen i 1998, dvs. 98 000 tons ethanol (eller 208 300 tons ETBE) er således 137 600 tons CO₂ pr. år.

- (171) Det er muligt at genvinde 60 til 80 % af denne CO₂, dvs. 45 til 60 kg CO₂/hl ren alkohol, eller 0,567 til 0,755 ton CO₂ pr. ton ren alkohol. Besparelsen for ovennævnte produkt på 1,404 ton CO₂ pr. ton ethanol bliver således 1,971 til 2,16 tons CO₂ pr. ton ethanol. Gevinsten for 1998-produktionen (98 000 tons ethanol) bliver således i gennemsnit ca. 202 400 tons CO₂ årligt.

- (172) Ovennævnte drivhuseffektbalance kan udtrykkes i penge efter det princip, der gælder for omsættelige emissions-tilladelser, nemlig princippet om køb af emissionsrettigheder, med en hypotetisk værdi på 500 FRF/t kulstof. Hypotetisk monetær omkostning:

Omkostning pr. ton kulstof	Omkostning pr. ton sparet CO ₂
500 FRF/t	136 FRF/t
76 EUR/t	21 EUR/t

- (173) Den eksternaliserede værdi, »besparelse i form af drivhuseffekt«, i forhold til MTBE og pr. ton roe-ethanol vil så være 136 FRF/t CO₂ × 1,404 t CO₂/t ethanol = 191 FRF/t ethanol eller 29,1 EUR/t ethanol.

- (174) Beregnet i forhold til hektarer med roer bliver værdien 136 FRF/t CO₂ × 8,14 t CO₂/ha = 1 107 FRF/ha eller 169 EUR/ha.

- (175) For så vidt angår kulstofbalancen for hele planten er der ikke taget hensyn til det kulstof, der er bundet i resten af planten (blade, bæreme...). Disse dele bidrager også til en periodisk cyklus og en permanent fiksering af kulstof, og fænomenet er vedvarende:

	Restmateriale (t/ha/år)	Koefficienter	Fikseret kulstof (t/ha)	Fikseret CO ₂ (t/ha)
Bæreme	3,1	0,422	1,308	— 4,8
Blade	4,25	0,409	1,74	6,38
I alt (*)	8,55		3,54	11,18

(*) Denne balance medtager ikke udvundet sukker, der i øvrigt tjener til fremstilling af bioethanol.

- (176) Med det opnåede resultat bliver den gennemsnitlige årlig værdi på 30 % af plantens kulstofstrøm immobiliseret af planten, dernæst som organisk materiale i jorden, og udgør således et lager af kulstof i jorden, hvilket vil give sig udtryk i ca. 3,3 tons CO₂/ha fikseret over den tre-årige afgrøderotering.

- (177) Denne andels økonomiske værdi bliver så 136 FRF/t CO₂ × 3,3 t CO₂/ha/år = 449 FRF/ha/år eller 68 EUR/ha/år. Den samlede økonomiske værdi af kulstoffikseringen bliver så: besparelse ved bioethanol/ETBE i forhold til MTBE + oplagring af kulstof i planten = 1 107 FRF/ha/år + 449 FRF/ha/år = 1 556 FRF/ha/år = 237 EUR/ha/år.

3.7. Bemærkninger fra Saint Louis Sucre

- (178) Saint Louis Sucre anfører, at selskabet fremsætter bemærkninger i sin egenskab af producent af ethylalkohol på basis af roer. En del af produktionen anvendes til fremstilling af ETBE til brændstofbrug i selskaberne Ethanol Union og Ethanol Holding, hvori Saint Louis Sucre besidder henholdsvis 6,66 % og 16,24 % af aktierne.

- (179) Saint Louis Sucre anfører ligeledes, at selskabet har investeret betydelige beløb i ETBE-anlægget i Gonfreville (OUEST-ETBE). Saint Louis Sucre køber hvert år fra roeleverandørerne ca. 100 000 tons roer med henblik på fremstilling af ethylalkohol til brændstofbrug.

- (180) Saint Louis Sucre erindrer om de mange argumenter til fordel for biobrændstoffer, som ikke behøver at blive

påvist yderligere, og om hvidbogen om vedvarende energi og grønbogen om energiforsyningsikkerhed.

3.8. Bemærkninger fra SAF Agriculteurs de France

(181) Saint Louis Sucre's ethanolproduktion sker på en eksisterende enhed, der endnu har overskydende kapacitet. Produktionen af ethanol til brændstofbrug kan således øges uden at udvide kapaciteten eller opføre et nyt anlæg. Saint Louis Sucre gør gældende, at selskabets to produktioner af traditionel alkohol og ethanolbrændstof køres sideløbende og afpasses efter markedets behov uden at forstyrre det traditionelle alkoholmarked.

(187) I sine bemærkninger anfører SAF Agriculteurs de France, at forbruget af bioethanol i Frankrig nu er på 1 150 000 hl svarende til 0,6 % af benzinen.

(188) Dette tal (sammen med 0,9 % for diesels vedkommende) er lavere end det mål på 2 %, som Kommissionen har fastsat for 2003.

(182) Selskabet mener, at det klart kan konstateres, at produktionen af landbrugsalkohol er forblevet nogenlunde stabil i forhold til før indførelsen af ethanolbrændstof, hvorimod produktionen af syntesealkohol er i en vis stigning.

(189) Biobrændstofferne anvendes for øjeblikket som tilsetningsstoffer, idet loven foreskriver, at de kan tilføres benzin for op til 1,5 % for ETBE's vedkommende. Formålet er ikke, at biobrændstoffer fuldstændigt skal erstatte fossile brændstoffer, men at være en af flere mulige måder at forbedre miljøet på inden for rammerne af en politik til fremme af bæredygtig udvikling, navnlig for at reducere drivhuseffekten, skabe fornyet balance i landbrugsproduktionen, skabe en innovationsfaktor, foretage strategiske investeringer for at øge energiuafhængigheden og udgøre en ny kontrolleret proteinkilde.

(183) Til gengæld har Saint Louis Sucre været udsat for forstyrrelser på det traditionelle marked på grund af stigende import fra tredjelande.

(184) For Saint Louis Sucre står således klart, at der er tale om forstyrrelser på det traditionelle marked, og at disse forstyrrelser ikke skyldes produktion af ethanolbrændstof, som BP Chemicals hævder det i sit søgsmål.

3.9. Bemærkninger fra regionsdestilleriet i Châlons en Champagne

(185) Saint Louis Sucre anfører i øvrigt, at BP Chemicals har iværksat et investeringsprogram for at øge sin kapacitet til produktion af syntesealkohol, hvilket har været omtalt i pressen. Saint Louis Sucre mener, at de pågældende enheder er stødt på startvanskeligheder, og de dermed forbundne markedstab kan naturligvis ikke tilskrives produktionen af ethanolbrændstof.

(190) I sine bemærkninger anfører regionsdestilleriet i Châlons en Champagne (»DRC«), at destilleriet fremstiller ethylalkohol på basis af roer inden for den franske koncern Eridania Béghin-Say.

(186) Sluttelig gør Saint Louis Sucre Kommissionen opmærksom på, at Førsteinstansrettens afvisning af anvendelsen af ETBE i Frankrig som et pilotprojekt synes forbundet med ethanolproduktionen. Denne ethanol anvendes imidlertid kun til en ting, og det er brændstof. Frankrig var siden 1997 det eneste land i Fællesskabet, hvor denne anvendelse fandt sted, men Spanien er kommet til siden hen. Andre medlemsstater, som Italien, forbereder sig på at gå samme vej, og Det Forenede Kongeriges finanslov for 2001 indebærer indførelse af afgiftsfritagelser eller -lempelser for pilotprojekter inden for hydrogener, bioethanol, methanol og biogas.

(191) DRC beskriver kort omstændighederne ved den franske ordning, nemlig en delvis erstatning af fossile brændstoffer med vegetabiliske brændstoffer for at reducere olie-regningen, muliggøre udviklingen af industrielle afgrøder inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og forbedre miljøet, navnlig reducere emissionerne af drivhusgasser. Frankrig valgte at påbegynde eksperimenteringen med produktet ethanol-ETBE, som syntes velegnet i forhold til bilfabrikanernes og olieselskabernes tekniske krav.

(192) Produktionen af dette biobrændstof kunne kun lade sig gøre med støtte i form af en delvis afgiftsfritagelse, så salget af ETBE kan betale råvaren, producenterne og

investeringerne i ETBE-anlæg, uden at udsving i oliepriser skulle påvirke det tunge program. DRC bemærker dernæst:

(193) Støtten tildeles ETBE-enheder, der forudgående er blevet godkendt af de nationale myndigheder, og indkaldelsen af ansøgninger med henblik på disse godkendelser har været usædvanlig klar og gennemsigtig, også selv om der var krav om pålidelighedsgarantier, hvilket kun er normalt. Der kan ikke have været tale om forskelsbehandling, for ansøgningerne kunne ikke fuldstændigt dække de udbudte mængder.

(194) Produktionen af ethylalkohol af landbrugsoprindelse (bortset fra brændstof) er ikke steget siden ordningens indførelse. DRC bemærker endda at have skullet reducere sit salg af traditionel alkohol. DRC mener, at modsat direkte iblanding af ethanol har den valgte fremgangsmåde de facto begrænset de mængder, der kunne anvendes til brændstof, og har ikke betydet større investeringer i destillerier.

(195) Overordnet konstaterer DRC, at på et forholdsvis stabilt marked for traditionel alkohol, har synteseethanol ikke været udsat for fordrejninger. DRC mener, at det må være et bevis herfor, at koncernen Eridania Béghin-Say indtil 1997 ejede SODES, som er den eneste franske producent af synteseethanol, og at de to former for alkohol uden problemer kunne styres fra samme salgsafdeling. Siden salget af SODES bruger DRC fortsat selskabet til afsætning af al traditionel alkohol.

(196) Den seneste tids markedsforstyrrelser stammer fra stigende præferencetoldsimport, hvilket Kommissionen erkender i sit forslag til forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter.

3.10. Bemærkninger fra AGPB Céréalières de France

(197) AGPB Céréalières de France (»AGPB«) er en sammenslutning, der repræsenterer leverandører af hvede til fremstilling af bioethanol, som anvendes til fremstilling af ETBE. Bioethanol af hvede forarbejdes i Total Fina Elf's anlæg.

(198) AGPB har fremlagt følgende tal:

Nuværende produktion af landbrugsethanol	5 mio. hl
Bioethanol til ETBE	1,2 mio. hl (heraf 1/3 hvede)
Produktionskapacitet til ETBE til benzin	219 000 t
Benzinforbrug (Frankrig)	14,5 mio. t
Arealer til ethanol ETBE	18 000 ha hvede — 11 900 ha roer
Kornopdyrkede arealer	9,1 mio. ha, heraf 4,9 med hvede

(199) AGPB erindrer om, at selskabet BP Chemicals ikke har lidt skade af indførelsen af den franske ordning for bio-brændstoffer.

(200) AGPB anfører, at data for det franske bioethanolmarked over otte høstår viser at:

- produktion af synteseethanol, som er det produkt, BP Chemicals fremstiller, er steget mere end produktion af landbrugsethanol, når der ses bort fra bioethanolbrændstof
- stigningen i produktion af bioethanol ikke har været ledsaget af en lignende udvikling i produktion af landbrugsethanol, når der ses bort fra bioethanolbrændstof:

(hl)

Periode	Bioethanol (roer + hvede)	Synteseethanol
Gennemsnit 1990/91 til 1992/93 (a)	3 674 071	1 298 621
Gennemsnit 1996/97 til 1998/99 (b)	3 818 861	1 507 729
Variation (b) – (a)	+ 144 790	+ 209 108
Variation i %	+ 3,9 %	+ 16,1 %

Kilde: det franske Generaldirektorat for told og indirekte afgifter.

- tallene viser, at den franske produktion af synteseethanol ikke har været berørt af initiativerne for at fremme produktionen af bioethanol. Hvis disse ini-

tativer havde været en medvirkende faktor til markedsforstyrrelserne, ville dette have skadet den franske produktion af synteseethanol øjeblikkeligt, fordi den ligger så tæt på de områder, hvor der produceres bioethanol.

(201) AGPB anfører, at tallene for handel med alkohol viser, at mængder importeret til Fællesskabet under toldfri-tagelse (KN-kode 2207) og import af konkurrerende blandingsprodukter (KN-kode 3814) er steget betydeligt (fra 0,7 mio. hl i 1995 til 2,1 mio. hl i 1999) forårsaget af flere faktorer i tilknytning til den internationale samhandel, herunder først og fremmest internationale aftaler, som stærkt har reduceret, eller endog afskaffet, toldafgifterne.

(202) I henhold til AGPB vil en sådan stigning på et stagnerende fællesskabsmarked på ca. 16 mio. hl kun kunne bidrage til et kraftigt fald i alkoholpriserne og rentabiliteten på de traditionelle afsætningsmarkeder, bortset fra fødevarer. Over for dette pres på priserne ser det ud til, at synteseethanol har kunnet tilpasse sig bedre end landbrugsethanol, da produktionen er steget.

(203) AGPB understreger også følgende aspekter:

- bioethanol beskattes mere end alternative brændstof-løsninger af fossil oprindelse
- kostprisen på bioethanol afspejler en situation, der endnu befinder sig på forsøgsstadiet, og kornpro-ducerne har gjort en stor indsats ved at acceptere priser på hvede til bioethanol, som ligger 10 % til 20 % lavere end den gennemsnitspris, de får på de traditionelle markeder. Denne indsats har været endnu større siden juli 2000, fordi den specifikke kompensering for industriel braklægning er forsvundet:

Udgiftsposter	FRF/hl
Råvarer	171
Transport, oplagring, certificering	25
Produktionsomkostninger (inkl. tørring)	230
Indtægter for mæsk	- 89
Transport til raffinaderi	20
Omkostninger i alt	357

— andre medlemsstater har indført ordninger til fremme af anvendelsen af biobrændstoffer. Sidst har Det Forenede Kongerige i budgettet for 2001 foreslået afgiftslempelser for biodiesel på 20 pence pr. liter i forhold til satsen på svovlfattig diesel, en ordning der skal gælde fra 2002 og uden mængde-begrænsninger

— energi er en naturlig beskæftigelse for landbruget: plantevæksters kapacitet til at indfange solenergi, omdanne og oplagre denne i længere tid i form af kemisk energi gør, at landmænd (eller skovbrugere) grundlæggende kan betragtes som producenter af primærenergi

— fordelene for miljøet ved udvikling af planternes energi ligger helt fast: planternes evne til at indfange CO₂ i atmosfæren, til at tilegne sig kulstoffet og afgive ilten gør planteproduktion umådelig inter-essant i kampen mod den stigende CO₂ i luften. Brug af vegetabilsk kulstof for at erstatte fossilt kulstof er meget effektiv. Det er sjældent, at alternative brændstoffer udvundet af biomassen kan fremvise en så positiv CO₂-balance

— det er nu en politisk prioritering at sikre kulbrinte-forsyningerne: en andel på 10 % vedvarende iltede komponenter i brændstofferne vil helt sikkert kunne påvirke olieimporten og -priserne

— udviklingen af vedvarende energi er et politisk valg på europæisk plan. I denne henseende henviser AGPB til Altener-forskningsprogrammet samt hvid-bogen om vedvarende energikilder og meddelelserne KOM(2000) 631 om EU's oliefor-syning og KOM(2001) 69 om iværksættelsen af en strategi og handlingsplan på fællesskabsplan.

(204) AGPB anfører, at Førsteinstansrettens anfægtelse af ordningen kun vedrører spørgsmålet om fortolkningen af direktivet om punktafgifter og ikke »statsstøtteaspekterne«. AGPB mener således, at med et identisk indhold vil afgiftslempelsen være forenelig med statsstøttereglerne.

(205) AGPB konstaterer, at produktionen af landbrugsethanol (bortset fra bioethanol) er steget med 3,9 %, hvorimod

produktionen af synteseethanol i samme tidsrum er steget med 16,1 %. Udviklingen af bioethanol har ikke været ledsaget af en lignende udvikling i produktion af landbrugsethanol, når der ses bort fra bioethanol-brændstof.

(206) AGPB konstaterer ligeledes, at tallene vedrørende samhandelen med alkohol viser alvorlige forstyrrelser på markedet for traditionel alkohol forårsaget af en kraftig stigning i importen fra tredjelande, som i 1999 tegnede sig for 16 % af markedet. Stigningen har bidraget til de faldende alkoholpriser og dårligere rentabilitet på de traditionelle afsætningsmarkeder, bortset fra fødevarer, dvs. den sektor hvor BP Chemicals har en stærk stilling.

(207) AGPB erindrer ligeledes om, at andre europæiske lande yder tilskud til biobrændstoffer, og at så længe der ikke er nogen harmonisering, bør den franske ETBE-sektor ikke forskelsbehandles.

(208) AGPB gør sluttelig opmærksom på, at ud over problematikken om energibalance og CO₂-emissioner af fossil oprindelse, giver produktion af bioethanol og vegetabilsk olie biprodukter, der udgør en kilde til forsyning af proteinrigt dyrefoder (mæsk og foderkager). På dette område er Fællesskabet langt fra selvforsynende. Fællesskabet importerer stadigt flere genetisk modificerede sojafoderkager. Afhængigheden er blevet forøget efter forbuddet mod kødmel som proteinkilde.

(For at undgå gentagelser gengives der i det følgende kun de bemærkninger, der ikke allerede er fremlagt ovenfor.)

3.11. Bemærkninger fra Association pour le Développement des Carburants Agricoles (»ADECA«)

(209) Association pour le Développement des Carburants Agricoles (»ADECA«) er en sammenslutning af producenter, opkøbere og forarbejdningsvirksomheder af brændstoffer af landbrugsoprindelse, herunder bl.a. men ikke udelukkende AGPB (se ovenfor), Fédération Nationale de Coopératives Agricoles, Syndicat National des Fabricants de Sucre og SNPAA (se ovenfor). ADECA's bemærkninger svarer til AGPB's.

3.12. Bemærkninger fra Sucrerie de Touri

(210) Sucrerie de Touri har fremsat bemærkninger i sin egenskab af producent af ethylalkohol på basis af roer, hvoraf en del medgår til produktion af ETBE til brændstofbrug.

(211) Sucrerie de Touri har påbegyndt sin produktion på grund af de franske myndigheders tilskyndelse i afventning af en harmonisering på europæisk plan.

(212) Sucrerie de Touri foretrækker egentlig den direkte blanding. Valget faldt på ETBE. ETBE kan kun fremstilles i mindre mængder inden for virksomhedens nuværende kapacitetsrammer, hvorfor produktion er begrænset.

(213) Virksomhedens produktion af traditionel alkohol har været stabil over perioden.

(214) Sucrerie de Touri har været berørt af alvorlige forstyrrelser på markedet for traditionel alkohol forårsaget af en kraftig stigning i importen fra tredjelande. Endvidere gør Sucrerie de Touri opmærksom på visse olieselskabers stigende produktion af synteseethanol.

3.13. Bemærkninger fra Sucrerie Bourdon

(215) Sucrerie Bourdon har fremsat bemærkninger i sin egenskab af uafhængigt mindre andelsselskab, der siden 1992 har fremstillet 80 000 hl alkohol og 30 000 hl ethanolbrændstof.

(216) Sucrerie Bourdon udtaler »ikke at forstå baggrunden for denne sene anfægtelse af biobrændstofordningen« og fremlægger argumenter, der svarer til ovennævnte for så vidt angår reduktion af forurenende emissioner, hvidbogen om vedvarende energikilder, betegnelsen pilotprojekt og fraværet af virkninger for markedet for synteseethanol.

(217) Sucrerie Bourdon understreger endvidere, at der ikke er nogen sammenhæng i det forhold, at en afgift på olieprodukter pålægges et landbrugsprodukt.

3.14. Bemærkninger fra Confédération Générale des Planteurs de Betteraves (»CGB«)

(218) Confédération Générale des Planteurs de Betteraves (»CGB«) har fremsat bemærkninger i sin egenskab af erhvervssammenslutning for 35 000 franske roeavlere. CGB anfører, at 11 000 hektarer roer producerer 70 % af ethanolforbruget, som i høståret 1999/2000 nåede op på 85 600 tons. CGB gør de samme argumenter som ovenfor gældende for så vidt angår reduktion af forurenende emissioner og mindskelsen af energiafhængigheden.

3.15. Bemærkninger fra selskaberne OUEST-ETBE og NORD-ETBE

(219) Selskaberne OUEST-ETBE og NORD-ETBE, som er ETBE-producenter, har fremsat enslydende bemærkninger. Bemærkningerne indeholder de samme argumenter som beskrevet ovenfor med hensyn til miljøbeskyttelse. Selskaberne anfører endvidere, at de producerede eller planlagte mængder er marginale og hverken kan påvirke markedet for lignende produkter, som også kan iblandes brændstoffer til køretøjer i stedet for ETBE, så som MTBE, eller produktionen af synteseethanol.

(220) OUEST-ETBE og NORD-ETBE erindrer om, at produktionen af ETBE i Frankrig for øjeblikket er på ca. 200 000 tons årligt, svarende til 100 000 tons ethanol af vegetabilsk oprindelse. Dette tal skal ses i forhold til dels de 14 mio. tons benzin, der forbruges i Frankrig hvert år, dels de 3,5 mio. tons MTBE, der produceres i Europa. For så vidt angår sidstnævnte gør OUEST-ETBE og NORD-ETBE gældende, at selskabet ONEXO for nyligt har oplyst at ville opføre et nyt MTBE-anlæg (200 000 ton) i Antwerpen, hvilket viser, at produktionen af ETBE ikke hindrer udviklingen af MTBE-produktionen.

(221) Udviklingen af ETBE er baseret på anvendelse af landbrugsethanol, hvis produktionsomkostninger er højere end for de tilsvarende fossile produkter. Støtten har imidlertid ikke været tildelt produktionen af ethanol af vegetabilsk oprindelse med henblik på andre anvendelser, og konkurrerer således ikke med produktionen af synteseethanol, som de offentliggjorte tal også beviser.

(222) Faktisk ser det ud til, at den samlede produktion af synteseethanol i de sidste ti år er steget dobbelt så meget som produktion af vegetabilsk alkohol (stigning på 9 % mod 4,5 %), samtidigt med at produktionen af vegetabilsk ethanol til brug for brændstoffer er steget fra 43 000 hl i 1991 til 1 144 000 hl i 1999.

(223) Afgiftsfritagelsen finder sted inden for rammerne af et offentligt udbud åbent for alle europæiske erhvervsdrivende, men OUEST-ETBE og NORD-ETBE bemærker sig, at franske myndigheders fastsatte lofter for fritagelsen ikke har kunnet udnyttes fuldt ud.

3.16. Bemærkninger fra Total Fina Elf

(224) Total Fina Elf er aktiv inden for distribution af bio-brændstoffer, siden 1987 i USA og siden 1988 i Frank-

rig. Selskabet driver et ETBE-anlæg i Feyzin i Frankrig (departementet Rhône) og bruger produktionen fra andre anlæg i Dunkerque og Le Havre.

(225) Total Fina Elf fremlægger de samme miljømæssige argumenter som de øvrige interesserede parter allerede har beskrevet.

(226) Total Fina Elf henviser ligeledes til visse fysisk-kemiske beskaffenheder, som gør, at ETBE er særligt velegnet som bestanddel i produktionen af benzin til køretøjer.

(227) Total Fina Elf erindrer om, at andelen af ETBE i benzin i Frankrig kun udgør 1,4 %, på trods af at de europæiske normer tillader tilførsel af indtil 15 % ETBE.

(228) Total Fina Elf anfører sluttelig, at valget af modtagervirk-somheder hverken er diskriminerende eller skønsbaseret, idet de offentliggjorte oplysninger klart viser, at der ikke har været konkurrencefordrejninger i forhold til synteseethanol.

V. DE FRANSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

(229) Frankrig har fremsat bemærkninger om såvel udviklingen inden for sektoren for synteseethanol (et punkt, som Kommissionen havde anmodet om en præcisering af) som afgiftslempelsen, iværksættelsen af ordningen og endelig også om BP Chemicals bemærkninger.

(230) Frankrig har fremlagt oplysninger offentliggjort i det franske statstidende, som tydeligt viser, at afgiftsfordelen for bioethanol anvendt til brændstoffer ikke har haft til virkning at øge andelen af bioethanol på bekostning af synteseethanol i de øvrige segmenter, hvor de to produkter konkurrerer med hinanden (navnlig opløsningsmidler og kemiske produkter).

(231) Tallene viser, at den franske produktion af bioethanol inklusiv anvendelse i brændstoffer fra 1991 til 1999 steg fra 3 608 853 hl til 4 868 981 hl, hvorimod produktionen af synteseethanol steg fra 1 438 953 hl til 1 569 545 hl. I løbet af samme tidsrum steg produktionen af bioethanol til brændstof imidlertid fra 42 962 hl til 1 144 242 hl.

(232) Det kan udledes heraf, at mellem 1991 og 1999 steg produktionen af bioethanol til andre formål end brændstoffer fra 3 565 891 hl til 3 724 739 hl, svarende til en stigning på 0,07 %, hvorimod produktionen af synteseethanol steg med 4,86 %.

- (233) Frankrig konkluderer således, at afgiftsfordelen for bioethanol til brug i brændstoffer ikke har haft virkning for markedet for synteseethanol.
- (234) Endvidere påviser Frankrig, at de fællesskabsmindstesatser for punktafgifter, der er fastsat i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽²⁶⁾, ændret ved direktiv 94/74/EF, er overholdt.
- (235) For så vidt angår den praktiske udformning af fritagelsen og virkningerne deraf, understreger Frankrig, udover de allerede meget detaljerede oplysninger, der er fremlagt i forbindelse med proceduren efter artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF, at selv om modtageren af afgiftsstøtten til fremme af produktionen af biobrændstoffer rent juridisk identificeres som den godkendte oplagshaver, som forestår tilsætningen af de afledte produkter af ethylalkohol, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse, til superbenzin og almindelig benzin, udgør afgiftslempelsen ikke desto mindre et middel til at skabe nye afsætningsmuligheder for landmændene. Dette svarer således til såvel landbrugs- som miljømålsætningerne ved at begrænse emissionerne af drivhusgasserne sideløbende med, at der skabes positive virkninger for den fysiske planlægning og beskæftigelsen. Frankrig erindrer i denne henseende om, at 1,5 mio. ha (korn, olieafgrøder og proteinrige afgrøder) er lagt brak efter reformen af den fælles landbrugspolitik og dermed har skabt mulighed for, at landmændene kan dyrke non-food afgrøder på disse arealer.
- (236) For så vidt angår landmændenes indtjening, mener Frankrig, at en betaling, der sætter dem i stand til at opnå en bruttoindtjening på 1 000 FRF/ha, bør betragtes som et minimum for at tilskynde dem til at dyrke de nødvendige råvarer.
- (237) Den delvise TIPP-fritagelse fastsat til 329,50 FRF/hl ethanol skal opveje meromkostningerne ved produktion af ethanol-ETBE.
- (238) Frankrig anfører desangående, at den markante stigning i prisen på en tønde og også dollarens stigning fra og med fjerde kvartal i 1999 i forhold til de foregående års gennemsnitspriser får de franske myndigheder til at overveje at indeksere lofterne for afgiftsfritagelsen i forhold til priserne på de olieprodukter, der erstattes.
- (239) Med hensyn til BP Chemicals' bemærkninger gør Frankrig opmærksom på, at hverken MTBE-producenterne eller synteseethanolproducenterne bortset fra BP Chemicals har reageret i forbindelse med procedureindledningen. Frankrig insisterer på de faktiske tilgængelige oplysninger om udviklingen på ethanolmarkedet, og de franske myndigheder mener ikke, at årsagen til BP Chemicals' anfægtelse kan være konkurrenceforstyrrelser på ethanolmarkedet.
- (240) De franske myndigheder gør i denne henseende opmærksom på, at analysen af det franske alkoholmarked siden 1992, hvor de første afgiftsforanstaltninger til fordel for ethanol-ETBE blev indført, tydeligt viser, at den stigende produktion af landbrugsalkohol, der anvendes til brændstoffer i form af ETBE, ikke har været ledsaget af stigende mængder til de traditionelle markeder. Disse traditionelle markeder er endvidere i højere grad blevet forsynet af synteseethanol end af landbrugsethanol, der ikke er anvendt til brændstof.
- (241) Frankrig gør helt klart gældende, at BP Chemicals enlige anfægtelse således ikke kan tilskrives behørigt påviste konkurrencefordrejninger, da ovennævnte forhold derimod demterer dem. I henhold til de franske myndigheder har BP Chemicals været nødt til at begrunde sin anfægtelse ved at påberåbe sig hypotetiske risici, som udviklingen af produktionen af bioethanol til brændstof på grundlag af en afgiftsfordel indirekte kunne skabe for markedet for synteseethanol.
- (242) Frankrig erindrer ligeledes om, at de »stortilede« programmer for udviklingen af biobrændstoffer, som Kommissionen nævner i forbindelse med konkurrencevilkårene på de traditionelle afsætningsmarkeder for alkohol, i al væsentlighed er rettet mod Brasilien og USA og ikke medlemsstaterne. I disse to lande udgør produktionen af ethanolbrændstof henholdsvis 120 og 60 mio. hl, til sammenligning med den europæiske produktion, som for øjeblikket anslås til ca. 2,35 mio. hl. Det skal i denne henseende bemærkes, at der i Brasilien og USA ikke påhviler ethanolhederne nogen forpligtelse til udelukkende at fremstille ethanolbrændstof, på trods af at der findes anlæg med meget stor produktionskapacitet.
- (243) For så vidt angår det europæiske ethanolmarked, er det Frankrigs opfattelse, at selv om synteseethanol rent teknisk kan anvendes til brændstof, er valget af bioethanol ikke begrundet i nogen »økonomisk logik«, men i miljømæssige kriterier (navnlig begrænsning af emissionerne af drivhusgasser) og energiuafhængigheden, fordele som produkter af fossil oprindelse ikke kan fremvise.

⁽²⁶⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19.

- (244) Frankrig bekræfter, at i strid med BP Chemicals' påstande deltager de fleste franske bioethanolproducenter i programmet for bioethanolbrændstof.
- (245) Frankrig anfører ligeledes, at BP Chemicals blander projekter, der befinder sig på meget forskellige stadier, sammen og ikke hæfter sig så meget ved de forskellige fremgangsmåder, der er valgt i de pågældende lande. BP Chemicals mener, at der i 2004 vil blive fremstillet 7 mio. hl. yderligere bioethanol til brændstof. Selv om tre andre medlemsstater faktisk har bebudet en betydelig udvikling af deres produktion af bioethanol til brændstof i de nærmeste år, så gør det nødvendige tidsrum mellem offentliggørelse af planer om opførelse af et anlæg og det egentlige salg af produktionen det noget usandsynligt, at der vil kunne nås til produktionsstigninger som hævdet af BP Chemicals.
- (246) Den europæiske produktion af bioethanol til brændstof vil sandsynligvis i 2004 ligge på et niveau, der er væsentligt lavere end de tal, BP Chemicals nævner. Under alle omstændigheder er stigningen så meget mere beskedene, hvis man tager i betragtning, at USA i samme tidsrum regner med at fordoble produktionen til 120 mio. hl årligt.
- (247) Frankrig anfører ligeledes, at BP Chemicals sammenligner projekter vedrørende bioethanol, der blandes direkte i brændstof, med projekter for fremstilling af ETBE. For ETBE-projekternes vedkommende skelner BP Chemicals ikke mellem opførelse af nye enheder og investering i ombygningen af eksisterende MTBE-anlæg. På samme vis skelner BP Chemicals ikke mellem projekter til opførelse af nye ethanolenheder, når disse er nødvendige som følge af manglende disponibel kapacitet, og projekter, hvor den disponible destilleringskapacitet endnu er tilstrækkelig som i Frankrigs tilfælde.
- (248) For så vidt angår miljøaspekterne, gør Frankrig gældende, at øko-effektiviteten for bioethanolbrændstof er velkendt og fremviser uafviselige fordele i form af CO₂-emissioner. BP Chemicals henviser ikke til en eventuel øko-effektivitet for benzin, som kunne gøre argumentationen mere troværdig, herunder andre forurenende emissioner end CO₂.
- (249) For så vidt angår risici for biodiversiteten, bør det erindres, at produktionen af bioethanol til brændstof ikke er baseret på en og samme afgrøde, men kan baseres på en bred vifte af plantearter (hvede, byg, majs, sukkerholdige planter osv.). Med hensyn til tilgængelig jord er der slet ikke nogen sammenhæng mellem BP Chemicals' estimaterede produktion af bioethanol i Fællesskabet og den nævnte situation i USA.
- (250) Frankrig erindrer ligeledes om behovet for at forbedre energiuafhængigheden for landet, og at dette er en af de vigtigste årsager til, at USA har besluttet at støtte udviklingen af bioethanol, en målsætning som synteseethanol slet ikke vil kunne opfylde. Frankrig hævder, at BP Chemicals sammenligner projekter, der ikke kan sammenlignes. Omkostningerne ved produktion af bioethanol til brændstof på basis af roer afhænger i vidt omfang af den pris, der betales til landmanden, og denne nævner BP Chemicals ikke noget om. Frankrig undrer sig over, at BP Chemicals så langt henne i proceduren ikke har fremlagt sine egne produktionsomkostninger for Kommissionen, idet det ville have sat Kommissionen i stand til at vurdere den risiko, som BP Chemicals egentlig løber.
- (251) Under alle omstændigheder er der inden for bioethanolbrændstof foretaget investeringer i nye ETBE-enheder. Dette punkt medtages imidlertid overhovedet ikke i BP Chemicals' beregninger.
- (252) Frankrig har valgt at prioritere udnyttelsen af ledig destilleringskapacitet, fordi denne løsning var den billigste i en opstartsfasen. I beregningen af nedsættelsen for bioethanolbrændstof er kun medtaget de direkte destilleringsomkostninger (Levy-rapporten, februar 1993).
- (253) På trods af de store fordele, som de franske bioethanolproducenter skulle have i henhold til BP Chemicals, bemærker Frankrig, at den eneste investering af betydning i opførelse af et nyt alkoholdestilleringsanlæg er foretaget af BP Chemicals (anlæg i Grangemouth med en kapacitet på 1,3 mio. hl, sat i drift i 2001).
- (254) Hvad kvaliteten angår udtaler Frankrig, at bioethanol til brændstof ikke blot fordrer rensning (fjernelse af urenheder), men tillige skal dehydreres for at fjerne ethvert spor af vand og opfylde de tekniske specifikationer, som olieselskabet opstiller. Disse forhold kræver særligt udstyr og har naturligvis virkning for den endelige produktionsomkostning for bioethanol til brændstof. Frankrig anfører, at eksemplet med et destilleri på 1 mio. hl årligt er fuldstændigt kunstigt for Frankrigs vedkommende, hvor produktionen er fordelt på mange enheder, hvor ingen af dem producerer mere end 600 000 hl årligt.
- (255) Frankrig erindrer om, at stordriftsvirkningen i dag gælder produktionen af synteseethanol, især når produk-

tionen foregår på anlæg, der er integreret i olieaffinaderierne med markante fordele i form af overførsel af ethylen, damp, elektricitet og fordeling af de faste omkostninger for anlæggene.

hedens sædvanlige omkostninger, eller endog enhver fordel, der sætter virksomheden i stand til at foretage en besparelse, der har virkning for virksomhedens produktionsomkostninger ⁽²⁷⁾.

(256) Frankrig tilføjer, at ved at fastsætte et loft for afgiftslempelsen under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for produktion af bioethanolbrændstof i Frankrig, er den franske ordning ikke i strid med BP Chemicals' interesser. Frankrig bebuder, at for at tage højde for den seneste udvikling i oliepriserne vil lempelsen således blive revideret i retning af en indeksering i forbindelse med den næste indkaldelse af ansøgninger, som Frankrig tænker at iværksætte.

(261) I henhold til De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis er det kun fordele, der direkte eller indirekte tildes ved hjælp af statsmidler, der skal betragtes som udgørende støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.

(257) Frankrig mener, at det system, som BP Chemicals foreslår (ringfencing), indfører en forskelsbehandling af de økonomiske agenter, idet en virksomhed med kun et anlæg bliver nødt til at vælge produkt, hvorimod virksomheder med flere anlæg får mulighed for at forblive på begge markeder. I den udstrækning de fleste franske destillerier (bortset fra vin) for øjeblikket fremstiller bioethanolbrændstof, synes systemet med bytteaftaler mellem producenterne ikke tænkeligt.

(262) Støttebegrebet er således bredere end tilskudsbegrebet og omfatter ligeledes de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og derved er af samme art og har tilsvarende virkninger. Det fremgår, at en foranstaltning indført af de offentlige myndigheder for at fritage visse virksomheder for afgifter giver modtagervirksomhederne, selv om der ikke er tale om en direkte overførsel af statslige midler, en fordel i forhold til de øvrige afgiftspligtige, hvorfor den udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1 ⁽²⁸⁾.

VI. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

1. Statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87

(263) Ifølge fast retspraksis er betingelsen om, at samhandelen skal være påvirket, opfyldt, hvis den støttede virksomhed udøver en økonomisk aktivitet, der involverer samhandel mellem medlemsstaterne. Blot det, at støtten styrker virksomhedens stilling i forhold til andre konkurrerende virksomheder i samhandelen mellem medlemsstaterne, er tilstrækkelig grund til at antage, at samhandelen er påvirket ⁽²⁹⁾.

(258) Ifølge traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(264) I overensstemmelse med artikel 6 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽³⁰⁾, senest ændret ved direktiv 2000/47/EF ⁽³¹⁾, forfalder TIPP-afgiften ved overgangen til forbrug af de olieprodukter, som biobrændstofferne er indarbejdet i. Den afgiftspligtige er den, der forestår produkternes overgang til forbrug — sædvanligvis en godkendt oplagshaver.

(259) Der er hovedsageligt fire betingelser, der skal være opfyldt for at betragte en foranstaltning som statsstøtte: i) støtten skal ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler, ii) den skal give en fordel til modtagervirksomheden, iii) den skal påvirke konkurrencevilkårene, iv) og endelig skal den ikke mindst kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽²⁷⁾ Se navnlig Domstolens dom af 23. februar 1961 i sag 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Den Høje Myndighed, Sml. 1961, s. 3, dom af 27. marts 1980 i sag 61/79, Den kaviti italiana, Sml. 1980, s. 1205, og dom af 15. marts 1994 i sag C-387/92, Banco Exterior de España, Sml. 1994 I, s. 877.

⁽²⁸⁾ Dom i ovennævnte sag C-387/92, Banco Exterior de España (se fodnote 27).

⁽²⁹⁾ Dette gælder, selv om støtten er forholdsvis beskeden eller modtageren er af beskeden størrelse eller har en meget lille andel af fællesmarkedet. Det gælder også, selv om modtageren ikke eksporterer eller eksporterer næsten hele sin produktion til lande uden for Fællesskabet.

⁽³⁰⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1.

⁽³¹⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73.

(260) I henhold til fast retspraksis svarer begrebet statsstøtte til enhver fordel, der ydes af offentlige myndigheder til en virksomhed. Definitionen omfatter således tildeling af midler til en virksomhed, enhver reduktion af virksom-

(265) Når biobrændstoffer ankommer til olieanlæg under toldkontrol (oplagrings- eller produktionsafgiftsoplag), hvor de indarbejdes i olieprodukter, udleveres der til den pågældende producent et fritagelsesbevis på et beløb, der svarer til den modtagne mængde ganget den nedsatte sats. Disse beviser overføres herefter til angivelserne om overgang til forbrug for olieprodukter.

(266) Selv om modtageren af afgiftsstøtten til fremme af produktionen af biobrændstoffer rent juridisk identificeres som den godkendte oplagshaver, som forestår tilsætningen af de afledte produkter af ethylalkohol, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse, til superbenzin og almindelig benzin, udgør afgiftslempelsen ikke desto mindre et middel til at skabe nye afsætningsmuligheder for landmændene.

(267) Det drejer sig således om et kædesystem, hvor støttens virkning går fra den nominelle modtager helt til den oprindelige landmand via producenten af bioethanolen. Foranstaltningen bevirker, at prisen på biobrændstoffer holder sig på niveau med prisen for fossile brændstoffer for at fremme vedvarende energi og samtidigt bidrage til at sikre landmændene en pris, der er tilstrækkelig til at tilskynde dem til vedvarende at gå over til denne produktion.

(268) Da biobrændstoffer konkurrerer med benzin og fossile brændstoffer som tilsætning eller som erstatning, og da de er genstand for samhandel inden for Fællesskabet, kan den pågældende støtte påvirke samhandelen og forandre konkurrencen.

(269) Differentieringen af punktafgifter til fordel for ETBE, som denne beslutning drejer sig om, falder således ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1.

2. Undersøgelse af støttens forenelighed med fællesmarkedet

2.1. Undersøgelse af foreneligheden med traktatens artikel 87, stk. 1

(270) Foranstaltningerne udgør hverken støtte af social karakter til enkelte forbrugere eller støtte til fremme af virke-

liggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse. Det drejer sig heller ikke om støtte til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse eller opveje de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget. Endnu mindre drejer det sig om støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven.

(271) Da det heller ikke drejer sig om støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, og ej heller om støtte til fremme af udviklingen af visse franske regioner, finder undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og første del i litra c) for så vidt angår støtte med regionalt sigte, ikke anvendelse.

(272) Da støttemodtagerne ikke er underlagt nogen form for omstrukturings- eller redningsplan, kan undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), for så vidt angår redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, heller ikke komme i betragtning.

(273) Det skal derfor undersøges, hvorvidt den pågældende støtte kan være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når blot den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

2.2. Betingelser for støtteberettigelse og fravær af forskelsbehandling

(274) For at kunne betragte den pågældende ordning som forenelig med fællesmarkedet som støtte, der har til formål at udvikle en erhvervsgren, som man ønsker at fremme inden for Fællesskabet, må det sikres, at den ikke ændrer samhandelen i et omfang, der er i strid med den fælles interesse. I denne henseende kan undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra c), kun finde anvendelse, hvis den pågældende ordning er baseret på objektive kriterier med hensyn til de berørte virksomheders støtteberettigelse (dvs. muligheden for at indgive en ansøgning om godkendelse), samt at der ikke er tale om skønsbeføjelser for de offentlige myndigheder, når de skal udvælge de produktionsenheder, der kan omfattes af afgiftsfritagelsen.

(275) De af ordningens punkter, som Kommissionen skal undersøge nøje for at udelukke tilstedeværelsen af diskriminerende elementer, er de ansøgende produktionsenheders forpligtelse til at opfylde visse fiskale og sociale

standarder, forpligtelse til at fremlægge en meget detaljeret beskrivelse af deres aktiviteter, samt kriterierne for udstedelse af godkendelser af forskellig varighed.

- (276) Et andet element, der må undersøges nøje, er, at udvælgelsen af modtagervirksomhederne i det nye system sker under hensyntagen til produktionskapaciteten for de franske virksomheder, der er etableret eller har videreudviklet sig som følge af den tidligere støtteordning, erklæret uforenelig med traktaten ved Kommissionens beslutning 97/542/EF af 18. december 1996 om afgiftsfritagelse for biobrændstoffer i Frankrig ⁽³²⁾.
- (277) De produktionsenheder, der ansøger om godkendelse, må ikke have nogen sociale eller skattemæssige udeståender med og skal være i overensstemmelse med miljøreglerne i det land, hvor enheden er etableret. Denne bestemmelse synes tillige ikke kritisabel. Overtrædelse af disse regler medfører som oftest økonomiske besparelser, som de virksomheder, der overholder reglerne, ikke har.
- (278) Forbuddet mod at give hele eller en del af den produktion, for hvilken der er udstedt en godkendelse, i underleverance, er et krav, der tilgodeser behovet for at sikre en effektiv kontrol af opfyldelsen af ovennævnte forpligtelser. En sådan kontrol ville være vanskelig eller endog umulig, hvis de godkendte mængder blev givet i underleverance til produktionsenheder, der ikke har deltaget i udbudsproceduren.
- (279) I begge tilfælde accepterer Frankrig nationale attesteringer af kriteriernes overholdelse.
- (280) Kravet om en detaljeret beskrivelse af produktionsenhedernes aktiviteter og investeringer vedrørende såvel biobrændstoffer som andre kemiske aktiviteter på anlægget, kan skabe frygt for, at de franske myndigheder på denne måde vil skaffe sig oplysninger, der for de ikke-franske virksomheder er industri- og handelshemmeligheder. Dette er imidlertid ikke tilfældet, idet oplysningerne begrænser sig til udelukkende de tekniske elementer, der er nødvendige for at beregne de forhold, der nærmere beskriver biobrændstofaktiviteten på et produktionsanlæg med henblik på udstedelse af en godkendelse.
- (281) For så vidt angår godkendelsernes varighed, har Frankrig meddelt Kommissionen de objektive forhold, der tages i betragtning ved vurderingen. Rådets beslutning 2002/266/EF om bemyndigelse af Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer udelukker i øvrigt fritagelsesforanstaltninger, der ikke er tidsbegrænsede, og fastlægger endvidere i det foreliggende tilfælde en periode på seks år som, hvad de økonomiske betingelser angår, er tilstrækkeligt til, at der kan udarbejdes investeringsplaner inden for området. Derfor må en periode på maksimalt seks år for de individuelle fritagelsesbestemmelser at regne fra udstedelsesdatoen anses for at være tilstrækkelig for at overholde de krav, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne for punktafgifter.
- (282) Med hensyn til beskrivelsen af de mængder, som produktionsenhederne kan ansøge om godkendelse til (5 000 tons pr. år for et anlæg omdannet til produktion af biobrændstoffer uden specifikke investeringer, svarende til 1,25 % af de samlede mængder, der kan fritages under foranstaltningen), kan det konstateres, at ordningens bestemmelser desangående uden forskelsbehandling gælder alle produktionsenheder, herunder franske, som opfylder beskrivelsen.
- (283) Derimod opstår der spørgsmål om, i hvilket omfang der tages hensyn til den produktionskapacitet, der er blevet tilvejebragt i Frankrig som følge af den støtteordning. Kommissionen i beslutning 97/542/EF havde erklæret ulovlig og uforenelig med traktaten, ved fastlæggelsen af de mængder, for hvilke en enhed kan ansøge om godkendelse. Det siger sig selv, at der ikke er tale om at gøre det vanskeligere for disse virksomheder at blive udvalgt end for andre, potentielt interesserede producenter. Det bør dog undgås, at kun franske producenter af biobrændstoffer omfattes af foranstaltningen som følge af, at de ex ante råder over en produktionskapacitet, der er blevet tilvejebragt på grundlag af en støtteordning, der er i strid med fællesskabsretten.
- (284) Kommissionen havde allerede behandlet dette spørgsmål i beslutning fra 1996, hvori den fandt, at »den støtte, der blev tildelt producenter (af biobrændstoffer) direkte, i forhold til disse var af midlertidig eller i det mindste af marginal karakter, skønt den ikke var målbar. Støtten gav dem mulighed for, at de til konkurrencedygtige priser kunne levere visse mængder biobrændstoffer, der dog i forhold til markedet for brændstoffer generelt set var af beskedent omfang«. De oplysninger, som Kommissionen lagde til grund for den beslutning, viser endvidere, at »det for diester-gruppen (raps- og solsikkeolie-estere), som inden for biobrændstofferne er langt den fremherskende, gælder, at støtten til fordel for det pågældende vegetabiliske brændstof generelt ikke medførte en overkompensation i forhold til de højere produktionsomkostninger«.

⁽³²⁾ EFT L 222 af 12.8.1997, s. 26.

- (285) I øvrigt konstaterede Kommissionen i samme beslutning, at den ikke havde fundet nogen oplysninger, der gav grundlag for at slutte, at den faktiske virkning af støtten for fabrikanterne af biobrændstoffer kom til udtryk i form af højere salg og fortjeneste.
- (286) I erkendelse af støttens midlertidige og marginale karakter må Kommissionen i tråd med beslutning 97/542/EF konkludere, at den støtteordning, som den har erklæret uforenelig, ikke har været hoveddrivkraften for de seneste års investeringer. Der kan således ikke påtales, at den foreslåede ordning ikke forbyder de virksomheder, der har fået støtte, at ansøge om godkendelse efter den nuværende ordning.
- (287) Med hensyn til udvælgelsen af modtagervirksomhederne under foranstaltningen foretager de franske myndigheder denne på grundlag af de ovenfor beskrevne kriterier, og fastlægger således antallet af virksomheder og de pågældende mængder. Det er udtrykkeligt nedfældet i en bestemmelse, at hvis budgetmidlerne ikke er tilstrækkelige til at dække samtlige mængder for de udvalgte projekter, skal godkendelserne tildeles ligeligt mellem de gyldige ansøgninger. Det har hidtil ikke været nødvendigt at bringe denne bestemmelse i anvendelse.
- (288) Det kan konkluderes, at den planlagte fritagelsesordning hverken indeholder noget diskriminerende element i kriterierne for virksomhedernes støtteberettigelse eller noget skønselement i udvælgelsen af støttemodtagerne og tildelingen af godkendelser.
- 2.3. *Undersøgelse af ordningens forenelighed i lyset af Fællesskabets energipolitik*
- (289) I Frankrig pålægges mineralolier og tilsvarende produkter en punktafgift i form af en intern afgift på olieprodukter (TIPP). I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i direktiv 92/81/EØF finder TIPP anvendelse uanset brændstofkilde.
- (290) Udviklingen af vedvarende energikilder for at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer er et centralt element i Fællesskabets energipolitik, og i november 1996 anmeldte Frankrig i henhold til traktatens artikel 93 (nu 88), stk. 3, den planlagte reduktion af TIPP på to produkter afledt af vedvarende energikilder, nemlig vegetabiliske olieestere og ethyl-tertiær-butylether afledt af bioethanol (bio-ETBE).
- (291) Som anført i beslutningen af 9. april 1997, der delvis blev annulleret af Retten i Første Instans, er den politik, der ligger til grund for den ordning, der blev godkendt i beslutningen, fuldstændig i tråd med Fællesskabets politik for vedvarende energikilder.
- (292) Strategien for udviklingen af vedvarende energikilder har sit udspring i traktaten, navnlig artikel 174, som foreskriver, at Fællesskabet skal bidrage til »en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer«. Kommissionen mener, at på baggrund af den afvejning af interesser, der er fastlagt i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), sidste led, skal der tages hensyn til, hvorvidt ordningen er i tråd med holdningen på fællesskabsplan om at fremme vedvarende energikilder.
- (293) Kommissionen har opmuntret til udvikling af vedvarende energikilder, navnlig biobrændstoffer, siden 1985, hvor den fremlagde forslag for Rådet om at vedtage et direktiv om råoliebesparelse ved anvendelse af erstatningsbrændstofkomponenter (Rådets direktiv 85/536/EØF ⁽³³⁾). I direktivet understreges det, at biobrændstofferne kan medvirke til at mindske medlemsstaternes afhængighed af olieimport, og det tillader, at der iblandes benzin op til 5 % ethanol og op til 15 % ETBE.
- (294) Ved beslutning 93/500/EØF ⁽³⁴⁾ om Altener-programmet vedtog Rådet for første gang et specifikt finansielt instrument til fremme af vedvarende energikilder.
- (295) Hvidbogen »Energi for fremtiden: vedvarende energikilder« ⁽³⁵⁾ var et første skridt hen imod en strategi til fremme af vedvarende energikilder.
- (296) I sin meddelelse — »Energi for fremtiden: vedvarende energikilder — Hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan« ⁽³⁶⁾, erindrer Kommissionen om den meget ulige fordelte og utilstrækkelige udnyttelse af vedvarende energikilder i Fællesskabet. Selv om flere vedvarende energikilder er rigeligt tilgængelige og reelt udgør betydelige økonomiske muligheder, er andelen af vedvarende energikilder i Fællesskabets samlede interne bruttoenergiforbrug kun beskeden, nemlig under 6 %, selv om den bør stige støt i fremtiden.

⁽³³⁾ EFT L 334 af 12.12.1985, s. 20. Direktivet er ændret ved direktiv 87/441/EØF (EFT L 238 af 21.8.1987, s. 40).

⁽³⁴⁾ EFT L 235 af 18.9.1993, s. 41.

⁽³⁵⁾ KOM(96) 576.

⁽³⁶⁾ KOM(97) 599 endelig udg.

- (297) Europa-Parlamentet har også på sin side til stadighed understreget den rolle, som vedvarende energikilder bør spille. I sin beslutning af 17. juni 1998 opfordrede Europa-Parlamentet til en stigning i biobrændstoffers markedsandel til 2 % i løbet af fem år i form af en række foranstaltninger, som skulle omfatte afgiftsfritagelser og fastsættelse af en obligatorisk andel af biobrændstoffer for olieselskaberne.
- (298) På baggrund af dette aspekt ved de vedvarende energikilder vedtog Kommissionen grønbogen »Mod en europæisk strategi for forsyningssikkerheden«⁽³⁷⁾. EU's eksisterende energiafhængighed er i stadig stigning. Svaghederne i EU's strukturelle energiforsyninger består grundlæggende i Europas stigende grad af energiafhængighed, oliens rolle som vejledende pris for energi samt de skuffende resultater med hensyn til at styre forbruget.
- (299) Kommissionen mener, at der må gås i retning af bedre styring af forbruget under hensyntagen til miljøet. Hvad angår udbuddet bør hovedvægten lægges på at bekæmpe den globale opvarmning. Udviklingen af nye og vedvarende energikilder, så som biobrændstoffer, er nøglen til forandring.
- (300) De vedvarende energikilder er af intern oprindelse og kan således bidrage til at mindske afhængigheden af importen og øge forsyningssikkerheden.
- (301) Hvidbogens strategi- og handlingsplan sigter på at nå til et forbrug på mindst 12 % af vedvarende energikilder over alt i Fællesskabet i 2010.
- (302) Hvis der på fællesskabsplan fastlægges et mål på en fordobling af andelen af vedvarende energikilder inden 2010 for at nå op på 12 %, indebærer det, at hver medlemsstat fremmer udbredelsen af vedvarende energikilder så godt den kan. Fastlæggelse af mål i hver medlemsstat vil kunne støtte bestræbelserne på en større udnyttelse af det tilgængelige potentiale og i høj grad bidrage til at mindske energiafhængigheden og reducere CO₂-emissionerne.
- (303) Navnlig fastslås det i hvidbogen, at der er behov for specifikke foranstaltninger i samarbejde med medlemsstaterne for at bidrage til en forøgelse af biobrændstofferens markedsandel fra 0,3 % for øjeblikket til en meget højere andel.
- (304) Kommissionen mener, at energi udvundet af biomasse vil kunne være stærkt medvirkende til, at der opnås en bæredygtig forbedring af forsyningssikkerheden.
- (305) Lige siden den første oliekrise i 1973 er det blevet overvejet at anvende biomasse som alternativ energikilde til fossile brændsler, og i nogle tilfælde er sådanne tiltag blevet støttet aktivt. På grund af transportsektorens næsten totale afhængighed af olie har opmærksomheden især været rettet mod muligheden for at bruge biomasse som grundlag for at fremstille et alternativt brændstof til motorkøretøjer (diesel eller benzin).
- (306) Blandt de biologiske materialer, der kan anvendes som brændstof til vejtransport, nævnes sukkerroer, korn og andre planter, der ved gæring kan bruges til at producere alkohol (bioethanol). Denne alkohol kan anvendes som en komponent i benzin, som motorbrændstof i ren form eller som en komponent i benzin efter konvertering til ETBE ved reaktion med isobuten (et biprodukt ved raffinering). Der er grund til at antage, at den fremtidige udvikling også vil gøre det muligt at fremstille økonomisk konkurrencedygtigt bioethanol på basis af træ eller halm.
- (307) Biobrændstofferne udgør i princippet et hensigtsmæssigt alternativt, idet de, når de er baseret på Fællesskabets egne afgrøder, praktisk taget er 100 % interne og CO₂-neutrale, eftersom deres kulstofindhold stammer fra atmosfæren.
- (308) Biobrændstofferne anvendes stadig kun i begrænset omfang inden for Fællesskabet. I 1998 udgjorde de 0,15 % af det samlede forbrug af mineraloliebaserede brændstoffer.
- (309) For øjeblikket er biobrændstoffer de biomasseprodukter, der er mindst konkurrencedygtige på markedet i betragtning af oliepriserne. Det er imidlertid vigtigt at sikre deres stadige udnyttelse og også større markedsandel på markedet for brændstoffer og brændsel, for oliepriserne er uforudsigelige på kort og mellemlang sigt, og der må findes langsigtede alternative løsninger for at tage højde for olieklidernes udtømming.
- (310) Biobrændstoffer er kostbare (meromkostning på 300 EUR eller mere pr. 1 000 liter erstattet traditionelt brændstof). Den største hindring for deres udnyttelse er, at priserne på biobrændstoffer, hvis afgifterne ikke medregnes, på nuværende tidspunkt er mellem 1,5 (biodiesel) og 4 gange højere.
- (311) På grund af denne prisforskel må en af prioriteringerne være at fortsætte forskningen og undersøge andre muligheder for at reducere biobrændstoffernes produktionsomkostninger. For at fremme anvendelsen af biobrændstoffer anses det for øjeblikket som mest hen-

⁽³⁷⁾ KOM(2000) 769 endelig udg.

sigtsmæssigt, at i) indføre afgiftslemper, ii) fremme forbruget af brændstoffer fra vedvarende kilder ved at stille krav om, at samtlige solgte brændstoffer indeholder et vist minimum af biobrændstoffer (2 % i 2005 og derefter 5,75 % i 2010 i henhold til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer til transport ⁽³⁸⁾). Direktiv 92/81/EØF tillader differentiering af punktafgifter.

relsen af naturgas eller hydrogen findes der ingen objektive grunde til at forsinke indførelsen yderligere. Bio-brændstoffer er det eneste alternativ på kort- og mellem-lang sigt, og iværksættelsen af politiske instrumenter, som er egnede til at fremme biobrændstoffer, vil give et klart signal om, at Fællesskabet seriøst arbejder med at udvikle alternativer til oliebasebrændstoffer i transportsektoren.

(312) Som Kommissionen erkender i hvidbogen, kan en sådan forøgelse for biobrændstoffernes vedkommende kun finde sted, hvis forskellen mellem deres produktionsomkostninger og de konkurrerende produkters mindskes.

(313) Prisforskellen mellem biobrændstofferne og de konkurrerende produkter bør i første omgang mindskes ved hjælp af skattemæssige foranstaltninger. Når der anvendes punktafgifter på en pris, som i forvejen er mindst tre gange så dyr som prisen på de øvrige europæiske brændstoffer, får biobrændstoffer uundgåeligt kun marginal markeds-mæssig betydning.

(314) Meromkostningerne på 300 EUR/1 000 liter er baseret på en oliepris på ca. 30 EUR/tønde. Olieprisen skal stige til cirka 70 EUR/tønde, før biobrændstofferne kan konkurrere med konventionel diesel og benzin.

(315) På grund af det dramatiske fald i oliepriserne i begyndelsen og midten af 1980'erne og deres fortsat lave niveau siden da er biobrændstoffer ikke konkurrencedygtige. Bioethanol kan produceres på grundlag af forskellige afgrøder, normalt sukkerroer eller korn (hvede, byg). De samme overvejelser som for biodiesel gør sig gældende for bioethanol. Produktionsomkostningerne pr. 1 000 liter kan dog være lavere. På den anden side kræves der 1 500 liter ethanol til at erstatte 1 000 liter benzin.

(316) Kommissionen vedtog den 7. november 2001 to forslag. Det første forslag vedrører et direktiv, hvori der kræves, at en stigende andel af al diesel og benzin, som markedsføres i medlemsstaterne, skal bestå i biobrændstof. Med det andet forslag etableres en fællesskabsramme, som giver medlemsstaterne mulighed for — under kontrol — at anvende differentierede afgiftssatser til fordel for biobrændstoffer.

(317) Kommissionen har i denne henseende allerede understreget, at konsekvenserne af en gradvis indførelse af biobrændstoffer er velkendte, og i modsætning til indfø-

(318) Flere medlemsstater har derfor allerede truffet foranstaltninger på nationalt niveau, hovedsagelig på afgiftsområdet, for at fremme produktionen og anvendelsen af biobrændstoffer.

(319) Biobrændstoffer til transport kan markedsføres i form af »ren« biobrændstof til bestemte køretøjer eller i form af »blandede« brændstoffer i et sådant forhold, at de ikke påvirker motorernes køreevne. Disse biobrændstoffer er hovedsagelig biodiesel, bioethanol og ETBE fremstillet på grundlag af bioethanol. ETBE er etheriseret bioethanol og kan anvendes som blandingskomponent i benzin med op til 15 %.

(320) Der er stor forskel med hensyn til anvendelsen af biobrændstoffer i Europa. Der blev konstateret en betydelig stigning på 93 % mellem produktionen af biobrændstoffer i 1997 og produktionen i 1999. Kun 6 medlemsstater bidrager reelt til den samlede europæiske produktion af biobrændstoffer. Østrig og Frankrig er f.eks. de mest aktive lande.

(321) Det samlede bidrag fra biobrændstoffer beløb sig i Frankrig i 1999 til 0,7 % af det samlede forbrug af olieprodukter, heraf ca. 1/3 til bioethanol og 2/3 til biodiesel.

(322) Østrig var et af de første lande, der etablerede et bioenergi-program. I 1991 blev et af verdens første industrielle biodieselproduktionsanlæg taget i brug i Aschach (provinsen Øvre Østrig).

(323) Tyskland er på nuværende tidspunkt den anden største biodieselproducent. I henhold til Eurostat's officielle statistikker blev der i Tyskland i 1999 produceret 130 000 tons, hvilket udgør 15 % af det samlede EU-forbrug af biobrændstoffer. I 2001 forventes produktionen af blive på 250 000 tons for at stige til 500 000 tons i 2002.

(324) Det svenske scenario er i løbet af de næste 20-40 år at erstatte 25-50 % af det nuværende brændstofforbrug med restprodukter fra skov- og landbrug. Den svenske nationale energiadминистраtion tror på, at det er muligt at opnå en markedsandel på 10 % for biobrændstof i

⁽³⁸⁾ KOM(2001) 547 endelig udg.

løbet af ti år. I 2000 var produktionen af biobrændstof i Sverige på ca. 50 000 tons. Det disponible overskud af hvede i Sverige kunne i fremtiden — med det nuværende udbytte — producere 500 000 m³ bioethanol, svarende til ca. 5,6 % af det samlede årlige forbrug af benzin og dieselolie i Sverige. Der er ca. 300 busser, der kører på ethanolbrændstof, heraf er de fleste i Stockholm-området, samt ca. 600 biogasdrevne biler og 100 tunge køretøjer.

(325) Produktionen i Italien var på 96 000 tons i 1999. Den nationale plan for brug af biomasse fra landbrug og skovbrug indeholder en plan om en produktion af bioethanol, biodiesel og ETBE på ca. 1 000 000 toe i løbet af det næste tiår.

(326) Produktionen i Spanien var på ca. 50 000 tons i 2000. Flydende biobrændstof er medtaget i den nationale plan og anerkendes som værende af værdi for udvikling af landdistrikter og jobskabelse. Der forventes i 2010 produceret ca. 500 000 toe som følge af afgiftsforanstaltninger.

(327) Kommissionen har i forbindelse med nærværende beslutning også undersøgt fordelene ved biobrændstoffer for CO₂-emissioner og for erstatning af olie med hensyn til forsyningssikkerheden, miljø- og beskæftigelsespolitikken.

(328) For så vidt angår CO₂-emissioner, undgås der rent faktisk mindre end 3,2 tons på grund af de emissioner, der frembringes under dyrkningen og under omdannelsen af råvaren til biobrændstof. Realistisk set er CO₂-besparelsen på biodiesel på ca. 2-2,5 tons CO₂/1 000 liter. ADEME skønner, at besparelsen ved at erstatte benzin med ethanol er på 2 tons CO₂/1 000 liter. Hvis der ikke var andre fordele som f.eks. for landbrugssektoren og forsyningssikkerheden, ville det betyde, at omkostningerne ved reduktion af CO₂-emissionerne med de nuværende oliepriser og produktionsomkostningerne til biobrændstof ville ligge på 100-150 EUR/ton CO₂, hvilket er over grænsen for omkostningseffektive foranstaltninger til opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i den første periode i henhold til Kyoto-protokollen. Selv om brugen af biobrændstoffer på nuværende tidspunkt ikke kan retfærdiggøres alene med henvisning til fordelene ved at undgå CO₂-emissioner, bør det imidlertid tages i betragtning som en strategisk mulighed i forbindelse med den fremtidige politik vedrørende klimaændringer.

(329) Fordelene ved at gennemføre oliesubstitution er vanskelige at kvantificere, men alligevel betydelige. I sin meddelelse af 7. november 2001 ⁽³⁹⁾ nævnte Kommissionen,

at en lang række energipolitiske foranstaltninger (energi-besparelser, oliesubstitution) i de olieforbrugende lande bevirkede, at stigningerne i oliepriserne i begyndelsen af 1980'erne blev standset.

(330) Det er vanskeligt at forudsige, hvilken virkning en enkel marginal reduktion af olieefterspørgslen vil få på verdensoliepriserne. Imidlertid vil f.eks. erstatning af 2 % af Fællesskabets dieselforbrug med biobrændstof med en tillægsomkostning på 250 EUR/1 000 liter »koste« omkring 1 000 mio. EUR/år. Den deraf følgende 2 % lavere efterspørgsel efter OPEC-olie ville få en stødpudevirkning på oliepriserne, og besparelserne på de ca. 4 mia. tønder olie, som årligt forbruges i Fællesskabet, ville (delvis) kunne retfærdiggøre ekstraomkostningerne.

(331) Desuden kunne indførelsen af biobrændstoffer forventes at få en beskeden virkning med hensyn til at dæmpe virkningen af ændringer i råoliepriserne på den pris, som forbrugerne betaler. Hvis en stigning på 10 EUR i prisen på en tønde olie f.eks. resulterer i en stigning i prisen ved pumpen på 10 cents pr. l, vil iblanding af 5 % biobrændstoffer kunne forventes at begrænse denne prisstigning til 9,5 cents, forudsat at priserne på biobrændstoffer ikke selv påvirkes væsentligt af stigningen i råoliepriserne.

(332) Med hensyn til de miljømæssige virkninger af produktionen af biobrændstoffer er der siden begyndelsen af 1980'erne blevet gennemført en række undersøgelser af alternative brændstoffers energi- og miljøeffektivitet. De fleste af disse undersøgelser gav anledning til voldsomme diskussioner mellem tilhængere og modstandere, både blandt eksperter og i den brede offentlighed. En analyse af de vigtigste undersøgelser viser, at der kun er mindre forskelle i resultaterne. Undersøgelserne bekræfter, at der er tale om en positiv energibalance, idet der med en enhed fossilt brændselsenergi kan produceres to-tre enheder genbrugsbrændstof. Det bekræftes også, at der vil ske en nedgang i emissionerne af drivhusgasser. Forskellene med hensyn til nedgangen i CO₂-emissionerne er afhængig af dyrkningspraksis og produktionskæden. Bortset fra virkningerne for CO₂-emissionerne har produktionen af afgrøder til biobrændstoffer, omdannelsen af råmaterialerne og den deraf følgende brug af biobrændstoffer en række virkninger for miljøet, som kan påvirke vurderingen af, om konventionelle brændstoffer til motorkøretøjer bør erstattes med biobrændstoffer.

(333) Ved vurderingen af disse virkninger er det vigtigt at være opmærksom på, at det der principielt betyder noget, er forskellen mellem den samlede virkning af produktionen af fossilt brændsel, raffineringen og brugen sammenlignet med biobrændstofproduktionen, omdannelse og brug, snarere end selve virkningen af biobrændstoffets livscyklus.

⁽³⁹⁾ KOM(2001) 547 endelig.

- (334) For at give en idé om omfanget er det samlede dyrkningsareal under den fælles landbrugspolitik, som kan anvendes til produktion af korn, oliefrø og proteinafgrøder begrænset til ca. 54 mio. ha for EU-15. Den obligatoriske braklægning for 2001/2001 beløber sig til ca. 4 mio. ha ud over den frivillige braklægning på 1,6 mio. ha, dvs. i alt 5,6 mio. ha. I betragtning af dette braklægningsareal, og idet der kun tages hensyn til den primære biomasse som en funktion af de dyrkede afgrøder, vil der kunne leveres mellem 4 og 15 mio. toe biobrændstoffer til transportbrug, svarende til mellem 1,2 og 5 % af det samlede forbrug i Europa af olieprodukter. Men i hvor stort et omfang producenterne vil vælge at gøre brug af braklægning til en sådan produktion, vil afhænge af prissignalerne og vil under alle omstændigheder være begrænset af Blair House-aftalen vedrørende brug af braklægningsarealer til dyrkning af non-food biprodukter — nemlig 1 mio. ton soyakageækvivalent. Desuden begrænser Blair House-aftalen også oliefrøproduktion, der støttes af en afgrødespecifik hjælp, til højst ca. 5 mio. ha. Således skabte den beslutning, der blev truffet i forbindelse med Agenda 2000, om at sidestille støtten til oliefrø med støtten til korn — hvorved den afgrødespecifikke støtte til oliefrø blev ophævet — den grundlæggende forudsætning for, at Fællesskabets oliefrøproduktion blev i stand til i væsentlig omfang at imødekomme en sådan efterspørgsel uden for rammerne af braklægningen, idet muligheden inden for braklægningen er yderst begrænset. Andre kilder til produktion af biobrændstoffer som f.eks. korn, herunder også majs, sukkerroer eller træbiomasse, er ikke dækket af Blair House-aftalen og er derfor kun omfattet af de normale konkurrenceregler.
- (335) Det er klart, at de tre afgrøder (raps, kornsorter og sukkerroer) normalt dyrkes ved relativt intensivt landbrug, men samtidig kræver den relevante fællesskabslovgivning om pesticider, biodiversitet og nitratudledning, at medlemsstaterne indfører sikkerhedsforanstaltninger mod nogen uacceptabel negativ virkning. Hvis biodiversitet er en vigtig faktor, vil dyrkning af sukkerroer være et godt valg, idet det areal, der kræves til produktion af en given mængde biobrændstof, er under halvdelen af det areal, der kræves for kornsorters vedkommende. På den anden side producerer kornsorter store mængder tillægsbiomasse i form af halm, som giver en bedre CO₂-balance, hvis det anvendes til energiproduktion.
- (336) Omdannelse af afgrøder til biobrændstoffer er ikke omfattet af Fællesskabets miljølovgivning, i modsætning til olieraffinering. Dog har visse medlemsstater, som generelt anses for at anvende en streng miljølovgivning, for nylig givet tilladelse til opførelse af anlæg til produktion af såvel bioethanol som biodiesel. Dette er en stærk indikator for, at det fuldt ud er muligt at omdanne afgrøder til biobrændstoffer på produktionsanlæg, der er miljømæssigt acceptable.
- (337) Endelig er biobrændstoffer relativt arbejdsintensive, især i landdistrikter i dyrkningsfasen. Selv om det er svært at give en præcis evaluering af det antal jobs, der kan skabes, er der i forskellige undersøgelser enighed om omfanget. Den tyske undersøgelse, der er gennemført af Fraunhofer Institut ⁽⁴⁰⁾, viste, at den økonomiske produktionsrate var på 16 jobs pr. ktoe/år. Den spanske nationale plan for biobrændstoffer angiver tallet til 26 jobs pr. ktoe/år af producerede biobrændstoffer (kilde: IDAE).
- (338) Ekstrapolering af disse resultater fører til den konklusion, at et bidrag af biobrændsel på ca. 1 % af det samlede fællesskabsforbrug af fossilt brændsel, vil skabe mellem 45 000 og 75 000 nye jobs. De fleste af disse jobs vil blive lokaliseret i landdistrikter.

2.4. Fritagelse fra TIPP og forstyrrelserne på markedet for ethanol

- (339) Det samlede støttebeløb til en individuel støttemodtager afhænger af to variable, nemlig støtte pr. hl og antal hl omfattet af støtteordningen. Støtten pr. hl er begrænset til at kompensere en del af meromkostningerne ved produktionen af disse produkter i forhold til produktionsomkostningerne ved produkter af fossil oprindelse. Den vil sandsynligvis endvidere falde over tid, da produktivtetsgevinster vil føre til en nedjustering af værdien af TIPP-lempelsen.
- (340) Med hensyn til antal hl omfattet af støtteordningen er det netop for at undgå forskelsbehandling, at mængden ikke er nærmere præciseret, idet støttebeløbet afhænger af udviklingen i produktionskapaciteten for bio-ETBE, da kun Frankrig på tidspunktet for vedtagelsen var i besiddelse af produktionsenheder til bio-ETBE.
- (341) BP Chemicals hævder, at Kommissionen ikke har taget hensyn til virkningerne af den nuværende ordning for ethanolmarkedet. Kommissionen bemærker, at den allerede i 1997 ikke havde fundet oplysninger, der gav grundlag for at slutte, at den faktiske virkning af støtten kom til udtryk i form af større salg af bioethanol på de traditionelle segmenter for synteseethanol.
- (342) BP Chemicals har udbredt sig om støttens påståede virkninger for ethanolmarkedet og har bestræbt sig på at påvise, at den franske ordning kan forårsage alvorlige

⁽⁴⁰⁾ Volkswirtschaftliche Aspekte einer Herstellung von Biodiesel in Deutschland. IFO-Institut für Wirtschaftsforschung — 2nd EU Motor Biofuels Forum/Sept. 1996.

forstyrrelser for det etablerede ethanolmarked. Det eneste argument, der fremlægges til støtte for denne påstand, er imidlertid, at støtten tilskynder til forøgelse af kapaciteten til produktion af ethanol, og at denne overskydende kapacitet uundgåeligt vil blive anvendt til at forsyne ethanolmarkedets råvaresegmenter for industrielle og kemiske anvendelser samt drikkevarer, fordi Kommissionen ikke har påbudt særlige betingelser for at undgå, at dette kunne ske.

(343) En konstatering af, at den franske produktion af bioethanol er steget i løbet af de seneste år, er ikke i sig selv nok til at påvise, at ordningen vil forårsage alvorlige forstyrrelser på ethanolmarkedet. Kommissionen har undersøgt udviklingen i produktionen af synteseethanol og bioethanol over forskellige perioder.

(344) Kommissionen havde undersøgt en periode på ikke mindre end fire år fra den tidligere ordnings iværksættelse (1992-1995) og i forbindelse med den søgsmålsprocedure, som førte til Førsteinstansrettens dom af 27. september 2000 forsvaret det synspunkt, at hvis BP Chemicals påstande var begrundet ville de skadelige virkninger for producenterne af synteseethanol have ført til prisfald og en dårligere rentabilitet. Men BP Chemicals nævner slet ikke dette aspekt i sine bemærkninger.

(345) Selv om BP Chemicals henviser til fordelen for producenterne af bioethanol og bio-ETBE, mener Kommissionen, at eftersom BP Chemicals ikke fremstiller hverken bio-ETBE eller, tilsyneladende, MTBE, består virksomhedens eneste interesse i nærværende procedure i at påvise, at den nuværende ordning er til fordel for producenterne af bioethanol på bekostning af BP Chemicals i sin egenskab af producent af ethanol på basis af ikke-vedvarende kilder.

(346) For så vidt angår afgiftsordningen, skal det understreges, at når biobrændstoffer ankommer til olieanlæg under toldkontrol (oplagrings- eller produktionsafgiftsoplæg), hvor de indarbejdes i olieprodukter, udleveres der til den pågældende producent et fritagelsesbevis på et beløb, der svarer til den modtagne mængde ganget fritagelses-satsen. Disse beviser overføres herefter til angivelserne om overgang til forbrug for olieprodukter. Når blanding foretages i en anden medlemsstat end Frankrig, er det anført i produktets ledsagedokument, hvilket biobrændstof det pågældende olieprodukt indeholder. Når punktafgiften opkræves i Frankrig, udleveres der et fritagelsesbevis for et beløb svarende til den mængde biobrændstof, der er indeholdt i olieproduktet ganget med fritagelsessatsen. Det følger heraf, at den undersøgte ord-

ning kun yder støtte til bio-ETBE, når den indarbejdes i andre brændstoffer, og støtten kan derfor kun indirekte begunstige producenter af bioethanol i den udstrækning, de producerer en af komponenterne i bio-ETBE.

(347) I hvert fald i teorien er det muligt, at en producent af landbrugsethanol indirekte begunstiges af de stordriftsfordele, han måske kan skabe takket være koncentrationen på et produktionsanlæg, der ligeledes producerer ethanol til markederne for opløsningsmidler/kemiske produkter eller for drikkevarer. Selv om denne argumentation forekommer teoretisk, tog Kommissionen ikke desto mindre elementet med i betragtning ved analysen af de forstyrrelser, der skulle ses i forhold til den interesseafvejning, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), sidste led. Af ovennævnte årsager mener Kommissionen imidlertid ikke, at den pågældende differentiering af punktafgifter i nærværende sag har ført til en fordrejning af konkurrencevilkårene i en grad, der giver et negativt udslag i den såkaldte interesseafvejning.

(348) Under proceduren i det søgsmål, der førte til Rettens dom af 27. september 2000, påviste Kommissionen, at forøgelsen af fællesskabsproduktionen af ethanol mellem 1991 og 1992 kunne tilskrives en kraftig stigning i produktionen af synteseethanol. Kun i 1993 faldt produktionen af synteseethanol i forhold til det foregående år, men hvert år, bortset fra 1991, var produktionen af synteseethanol større end i 1990. Selv i 1995, hvor produktionen af synteseethanol var meget højere end i 1990, var produktionen af bioethanol stadig mindre end i 1990. Kommissionen fremlagde også følgende tal, som viser udviklingen i den franske produktion af synteseethanol, og hvoraf det fremgår, at den franske produktion af ethanol næsten var blevet fordoblet i løbet af undersøgelsesperioden.

(1 000 hl)

1991	1992	1993	1994	1995
1 074	1 478	1 383	1 574	1 967

(349) I denne forbindelse fremlagde Kommissionen også elementer, der viser, at virkningen af afgiftsdifferentieringen til fordel for produkter indeholdende ETBE netop var at fremme anvendelsen af bioethanol, som fuldstændigt gik til fremstilling af ETBE, uden at denne bioethanol har bredt sig på det traditionelle marked:

(tons)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Frankrig, bioethanol	268 604	292 542	298 783	324 063	337 099	376 125	376 201
Fællesskabet i alt	1 258 973	1 178 933	1 093 933	1 249 250	1 261 653	1 245 016	[1 251 973]
Fritaget for TIPP	Ikke relevant	Ikke relevant	3 000	27 000	38 000	38 000	60 000
Ikke fritaget	268 604	292 542	295 783	297 063	299 099	338 125	316 201
Procent	21,33 %	24,81 %	27,03 %	23,77 %	23,7 %	27,15 %	[25,25 %]

(350) De samlede tal for fællesskabsproduktionen for 1996 var endnu ikke tilgængelige på det tidspunkt, men med udgangspunkt i en antagelse af, at fællesskabsproduktionen var forblevet stabil i forhold til de foregående år, anførtes gennemsnitsproduktionen for perioden 1993-1995 som vejledende værdi. Procentdelen udtrykker forholdet mellem den franske produktion af bioethanol, der ikke medgår til fremstilling af ETBE fritaget fra TIPP, og produktionen på fællesskabsplan, da spørgsmålet er, om den yderligere franske produktion af bioethanol i vidt omfang har været anvendt til andre formål end fremstilling af ETBE.

ske virkninger, og ikke kun forventede eller teoretiske virkninger.

(354) Frankrig har fremlagt oplysninger offentliggjort i det franske statstidende, som tydeligt viser, at afgiftsfordelen for bioethanol anvendt til brændstoffer ikke har haft til virkning at øge andelen af bioethanol på bekostning af synteseethanol i de øvrige segmenter, hvor de to produkter konkurrerer med hinanden (navnlig opløsningsmidler og kemiske produkter):

(351) Forholdet mellem den franske produktion af bioethanol og den samlede produktion i Fællesskabet holdt sig forholdsvis konstant. Dette skyldes, at niveauet for tilskyndelsen i form af afgiftslempelsen har været tilstrækkeligt beskedent til ikke at fremme produktion af bioethanol med henblik på at erstatte synteseethanol på det overordnede ethanolmarked. Erfaringerne fra den tidligere ordning viser, at kritikken af, at den nuværende ordning ikke indeholder nogen mekanisme, der skal sikre, at den uundgåelige forøgelse af bioethanolproduktionen udelukkende kanaliseres over i ETBE-segmentet, ikke er begrundet. En sådan mekanisme er ikke nødvendig, da der ikke kan konstateres nogen sammenhæng mellem den tidligere ordning og produktionen af bioethanol i Frankrig.

(352) Kommissionen kan kun gentage, at hvis producenterne af bioethanol blev udsat for stigende omkostninger i forbindelse med produktionsmidlerne, er det naturligvis usandsynligt, denne store yderligere omkostningsulempe i forhold til synteseethanolproducenterne taget i betragtning, at de skulle være i stand til at komme ind på markedssegmenter, der for øjeblikket er synteseethanolproducenternes private jagtmarker.

(353) Denne undersøgelse af ordningen, som nu har været i kraft i fem år, sætter os i stand til at undersøge de fakti-

(355) Tallene viser, at den franske produktion af bioethanol inklusiv anvendelse i brændstoffer fra 1991 til 1999 steg fra 3 608 853 hl til 4 868 981 hl, hvorimod produktio-

(hl)

	Landbrugsethanol ekskl. brændstof	Ethanol til brændstof	Synteseethanol
1990/91	3 704 140	—	1 073 487
1991/92	3 561 161	42 692	1 438 953
1992/93	3 756 911	346 359	1 383 422
1993/94	3 870 543	485 118	1 314 563
1994/95	3 791 219	477 726	1 574 130
1995/96	4 002 011	759 949	1 467 984
1996/97	4 012 140	1 050 052	1 374 973
1997/98	3 719 541	1 233 091	1 578 670
1998/99	3 724 901	1 144 000	1 569 545

nen af synteseethanol steg fra 1 438 953 hl til 1 569 545 hl. I løbet af samme tidsrum steg produktionen af bioethanol til brændstof imidlertid fra 42 962 hl til 1 144 242 hl.

- (356) Det kan udledes heraf, at mellem 1991 og 1999 steg produktionen af bioethanol til andre formål end brændstoffer fra 3 565 891 hl til 3 724 739 hl, svarende til en stigning på 0,07 %, hvorimod produktionen af synteseethanol steg med 4,86 %.
- (357) BP Chemicals mener, at hvis man vil vurdere den franske statsstøtteordnings virkning for det traditionelle ethanolmarked, er det vigtigt at erindre, at det drejer sig om et enhedsmarked inden for Fællesskabet, hvorfor enhver fordrejning af konkurrencen på det franske marked har virkning også uden for dette marked. Hvis en statsstøtteordning til fordel for bioethanol i en anden medlemsstat skaber konkurrencefordrejninger på markedet, mener BP Chemicals også, at sådanne kommer oven i fordrejningerne forårsaget af den franske ordning. Endvidere tilføjer BP Chemicals, at det er vigtigt at tage de andre bioethanolprojekter i Fællesskabet i betragtning.
- (358) I den udstrækning den franske ordning ikke har de virkninger for det franske marked, som BP Chemicals påstår, forekommer det vanskeligt at argumentere for, at sådanne virkninger kan have følgevirkninger uden for det franske marked.
- (359) BP Chemicals nævner til støtte for sin teori begrundelsen for forslaget til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter, hvor Kommissionen skulle udtale sig tilstrækkeligt udtrykkeligt om den øgede konkurrence på det indre marked for ethanol. BP Chemicals undlader dog at nævne, at forordningens eksistensgrundlag i al væsentlighed er at kunne reagere over for import fra tredjelande, og det kun er i slutningen af begrundelsen for forordningen, at der sekundært henvises til synteseethanol.
- (360) Kommissionen bemærker i denne henseende, at importen fra tredjelande er steget siden 1995, det år hvor toldsatsen nedsattes med 30 % i henhold til de under Uruguay-runden indgåede aftaler (importen er steget fra ca. 400 000 hl i 1995 til lidt over 1,1 mio. hl i 1999). Virkningerne af denne import er væsentlige for fællesskabsmarkedet, da en stor del af de pågældende mængder (80 %) indføres toldfrit eller modtager støtte i de pågældende producentlande.
- (361) Hertil kommer, at stadig større mængder indføres i form af blandinger af alkohol med denatureringsmidler til meget lavere toldsatser. Efter indførslen kan den i blandingen indeholde alkohol ekstraheres og benyttes til de traditionelle anvendelsesformål.
- (362) Det bør endvidere erindres, at siden januar 2000 har den nultold, der gælder for spiritus, gjort det muligt at indføre alkohol fortyndet med vand under toldpositionen for uaftappet vodka. Denne ændring indebærer en fare for, at vandindholdet fjernes efter indførslen, og at det derved undgås at betale den gældende told for alkohol.
- (363) Netop disse årsager, og ikke tilstedeværelsen af afgiftslempelser for biobrændstoffer, foranledigede Kommissionen til at foreslå oprettelsen af en fælles markedsordning for landbrugsalkohol.
- (364) Det anføres derfor i betragtning 17 i det af Kommissionen vedtagne forslag til forordning, at denne forordning bør anvendes under hensyntagen til, at ethanolmarkedet i Fællesskabet, bortset fra sektoren for spiritus, forsynes med såvel landbrugsethanol som ethanol af anden oprindelse, uden at der gælder nogen form for begrænsninger. Det bør derfor ved anvendelsen af denne forordning undgås at fastsætte foranstaltninger, som kan indebære forskellig behandling af disse to former for alkohol.
- (365) Sluttelig med hensyn til BP Chemicals' anmodning om, at den endelige beslutning kommer til at indeholde betingelsen om, at ethanolbrændstof skal fremstilles på industrianlæg, der obligatorisk skal være adskilt fra andre industrianlæg, der fremstiller ethanol til det traditionelle marked, eller subsidiært, i fald en sådan adskillelse ikke skulle kunne lade sig gøre, at der indføres kapacitetsbegrænsninger for at opveje de fordele, der er beskrevet i betragtning 85 i nærværende beslutning, og navnlig stordriftsfordelene, forekommer denne anmodning ikke berettiget på baggrund af de foreliggende tal. De mulige stordriftsfordele er faktisk ikke kommet til udtryk i virkeligheden, idet den bemærkelsesværdige og stadige — på grund af statsstøtten — stigning i produktionen af bioethanolbrændstof i Frankrig mellem 1991 og 1999 ikke har afspejlet sig i en lignende stigning i produktionen af landbrugsethanol, der ikke er bestemt til brændstof. Produktionen af bioethanol til andre formål end brændstoffer steg fra 3 565 891 hl til 3 724 739 hl, svarende til en stigning på 0,07 %, hvorimod produktionen af synteseethanol steg med 4,86 %. I betragtning af sektorens udvikling og statsstøtteordningens tidsmæssige begrænsning som følge af beslutning 2002/266/EF, som nærmere beskrevet i betragtning 385 i nærværende beslutning, mener Kommissionen, at en betingelse som foreslået af BP Chemicals er overdreven i

forhold til de risici for indirekte konkurrencefordrejning, der kunne følge af godkendelsen af nye ETBE-anlæg i Frankrig inden den 31. december 2003. Denne analyse foregriber ikke Kommissionens eventuelle holdning over for skattelempler, som Frankrig måtte vedtage til fordel for biobrændstoffer efter den periode, der er omfattet af beslutning 2002/266/EF.

- (366) I lyset af ovenstående er det Kommissionens opfattelse, at den afgiftsmæssige fordel, der tildeles bioethanol bestemt til brug i brændstof, ikke har negative virkninger for markedet for synteseethanol, hvorfor dette forhold ikke synes at veje negativt i den interesseafvejning, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), sidste led, for så vidt angår den tilsigtede fælles interesse med den undersøgte ordning.

2.5. Kompensering af meromkostninger ved produktion af energi af ikke-fossil oprindelse

- (367) ETBE fra vedvarende kilder har behov for støtte for at blive kommerciel rentabel. Støtten er nødvendig til indkøb af ethanol, der ellers ikke vil blive fremstillet. De landbrugsprodukter, der anvendes som råvarer, er skyld i, at bioethanol ikke er konkurrencedygtig. Landmændene modtager omend indirekte og blandt andre støtten til fremstilling af ETBE. Beslutning 97/542/EF konkluderede ligeså ved at præcisere, at »når der er tale om ordningens struktur, kan det således fastslås, at støttens hovedvirkning via fabrikanterne ... blev overført til producenterne af råvarerne i deres egenskab af indirekte modtagere«.

- (368) I betragtning af de store omkostningshandicaps ville kun en investor, der er meget dårligt informeret om bioethanol, kunne fastholde illusionerne om at kunne konkurrere med producenterne af synteseethanol.

- (369) Det skal ligeledes bemærkes, at den undersøgte ordning forpligter de godkende biobrændstofanlæg til at producere en vis mængde biobrændstoffer over en vis periode for dermed at sikre råvareforsyningen. Hvis der skulle være tale om konkurrencefordrejninger, skulle den nuværende ordning ikke blot tilskynde til produktion bestemt til brug for ETBE i tilstrækkelige mængder for at skabe en virkning, men også til at overskydende bioethanol sælges til en tilstrækkelig lav pris for at fordrive synteseethanol. BP Chemicals har ikke fremlagt noget bevis for, at dette skulle kunne ske. Prisen på en tønde er blevet anslået til 60 EUR, hvorimod prisen på en tønde benzin anslås til 20 EUR (synteseethanol er

ligesom benzin et produkt, der er afledt af råolie), hvilket viser, at bioethanol er dårligt stillet omkostningsmæssigt i forhold til petrokemiske produkter.

- (370) Det forhold, at støttebeløbet under afgiftslempelsen ⁽⁴¹⁾ kan medgå til ethanol, nemlig 3,29 FRF/l, betyder ikke, at støtten kun ydes til ethanol. Støtten tildeles kun fremstillingen af ETBE, som kræver indkøb af ikke kun bioethanol, men også isobutyleen, og forarbejdning af disse råvarer til ETBE. ETBE-producenten bærer omkostninger, der ikke kun begrænser sig til prisen på en liter ethanol for at få en støtte på 3,29 FRF. De oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, viser, at omkostningen ved produktion af bioethanol, herunder dehydrering, beløber sig til ca. 3 700 FRF/ton ⁽⁴²⁾. Råvarerne til fremstilling af et ton ETBE koster således ca. 2 000 FRF for ethanol plus 640 FRF for isobutyleen, hvortil igen kommer 650 FRF i produktionsomkostninger, dvs. ca. 3 300 FRF/ton i alt. Et ton ETBE er fritaget fra TIPP til et beløb på 1 960 FRF, hvilket sænker prisen til 1 340 FRF, som stadig er noget højere end prisen på blyfri superbenzin (ca. 1 200 FRF/ton).

- (371) Endvidere mener Kommissionen, at en sammenligning baseret på omkostningsforskellen i forhold til MTBE er utilstrækkelig, fordi den slet ikke tager ordningens formål i betragtning, nemlig ikke at fremme anvendelsen af den ene eller anden oxygenet komponent, men snarere at fremme anvendelsen af biobrændstoffer. Formålet er ikke blot at tilskynde dem, der allerede anvender MTBE til at gå over til ETBE, men at fremme anvendelsen af ETBE som delvis erstatningsprodukt i benzin, et produkt, der er vedvarende og rent, og som er det eneste middel, der kan bruges, hvis erstatningen ikke skal skabe problemer for forbrugeren.

2.6. EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse

- (372) I overensstemmelse med punkt 82 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse anvendes disse bestemmelser fra tidspunktet for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på alle anmeldte

⁽⁴¹⁾ Og ikke »støtteintensiteten« som fejlagtigt hævdede af BP Chemicals, idet støtteintensitetsbegrebet kun finder anvendelse på investeringsstøtte.

⁽⁴²⁾ Tidsskriftet *Corriere Vitivinicolo* fra den italienske sammenslutning af vindistributører offentliggør regelmæssigt europæiske priser på ethylalkohol på basis af melasse og korn. Udgaven af 6. juni 2001 giver en pris på melassealkohol på 59,39 EUR/hl og på kornalkohol på 64,56 EUR/hl.

påtænkte støtteforanstaltninger, hvorom Kommissionen skal træffe afgørelse, uanset om de påtænkte foranstaltninger måtte være anmeldt inden offentliggørelsen. For ikke anmeldt støtte anvender Kommissionen de gældende rammebestemmelser på tidspunktet for tildelingen af støtten, hvis støtten er tildelt inden offentliggørelsen af rammebestemmelserne.

(373) I nærværende tilfælde er Kommissionens oprindelige beslutning om ikke at gøre indsigelse over for påtænkt støtte anmeldt af Frankrig blevet anfægtet inden for søgsmålsfristen ⁽⁴³⁾, hvorfor det følger af Rettens annullationsdom af 27. september 2000, at Kommissionen står over for støtte, der er iværksat under overtrædelse af traktatens artikel 88.

(374) Kommissionen er således ikke forpligtet til at anvende de gældende rammebestemmelser, men de gældende rammebestemmelser på tidspunktet for den undersøgte ordnings ikrafttrædelse, dvs. de rammebestemmelser, der blev offentliggjort i marts 1994 ⁽⁴⁴⁾. Disse rammebestemmelser indeholder ikke specifikke regler for driftsstøtte til fremstilling af vedvarende energi, da sådan støtte »vil blive bedømt på grundlag af den enkelte sags beskaffenhed« (punkt 2.3, sidste led). Uden forhåndsbetingelser for vurderingen og således med en forpligtelse til at foretage vurderingen direkte på grundlag af traktaten, er det Kommissionens opfattelse, at den nuværende ordnings beskaffenhed (i lyset af ovenstående argumenter) sætter den i stand til at betragte ordningen som forenelig med fællesmarkedet.

(375) Det bør under alle omstændigheder understreges, at det i de nuværende rammebestemmelser i punkt E.3.3 er fastlagt, at støtte til fremstilling af vedvarende energi normalt udgør miljøstøtte, som Kommissionen sandsynligvis vil vedtage en positivbeslutning om, navnlig under de omstændigheder, der står beskrevet i rammebestemmelsernes punkt 60, nemlig:

»I modsætning til de fleste andre vedvarende energikilder kræver biomasse forholdsvis mindre investeringer, men indebærer høje driftsomkostninger. Kommissionen vil derfor kunne godtage driftsstøtte, der kan overstige investeringerne, når medlemsstaterne kan påvise, at virksomhedernes samlede omkostninger efter afskrivning af anlæg fortsat overstiger markedsprisen for energien.«

(376) Kommissionen mener i denne henseende, at Frankrig har fremlagt tilstrækkelige elementer, der påviser, at produktionsomkostningerne ved ETBE overstiger markedsprisen for fossil energi.

2.7. *Konsekvenserne af Rettens dom af 27. september 2000 for vurderingen af foreneligheden af den franske afgiftslempelse for ETBE*

(377) I lyset af ovenstående og efter en undersøgelse af foreneligheden af den franske afgiftslempelse for ETBE er Kommissionen kommet til den samme konklusion som i den annullerede beslutning af 9. april 1997, nemlig at den anser fritagelsen for at kunne falde ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Som følge af Rettens dom af 27. september 2000 vil Kommissionen imidlertid ikke kunne erklære ordningen forenelig uden at overskride den beføjelse, som er tillagt den i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, da støtteordningen ikke opfylder kravene i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF, som fortolket af Retten.

(378) Retten i Første Instans præciserer, at der ikke er noget i vejen for, at ordninger om afgiftslempelse, der har til formål at sikre, at biobrændstoffer får større udbredelse på markedet, kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF.

(379) De franske myndigheder har taget konsekvensen af Rettens dom af 27. september 2000 og indgav ved brev af 17. november 2000 i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF en anmodning til Kommissionen om bemyndigelse til at nedsætte den indenlandske forbrugsafgift på estere af vegetabiliske olier og ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse.

(380) I henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre yderligere punktafgiftsfritagelser eller -lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

(381) Den 11. december 2001 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets beslutning om i medfør af artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF at bemyndige Frankrig til fra den 1. november 1997 indtil den 31. december 2003 at udstede godkendelser af anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for blandinger, der anvendes som brændstof, dvs. »benzin/ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse«, »dieselolie/methylestere af vegetabiliske olier« samt blandingen »fyringsolie/methylestere af vegetabiliske olier«. Den 25. marts 2002 bemyndigede Rådet ved beslutning

⁽⁴³⁾ Jf. Domstolens dom af 14. januar 1997 i sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen (Pyrsa), Sml. 1997 I, s. 135, præmis 53.

⁽⁴⁴⁾ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

2002/266/EF Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer i perioden 1997-2003.

(382) For at blive omfattet af afgiftslempelsen for de pågældende biobrændstoffer skal de franske myndigheder tildele godkendelserne til produktionsenhederne inden den 31. december 2003. Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt seks år, som løber fra udstedelsesdatoen. Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb, men uden mulighed for forlængelse.

(383) Endvidere tilpasses punktafgiftsnedsættelserne til udviklingen i råvarepriserne, således at nedsættelserne ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer.

den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb, men uden mulighed for forlængelse.

— Punktafgiftsnedsættelserne tilpasses udviklingen i råvarepriserne, således at nedsættelserne ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer.

(386) For at sikre overholdelse af nærværende beslutning bør Frankrig pålægges en specifik forpligtelse til at fremlægge årlige rapporter over de enheder til produktion af biobrændstoffer, som de franske myndigheder har tildelt en godkendelse inden den 31. december 2003. De franske myndigheder opfordres således til årligt at fremlægge detaljerede oplysninger om de godkendte produktionsenheder (selskabsnavn, beliggenhed, nationalitet), om de samlede godkendte mængder, om de til de enkelte produktionsenheder tildelte mængder, samt om de mængder, som de godkendte produktionsenheder havde indgivet ansøgning om. Kommissionen skal endvidere informeres om de vigtigste begrundelser for de franske myndigheders eventuelle afvisninger af visse ansøgninger eller afslag på ansøgte mængder.

VII. KONKLUSION

2.8. Konklusion vedrørende undersøgelsen af foreneligheden

(384) Efter en undersøgelse af foreneligheden af den franske afgiftslempelse for ETBE er Kommissionen af den opfattelse, at fritagelsen kan falde ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, også taget i betragtning at Rådet ved beslutning 2002/266/EF bemyndigede Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer.

(385) I betragtning af Rettens dom af 27. september 2000 mener Kommissionen, at foreneligheden med fællesmarkedet bør gælde støtteordningen som godkendt af Rådet, dvs. en ordning, hvor kun de produktionsenheder, der er blevet godkendt af de franske myndigheder inden den 31. december 2003, kan få støtte, og kun på de betingelser, der er fastlagt i Rådets beslutning, nemlig:

— Godkendelserne har en gyldighedsperiode på maksimalt seks år, som løber fra udstedelsesdatoen. Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter

(387) Det konkluderes, at den påtænkte differentiering af punktafgifter som anmeldt af de franske myndigheder ikke fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen i et omfang, der strider mod den fælles interesse, da kriterierne for udvælgelsen af virksomheder ikke indeholder diskriminerende elementer, og udvælgelsen af virksomheder og tildelingen af godkendelser ikke foretages efter et skøn. Projektet kan derfor undtages i henhold til artiklen 87, stk. 3, litra c), da det skal fremme udviklingen af visse erhvervsgrene, og under hensyn til, at det indgår i strategien til nedsættelse af afhængigheden af olie, til udvikling af alternative energikilder og til en bedre udnyttelse af landbrugsressourcerne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Frankrig har iværksat i form af en nedsættelse af den franske interne afgift på olieprodukter (TIPP — Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers) for en række produkter, der udvindes af vegetabiliske råvarer, og som anvendes som tilsætning i brændstoffer og brændsel, er forenelig med fællesmarkedet i den udstrækning, støtten tildeles inden for de

begrænsninger og på de vilkår, der er godkendt i beslutning 2002/266/EF.

Artikel 2

De franske myndigheder skal årligt fremlægge detaljerede oplysninger om de godkendte produktionsenheder (selskabsnavn, beliggenhed, nationalitet), om de samlede godkendte mængder, om de til de enkelte produktionsenheder tildelte mængder, samt om de mængder, som de godkendte produktionsenheder havde indgivet ansøgning om.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

DET BLANDEDE EØS-UDVALG

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 1/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 157/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 54/2001 af 18. maj 2001 om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen ⁽²⁾ forlænges overgangsperioden for Liechtenstein med hensyn til kapitel I i bilag I til aftalen indtil den 31. december 2001 i afventning af, at der da gennemføres en varig ordning.
- (3) Det Europæiske Fællesskab, Liechtenstein og Schweiz er enige om, at bilag 11 (Veterinæranlignender) til aftalen om handel med landbrugsprodukter mellem De Europæiske Fællesskaber og Schweiz anvendes på Liechtenstein på grundlag af toldaftalen mellem Schweiz og Liechtenstein.
- (4) I betragtning af, at denne løsning indebærer, at den schweiziske veterinærlovgivning finder anvendelse, er det hensigtsmæssigt at undtage Liechtenstein fra bestemmelserne i nævnte kapitel I —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Teksten i første stykke under overskriften »SEKTORTILPASNINGER« til bilag I til aftalen affattes således:

»Kapitel I, Veterinæranlignender, finder ikke anvendelse på Liechtenstein.«

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 58.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne
P. WESTERLUND
Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 2/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 122/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 27. september 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2002 af 14. juni 2002 om foreløbig tilladelse til et nyt tilsætningsstof til foderstoffer ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens forordning (EF) nr. 1252/2002 af 11. juli 2002 om foreløbig tilladelse til et nyt tilsætningsstof til foderstoffer ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkter indsættes efter punkt 1z (Kommissionens forordning (EF) nr. 256/2002) i kapitel II i bilag I til aftalen:

- »1za. **32002 R 1041:** Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2002 af 14. juni 2002 om foreløbig tilladelse til et nyt tilsætningsstof til foderstoffer (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 41).
- 1zb. **32002 R 1252:** Kommissionens forordning (EF) nr. 1252/2002 af 11. juli 2002 om foreløbig tilladelse til et nyt tilsætningsstof til foderstoffer (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 10).«

Artikel 2

Teksterne til forordning (EF) nr. 1041/2002 og 1252/2002 på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EFT L 336 af 12.12.2002, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 41.

⁽³⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 10.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 3/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag I (dyre- og plantesundhed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 158/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens beslutning 2001/897/EF af 12. december 2001 om ordningen for sammenlignende EF-prøver på og -analyser af frø og formeringsmateriale af visse planter efter Rådets direktiv 66/400/EØF, 66/401/EØF, 66/402/EØF, 66/403/EØF, 68/193/EØF, 69/208/EØF, 70/458/EØF og 92/33/EØF ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens beslutning 2002/280/EF af 15. april 2002 om ændring af beslutning 98/320/EF om gennemførelse af et tidsbegrænset forsøg med prøvetagning og analyse af frø efter Rådets direktiv 66/400/EØF, 66/401/EØF, 66/402/EØF og 69/208/EØF ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (4) Kommissionens beslutning 2002/454/EF af 12. juni 2002 om et tidsbegrænset forsøg vedrørende forøgelse af maksimumsvægten af et parti frø af visse foderplanter i henhold til direktiv 66/401/EØF ⁽⁴⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Del 2 i kapitel III i bilag I til aftalen ændres således:

- 1) Følgende indsættes i punkt 15 (Kommissionens beslutning 98/320/EF):

», ændret ved:

— **32002 D 0280:** Kommissionens beslutning 2002/280/EF af 15. april 2002 (EFT L 99 af 16.4.2002, s. 22).«

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 97.

⁽³⁾ EFT L 99 af 16.4.2002, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 155 af 14.6.2002, s. 57.

2) Følgende punkter indsættes efter punkt 18 (Kommissionens forordning (EF) nr. 930/2000):

- »19. **32001 D 0897:** Kommissionens beslutning 2001/897/EF af 12. december 2001 om ordningen for sammenlignende EF-prøver på og -analyser af frø og formeringsmateriale af visse planter efter Rådets direktiv 66/400/EØF, 66/401/EØF, 66/402/EØF, 66/403/EØF, 68/193/EØF, 69/208/EØF, 70/458/EØF og 92/33/EØF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 97).

Beslutningens bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

Referencer til andre retsakter i beslutningen anses for relevante i det omfang og i den form disse indarbejdes i aftalen.

20. **32002 D 0454:** Kommissionens beslutning 2002/454/EF af 12. juni 2002 om et tidsbegrænset forsøg vedrørende forhøjelse af maksimumsvægten af et parti frø af visse foderplanter i henhold til direktiv 66/401/EØF (EFT L 155 af 14.6.2002, s. 57).«

Artikel 2

Teksterne til beslutning 2001/897/EF, 2002/280/EF og 2002/454/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 4/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 161/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens direktiv 2002/42/EF af 17. maj 2002 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester (bentazon og pyridate) i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager ⁽²⁾, ændret ved *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 140 af 30. maj 2002, side 39, skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens direktiv 2002/63/EF af 11. juli 2002 om EF-metoder til prøveudtagning til officiel kontrol af pesticidrester i og på vegetabiliske og animalske produkter og om ophævelse af direktiv 79/700/EØF ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (4) Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein ⁽⁴⁾, skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel XII i bilag II til aftalen ændres således:

- 1) Følgende led indsættes i punkt 38 (Rådets direktiv 86/362/EØF), punkt 39 (Rådets direktiv 86/363/EØF) og punkt 54 (Rådets direktiv 90/642/EØF):

»— **32002 L 0042:** Kommissionens direktiv 2002/42/EF af 17. maj 2002 (EFT L 134 af 22.5.2002, s. 29), ændret ved EFT L 140 af 30.5.2002, s. 39.«

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 134 af 22.5.2002, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 187 af 16.7.2002, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 20.

2) Følgende punkter indsættes efter punkt 54zy (Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2002):

- »54zz. **32002 L 0063:** Kommissionens direktiv 2002/63/EF af 11. juli 2002 om EF-metoder til prøveudtagning til officiel kontrol af pesticidrester i og på vegetabilsk og animalske produkter og om ophævelse af direktiv 79/700/EØF (EFT L 187 af 16.7.2002, s. 30).
- 54zza. **32002 L 0067:** Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein (EFT L 191 af 19.7.2002, s. 20).«

3) Teksten i punkt 20 (Kommissionens direktiv 79/700/EØF) udgår.

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2002/42/EF, ændret ved *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 140 af 30. maj 2002, side 39, 2002/63/EF og 2002/67/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG**Nr. 5/2003****af 31. januar 2003****om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 161/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens direktiv 2002/66/EF af 16. juli 2002 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på frugt og grøntsager, korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager ⁽²⁾, skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens direktiv 2002/72/EF af 6. august 2002 om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (4) Kommissionens direktiv 2002/71/EF af 19. august 2002 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester (formothion, dimethoat og oxydemeton-metyl) i og på korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager ⁽⁴⁾, skal indarbejdes i aftalen.
- (5) Direktiv 2002/72/EF ophæver Kommissionens direktiv 90/128/EØF ⁽⁵⁾, som er indarbejdet i aftalen, og som derfor udgår af aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel XII i bilag II til aftalen ændres således:

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 192 af 20.7.2002, s. 47.

⁽³⁾ EFT L 220 af 15.8.2002, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 225 af 22.8.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 75 af 21.3.1990, s. 19.

- 1) Følgende led indsættes i punkt 13 (Rådets direktiv 76/895/EØF), punkt 38 (Rådets direktiv 86/362/EØF), punkt 39 (Rådets direktiv 86/363/EØF) og punkt 54 (Rådets direktiv 90/642/EØF):

»— **32002 L 0066:** Kommissionens direktiv 2002/66/EF af 16. juli 2002 (EFT L 192 af 20.7.2002, s. 47)

— **32002 L 0071:** Kommissionens direktiv 2002/71/EF af 19. august 2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 21).«
- 2) Følgende punkt indsættes efter punkt 54zza (Kommissionens direktiv 2002/67/EF):

»54zzb. **32002 L 0072:** Kommissionens direktiv 2002/72/EF af 6. august 2002 om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EFT L 220 af 15.8.2002, s. 18).«
- 3) Teksten i punkt 52 (Kommissionens direktiv 90/128/EØF) udgår.

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2002/66/EF, 2002/71/EF og 2002/72/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 6/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 161/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2002 af 28. juni 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 94/92 om nærmere regler for indførsel fra tredjelande som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 54b (Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91) i kapitel XII i bilag II til aftalen:

»— **32002 R 1162:** Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2002 af 28. juni 2002 (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 44).«

Artikel 2

Teksterne til forordning (EF) nr. 1162/2002 på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 44.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 7/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 126/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 27. september 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens direktiv 2002/48/EF af 30. maj 2002 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage iprovalicarb, prosulfuron og sulfosulfuron som aktive stoffer ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens direktiv 2002/64/EF af 15. juli 2002 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage cinidon-ethyl, cyhalofop butyl, famoxadon, florasulam, metalaxyl-M og picolinafen som aktive stoffer ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 12a (Rådets direktiv 91/414/EØF) i kapitel XV i bilag II til aftalen:

»— **32002 L 0048:** Kommissionens direktiv 2002/48/EF af 30. maj 2002 (EFT L 148 af 6.6.2002, s. 19)

— **32002 L 0064:** Kommissionens direktiv 2002/64/EF af 15. juli 2002 (EFT L 189 af 18.7.2002, s. 27).«

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2002/48/EF og 2002/64/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

⁽¹⁾ EFT L 336 af 12.12.2002, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 148 af 6.6.2002, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 27.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 8/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 163/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens fireogtyvende direktiv 2000/6/EF af 29. februar 2000 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 1 (Rådets direktiv 76/768/EØF) i kapitel XVI i bilag II til aftalen:

»— **32000 L 0006:** Kommissionens fireogtyvende direktiv 2000/6/EF af 29. februar 2000 (EFT L 56 af 1.3.2000, s. 42).«

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2000/6/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 56 af 1.3.2000, s. 42.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 9/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 16/2001 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 28. februar 2001 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Direktiv 2001/95/EF ophæver, med virkning fra den 15. januar 2004, direktiv 92/59/EØF ⁽³⁾, som er indarbejdet i aftalen, og som derfor udgår af aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel XIX i bilag II til aftalen ændres således:

- 1) Følgende punkt indsættes efter punkt 3g (Rådets direktiv 69/493/EØF):

»3h. **32001 L 0095:** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).«

- 2) Teksten til punkt 3a (Rådets direktiv 92/59/EØF) udgår med virkning fra den 15. januar 2004.

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2001/95/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 26.4.2001, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 10/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 7/94 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 21. marts 1994 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Direktiv 2001/37/EF ophæver direktiv 89/622/EØF ⁽³⁾ og 90/239/EØF ⁽⁴⁾, som er indarbejdet i aftalen, og som derfor udgår af aftalen.
- (4) Norge bibeholder tilpasningen til direktiv 89/622/EØF —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kapitel XXV i bilag II til aftalen ændres således:

1) Følgende punkt indsættes efter punkt 2 (Rådets direktiv 90/239/EØF):

- »3. **32001 L 0037:** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer (EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

- a) Forbuddet i artikel 8 gælder ikke for markedsføring i Norge af det produkt, der er defineret i artikel 2, stk. 4. Denne undtagelse gælder dog ikke for salgsforbuddet af »snus« i former, der minder om et levnedsmiddel. Endvidere vil Norge anvende et eksportforbud mod det produkt, der er defineret i artikel 2, stk. 4, for alle kontraherende parter i denne aftale, med undtagelse af Sverige.«

2) Teksten i punkt 1 (Rådets direktiv 89/622/EØF) og punkt 2 (Rådets direktiv 90/239/EØF) udgår.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 28.6.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 359 af 8.12.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 137 af 30.5.1990, s. 36.

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2001/37/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 11/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag VI (social sikring) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag VI til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 55/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 31. maj 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Afgørelse truffet af De Europæiske Fællesskabers Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring nr. 179 af 18. april 2000 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 111, E 111 B, E 113 til E 118 og E 125 til E 127) ⁽²⁾, skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende led indsættes i punkt 3.39 (afgørelse nr. 153) i bilag VI til aftalen:

»— **32002 D 0154:** Afgørelse nr. 179 af 18. april 2000 (E 111, E 111 B, E 113 til E 118 og E 125 til E 127) (EFT L 54 af 25.2.2002, s. 1).«

Artikel 2

Teksterne til afgørelse nr. 179 på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EFT L 238 af 5.9.2002, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 54 af 25.2.2002, s. 1.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 12/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag VI (social sikring) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag VI til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 55/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 31. maj 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Afgørelse truffet af De Europæiske Fællesskabers Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring nr. 183 af 27. juni 2001 om fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med sygehjælp under svangerskab og fødsel ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkt indsættes efter punkt 3.60 (afgørelse nr. 182) i bilag VI til aftalen:

- »3.61. **32002 D 0155:** Afgørelse truffet af De Europæiske Fællesskabers Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring nr. 183 af 27. juni 2001 om fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med sygehjælp under svangerskab og fødsel (EFT L 54 af 25.2.2002, s. 39).«

Artikel 2

Teksterne til afgørelse nr. 183 på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EFT L 238 af 5.9.2002, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 54 af 25.2.2002, s. 39.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 13/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag XIII (transport) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XIII til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 169/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag XIII til aftalen ændres således:

- 1) Nuværende punkt 55a ændres til punkt 55aa.
- 2) Følgende punkt indsættes efter punkt 54a (teksten i punkt 54a (Rådets direktiv 94/58/EF) udgået):

»55a. **32002 L 0059:** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).«
- 3) Punkt 55aa (Rådets direktiv 93/75/EØF) udgår med virkning fra den 5. februar 2004.

Artikel 2

Teksterne til direktiv 2002/59/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 14/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 175/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens beslutning 2002/529/EF af 27. juni 2002 om et spørgeskema til medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Rådets direktiv 1999/13/EF om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkt indsættes efter punkt 21aba (Kommissionens beslutning 2000/541/EF) i bilag XX til aftalen:

»21abb. **32002 D 0529:** Kommissionens beslutning 2002/529/EF af 27. juni 2002 om et spørgeskema til medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Rådets direktiv 1999/13/EF om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg (EFT L 172 af 2.7.2002, s. 57).«

Artikel 2

Teksterne til beslutning 2002/529/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 44.

⁽²⁾ EFT L 172 af 2.7.2002, s. 57.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 15/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 175/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens beslutning 2001/753/EF af 17. oktober 2001 om et spørgeskema til medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer ⁽²⁾ bør indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens beslutning 2002/151/EF af 19. februar 2002 om mindstekrav til skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer ⁽³⁾ bør indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag XX til aftalen indsættes følgende efter punkt 32db (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF):

»32dc. **32001 D 0753:** Kommissionens beslutning 2001/753/EF af 17. oktober 2001 om et spørgeskema til medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (EFT L 282 af 26.10.2001, s. 77).

32dd. **32002 D 0151:** Kommissionens beslutning 2002/151/EF af 19. februar 2002 om mindstekrav til skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (EFT L 50 af 21.2.2002, s. 94).«

Artikel 2

Teksterne til beslutning 2001/753/EF og 2002/151/EF på islandsk og norsk, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentiske.

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 44.

⁽²⁾ EFT L 282 af 26.10.2001, s. 77.

⁽³⁾ EFT L 50 af 21.2.2002, s. 94.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG**Nr. 16/2003****af 31. januar 2003****om ændring af bilag XX (miljø) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XX til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 175/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽²⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (3) Kommissionens beslutning 2001/681/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽³⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (4) Kommissionens henstilling 2001/680/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽⁴⁾ skal indarbejdes i aftalen.
- (5) Det Europæiske Standardiseringsråd, herefter benævnt »CEN«, har ophavsret til teksten i afsnit 4 i EN ISO 14001:1996, der er gengivet i bilag I til forordning (EF) nr. 761/2001, og har ret til at udnytte ophavsretten.
- (6) Anvendelsen af teksten i afsnit 4 i EN ISO 14001:1996, der er gengivet i bilag I til forordning (EF) nr. 761/2001, sker med CEN's tilladelse.
- (7) CEN's tilladelse er anført i licensaftalen af 16. juni 2000 mellem Det Europæiske Fællesskab og CEN, hvorved CEN giver Det Europæiske Fællesskab ret til at gengive teksten i afsnit 4 i EN ISO 14001:1996, således at Det Europæiske Fællesskab til CEN erlægger en royalty i henhold til de betingelser og vilkår, der er fastsat i licensaftalen.
- (8) EFTA-staterne godkender at anvende licensaftalen mutatis mutandis og til CEN at erlægge en modsvarende royalty i henhold til de samme betingelser og vilkår, der er baseret på salget af teksten i afsnit 4 i EN ISO 14001:1996 i Island, Norge og Liechtenstein af de respektive medlemmer af CEN —

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 1.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Bilag XX til aftalen ændres således:

A. Følgende punkter indsættes efter punkt 2f (Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93/EF):

»2fa. **32001 R 0761:** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1).

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

»a) Følgende føjes til listen over nationale standardiseringsorganisationer i bilag I, punkt A:

»IS: IST (Staðlaráð Íslands)

N: NSF (Norges Standardiseringsforbund)«

b) Følgende føjes til oversigten i bilag IV, andet afsnit:

»Icelandic: »Sannprófuð umhverfisstjórnun« »Fullgiltar upplýsingar«

Norwegian: »Kontrollert miljøledelsessystem« »Bekreftet informasjon«««

2faa. **32001 D 0681:** Kommissionens beslutning 2001/681/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om frivillig deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EFT L 247 af 17.9.2001, s. 24).«

B. Følgende punkt indsættes efter punkt 39 (Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF):

»40. **32001 H 0680:** Kommissionens henstilling 2001/680/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om frivillig deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EFT L 247 af 17.9.2001, s. 1).«

2. EFTA-staterne skal anvende licensaftalen af 16. juni 2000 mellem Det Europæiske Fællesskab og CEN mutatis mutandis og skal til CEN erlægge en modsvarende royalty i henhold til de betingelser, der er fastsat i licensaftalen. Beløbet for denne royalty skal være baseret på salget af offentliggørelsen af teksten i afsnit 4 i EN ISO 14001:1996 i Island, Norge og Liechtenstein af de respektive medlemmer af CEN.

Artikel 2

Teksterne til forordning (EF) nr. 761/2001, beslutning 2001/681/EF og henstilling 2001/680/EF på islandsk og norsk, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, er autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 17/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag XXI (statistikker) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XXI til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 153/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 8. november 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 113/2002 af 23. januar 2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 for så vidt angår de reviderede klassifikationer af udgifter efter formål ⁽²⁾ bør indarbejdes i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I punkt 19d (Rådets forordning (EF) nr. 2223/96) i bilag XXI til aftalen indsættes følgende afsnit:

»— **32002 R 0113:** Kommissionens forordning (EF) nr. 113/2002 af 23. januar 2002 (EFT L 21 af 24.1.2002, s. 3).«

Artikel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 113/2002 på islandsk og norsk, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentisk.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

⁽¹⁾ EFT L 19 af 23.1.2003, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 21 af 24.1.2002, s. 3.

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 18/2003

af 31. januar 2003

om ændring af protokol 31 (om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 86 og 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Protokol 31 til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 70/1999 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 2. juni 1999 ⁽¹⁾.
- (2) Det er hensigtsmæssigt at udvide de kontraherende parter samarbejde til at omfatte Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1145/2002/EF af 10. juni 2002 om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet ⁽²⁾.
- (3) Protokol 31 til aftalen bør derfor ændres, således at dette udvidede samarbejde kan finde sted fra den 1. januar 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Teksten i artikel 15 i protokol 31 til aftalen ændres således:

- 1) Teksten i stk. 5 erstattes af følgende:

»EFTA-staterne deltager med virkning fra den 1. januar 1999 i de EF-aktioner, der er anført i stk. 8, første led, og fra den 1. januar 2003 i de aktioner, der er anført i andet led«.

- 2) Udtrykket »fællesskabsretsakt« i stk. 8 erstattes med »fællesskabsretsakter«.

- 3) Følgende led indsættes i stk. 8:

»— **32002 D 1145:** Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1145/2002/EF af 10. juni 2002 om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 1).«

⁽¹⁾ EFT L 284 af 9.11.2000, s. 57.

⁽²⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG**Nr. 19/2003****af 31. januar 2003****om ændring af protokol 31 (om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 86 og 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Protokol 31 til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 100/2001 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 13. juli 2001 ⁽¹⁾.
- (2) Det er hensigtsmæssigt at udvide de kontraherende parters samarbejde til at omfatte Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF af 23. september 2002 om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) ⁽²⁾.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF ophæver, med virkning fra den 31. december 2002, afgørelse nr. 645/96/EF ⁽³⁾, 646/96/EF ⁽⁴⁾, 647/96/EF ⁽⁵⁾, 102/97/EF ⁽⁶⁾, 1400/97/EF ⁽⁷⁾, 372/1999/EF ⁽⁸⁾, 1295/1999/EF ⁽⁹⁾ og 1296/1999/EF ⁽¹⁰⁾, som er indarbejdet i aftalen, og som derfor bør udgå af aftalen.
- (4) Protokol 31 til aftalen bør derfor ændres med henblik på at muliggøre et sådant udvidet samarbejde fra den 1. januar 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 16 i protokol 31 til aftalen ændres således:

- 1) De første otte led i stk. 1 udgår.

⁽¹⁾ EFT L 251 af 20.9.2001, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 19 af 22.1.1997, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 193 af 22.7.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 46 af 20.2.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 155 af 22. 6.1999, s. 7.

2) Følgende led indsættes i stk. 1:

»— **32002 D 1786:** Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF af 23. september 2002 om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1).«

3) Stk. 2 udgår.

4) Stk. 3 ændres til stk. 2, og stk. 4 ændres til stk. 3.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Ingen forfatningsmæssige krav angivet.

AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 20/2003

af 31. januar 2003

om ændring af bilag XVII (intellektuel ejendomsret) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XVII til aftalen blev ændret ved afgørelse nr. 171/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 6. december 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser ⁽²⁾ bør indarbejdes i aftalen.
- (3) Direktiv 98/44/EF bygger på en definition i og en henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 ⁽³⁾, som ikke er indarbejdet i aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag XVII til aftalen indsættes følgende punkt efter punkt 9c (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF):

- »9d. **398 L 0044:** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (EFT L 213 af 30.7.1998, s. 13).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

Da der er oprettet en patentunion mellem Liechtenstein og Schweiz, skal Liechtenstein ikke udstede noget patent som fastsat i denne forordning.«

Artikel 2

Teksten til direktiv 98/44/EF på islandsk og norsk, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er autentisk.

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2003, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 213 af 30.7.1998, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. februar 2003, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2003.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

P. WESTERLUND

Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.